

SZÓRÁS SZABÁLY

Nem elütés, nem elírás a fenti cím. A szórás szabadságáról gondolkodtam. Arról, amit az első pünkösdi titka magában hordozott. A kimondott szóból erő és élet áradt szét, és a szétszórtak szabadságot kaptak arra, hogy újra eggyé legyenek Krisztusban. A szó, a szórás, a szó szabadsága és így együtt a „szórás szabadság” mind arról a kézzelfogható csodáról szól, ami ma is megváltoztathatja az egész világot. Értelmezzük ezt a szójátékot, mert izgalmas lehetőség rejtőzik benne.

A szó szabadságot ad arra, hogy tovább adjunk valamit. Valamit, ami fontos számunkra, valamit, ami nemcsak nekem, hanem a másoknak is értékes lehet. A szó olykor cselekszik, máskor néven nevez, de lehet fehér vagy fekete is. Amikor a szó szétszóratik, akkor éppen összegyűjthet és felépíthet, elaltathat vagy felébreszthet, mindent új színben mutathat meg. A szó szabad a jóra. Aki a szó szőlője akar lenni, szabad arra, hogy a jót szórja. Ha már megfogant bennünk a szó, abban a nemes és magasztos értelemben, ami felemel és értelmet ad a létünknek, akkor szabad tovább szórni az igaz szót.

*Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek,
És áhítattal ejtsétek a szót,
A nyelv ma néktek végső menedéktek,
A nyelv ma tündérvár és katakombák,
Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek! (Reményik)*

A teremtés kezdetén az a szó hangzik, hogy legyen, és a szó a hangok hullámhosszán szabadon szétszóródva egy egész világot formált meg. Mert amikor Isten szól, akkor az Ige magva szóratik a világba, hogy létté legyen. Az Isteni szó, mely a Lélekből fakad, kézzelfogható valósággá lesz. Szétárad, szétszóródik, megelevenedik és megelevenít minden matériát. A föld porát is, ami élő lélekké formálva lesz emberré, hogy szabadságot kapjon az életre. Aztán az ember elszúrta. Újra és újra. A szó, ami emberré tesz, elveszett. Elvesztette a szépségét, az elevenségét. De a Lélek szava mégis fellángol és a szikrát fújja a szél, hogy szétszóródva tüzeket gyújtson a szívekben. Ezt a szót kell ma is szórunk, erre kaptunk szabadságot. Hallgasson el végre minden, ami elválaszt, elkülönít, félelmet kelt, szétszór, de szóljon bátran az, ami életet munkál, átformál és a Krisztustól kapott szabadságra vezet.

„Ha megkérdeznéd, hogy mit nem mondtam el? / Van-e még szó, amit mondani kell? / Van-e még szó, kimondható? / Ha megkérdeznéd, csak annyit mondanék...” (Republic)

Csak annyit mondanék, hogy nekünk szólni kell az evangéliumot! Itt, ezeken az oldalakon, és ott, ahonnan a beszámolók érkeztek, hogy hírvil adjuk, szétszórjuk azt a jó hírt, ami ma is olyan változást hozhat, hogy Krisztusban eggyé lehetünk, és csak Benne. Mert a Lélek fúj, szórja az Ige magvát, és hirdeti: Ő megszabadít!

Hangóné BIRTHA Melinda főszerkesztő

TARTALOM

22 Kerületünk - Értsük meg egymást

30 Műemlékeink - Bűneset a templomban

Köszöntés - **3**
Szórászabadság
Hangóné BIRTHA Melinda írása

Meditáció - **6**
Pünkösdre
Péter András írása

Hitvallásaink - **8**
Isten egyetemes és szent egyházáról
Homoki Gyula írása

Szerkesztőink **10**
Bemutakozik Egervölgye
Tokár Sándor írása

Dietetikus - **12**
Dietetikus tanácsa a nyári hőségre
Marozsákné Soltész Liliána írása

Gyereksarok - **14**
Miklya Zsolt versei
Tirekifi

Kreatív sarok - **17**
Pünkösdi galamb
Kádárné Porcs Edit

Kerületünk - **18**
Evangélium a zene nyelvén
Balogh Csilla

Női szemmel - **24**
Engedelmességből Szolgálni
Hangóné BIRTHA Melinda

Kerületünk - **26**
Az ifjúság szolgálatának éve
Dr. Fisher-Nagy Ágnes írása

Kerületünk - **29**
Lévay 200 Emlékév tavasszal
Jelényiné Vongrey Olga írása

Szövetségek - **32**
Presbiteri szövetség Berekfürdőn
Dr. Palicz Róbert írása

Kiadja a Tiszáninneni Református Egyházkerület Elnöksége:

Barna Sándor | *püspök*
Dr. Molnár Pál | *főgondnok*

Felelős Szerkesztő:

Hangóné BIRTHA Melinda

Vezető Szerkesztő:

Csomós Balázs

Szerkesztőbizottság:

Baksy János, Marozsák Dániel,
Szalay László Pál, Tokár Sándor

Rovatvezetők:

Dr. Kusnyír Éva, Viola Judit,
Dr. Kis Klára, Barnáné Szilágyi Judit
Záhorszki-Hangó Viola,
Dr. Homoki Gyula

További munkatársak:

Vass Enikő, Cs. B. Tóth Alexandra,
Balogh Csilla

Teljes nyomdai előkészítés:

Asztalos József

Képek:

Csomós Balázs

Borítókép:

Jobbágy Domonkos

Illusztrációk és naptár:

Dr. Fiser-Nagy Ágnes

A szerkesztőség címe:

3525 Miskolc Kossuth u 17.,
srlszerk@gmail.com

Nyomda: Kapitális Kft.

Felelős vezető: ifj. Kapusi József
Ára: **500 Ft**

XIII. évf. 2. szám 2025. Június

ISSN 2063-9376

46 Iránytű Életjelek - Várady Zsolt írása

Szövetségek -
ÉN, MI, Ő
Tóth Eszter írása

34

Gondolatok -
Tanulni, tanulni, tanulni
Szalay László Pál

44

Szövetségek -
A nőszövetség múltja és jelene
Jelényiné Vongrey Olga írása

37

Kiemelt gyülekezet -
Az örökké fiatal gyülekezet
Tokár Sándor írása

46

Igazat Mondd,
Ne csak a Valódit -
Nők palástban
Több szerző

38

Gyülekezeti hírek -
Tíz év a gyermekek között
Kardosné Kecskés Zsuzsanna írása

48

Intézményi hírek -
Tehetséggondozó diáklaborok fejlesztése

42

Gondolatok-
...adjatok ti enni nekik
Kovács Balázs írása

56

Pünkösdre

Máshogy készülök, mint a többi ünnepre. Nem csak emlékezni, nem csupán hálát adni készülök, hanem ismételni. Átélni.

Úgy várom, hogy velem is újra és újra is megtörténjen, ami pünkösdkor történt.

Nem ugyanolyan módon, vagy mértékben, ahogy ott és akkor, mert az egy egyszeri történelmi esemény volt. De azt, ami ott és akkor történt - és azóta sok esetben - az itt és most is akár történjen meg - velem is, velünk is!

Mi történt pünkösdkor? Isten természetfeletti megjelenése.

A Szentlélek pünkösdi kiadásával beavatkozott a természetes világba természetfeletti módon.

Nemcsak a természetben, hanem az emberekben is.

Tette ezt máskor is számtalanszor, de nem ilyen nyilvánvalóan, mert itt arról van szó hogy Isten jelenléte megnyilvánul és nemcsak abban a pillanatnyi jelenségben, hogy tüzes nyelvek, szél és nyelveken szólás kísérté, hanem hosszú távon áthatotta azoknak az embereknek az életét, akik részesültek a Szentlélekben.

Erre készülök, erre vágyom, erre akarlak benneteket is készíteni, ösztönözni.

Várni a Szentlélek eljövetelét. Szentlélek nélkül ma sincs bibliai értelemben egyház, gyülekezet.

Van egyházközség, van összegyülekezés, vannak templomok, vallásos közösségek, de nincs szentek közössége.

A továbbiakban leírja Lukács, hogyan változott meg a mindennapi életünk azoknak, akiket betöltött - vagyis áthatott a Szentlélek: Naponként keresték Istent és egymást, naponként időt töltöttek Istennel és egymással, megosztották az életüket Istennel és egymással.

Nem azt mondták, hogy *“az én életem, senkinek semmi köze hozzá”*, nem azt mondták: *“haggyatok engem békén”*, nem azt mondták elég belőletek heti egy - egy óra, nem azt mondták: nincs időm, hanem: első az Úrral és övével töltött idő.

Több lényeges dolgot együtt kezdtek csinálni: például időt tölteni egymással, együtt imádni az Istent, együtt étkezni, együtt hordozni a szükségét. Nem volt ki-ki magára hagyva a maga bajaival. Nyilván nemcsak a segítséget fogadták el, hanem a tanácsot, egymást is.

Elfogadták az intést és változtak.

Pünkösdkor olyan hatalmasan munkálkodott Isten, hogy Szentlelkével megváltoztatta az apostolokat és az őket hallgató közönyös vagy lelkiileg langyos embereket. Megalapította Jézus Krisztus új testét, az egyházat.

JÉZUS akkor már visszament a mennybe tanítványai pedig félve imádkoztak egy Jeruzsálemi házban. Pünkösdtől egyszerre eltűnt a félelmük, kimentek az utcára, beszélni kezdtek Jézus Krisztus halálának jelentőségéről és feltámadásának tényéről.

Olyan erővel és hatalommal, hogy több ezer ember felismerte bűneit, ennek jeleként megkeresztelkedtek és szintén kapták a Szentlélek ajándékát.

Pünkösöd ünnepe abban különbözik a karácsony, a nagypéntek és a húsvét ünnepétől, hogy míg Jézus megtestesülése, halála és feltámadása egyszeri, megismételhetetlen esemény, addig a Szentlélek kiáradása ismétlődő, az egyház és az egyéni hívők által újból és újból átélt esemény.

Lukács beszámolója szerint a Szentlélek pünkösöd után többször is kitöltetett az emberekre, ugyanazokra is, akik pünkösöd napján egyszer már részesültek benne. Péter például megtelt Szentlélekkel pünkösdkor, majd megtelt vele akkor, amikor a nagytanács előtt kellett bizonyosságot tennie Jézusról, és megtelt Szentlélekkel akkor is, amikor a gyülekezet erőért és bátorságért imádkozott.

Az Ige alapján tehát, pünkösöd nem emlékünnep, hanem a Szentlélek első nagy kiáradása, a világmisszió kezdete, melynek folytatása azóta is tart. Ezt támasztja alá az is, hogy a keresztyének két évezrede arról számolnak be a világ minden táján, hogy a Szentlélek megtapasztalása valóság a számukra.

Ma is megtörténhet? IGEN.

Az első karácsony, nagypéntek, húsvét megismételhetetlen cselekedetei voltak megváltó Urunknak: egyszer mindenkorra elvégezte Krisztus a világ megváltását a kereszten, és legyőzte a halált húsvétkor.

Az első pünkösöd viszont egy kezdet volt, nyitás, indulás Isten egyes embereket újjászülő megszentelő munkájában.

Ezt a munkát ő folytatja azóta is, a mai napig és a világ végezetéig. Szentlelke által ma is elvégzi a megváltás munkáját a megtérőkben. Ezért a pünkösöd nem emlék, hanem lehetőség: arra, hogy meghallad az Isten irántad való szeretetéről az örömhírt; arra, hogy megbánd a bűneidet és megvalld Isten előtt; lehetőség arra, hogy hittel elfogadd Jézus Krisztus érted hozott áldozatát; arra, hogy életed urává legyen Jézus, és újjászülve növekedhess a kegyelemben. (olvasandó: Ap.Csel.2.rész.)

Péter András lelkipásztor
Miskolc-Diósgyőr

Isten egyetemes (katolikus) és szent egyházáról és az egyház egyedüli fejéről

Homoki Gyula

Feszültség lehet úrrá rajtunk, amikor a II. Helvét Hitvallás XVII. fejezetének szavait az egyház valóságáról egészen közel engedjük magunkhoz. Bullinger kijelentései az egyházzal magukban hordozzák a mindenkor ember által tapasztalt valóságot és az Isten valóságát. Töredezettségről és különbözőségről értesülünk, szokásokról és szervezetekről, amelyek részekre osztják és megkülönböztetik azt, ami Isten szeme előtt egybe tartozik. A testtel, a világgal és annak fejedelmeivel, az ördöggel, a bűnnel és a halállal hadakozó közösség tárul elénk, aminek tükörképe egy már megdicsőült és győztes közösség a mennyben. Szentekről beszél a helvét reformátor, akiket Isten kihívott a világból és elválasztott a saját maga céljaira, miközben azt sem rejti véka alá, hogy sok bűn, szenny és mocsok (vagy ahogyan ő fogalmaz: „daganat” és „betegség”) ugyanúgy megtalálható benne.

Mihez kezdünk ezzel a sok egymásnak ellentmondó állítással? A mai ember nem szereti a feszültséget. Ezer és egy helyről zúdulnak rá a különféle stresszkezelési módszereket és praktikákat kínáló receptek, amelyek egy csapásra mentesíthetik az embert a feszültségtől és annak szövődményeitől. Kerüljük a konfliktusokat, az összezőrdüléseket, kihátrálunk a vitákból és a látszólagos békesség kedvéért inkább visszahúzódunk saját erődtítményeink mögé. Egyik

legkiválóbb megküzdési mechanizmusunkká lett, hogy a feszültséget és az ebből adódó konfliktusokat kerülendő, olyan emberek társaivá szegődünk, akik mindenben hozzánk hasonlóak: közös érdeklődési kör, politikai és ideológiai nézetek, hobbik és értékek mentén rendezzük sorainkat és alakítjuk ki a magunk buborékait, ahová nem könnyen engedjük be a más-ként gondolkodókat. Létrejönnek a feszültségmentes kis közösségeink, ahol egymás szemébe nézve saját magunkat látjuk, és a másik szájából elhangzó szavakra megnyugtatóan feleljük: „*En sem mondhattam volna jobban.*”

Az egyházra vetítve végzetes következményekkel jár, ha elutasítjuk a Bullinger által felsorolt, egymásnak homlokegyenest ellentmondó állítások feszültségét. Mindig kísértés, hogy az együvé tartozó valóságot kétfelé osszuk, s az egyetlen igazság egyik vagy másik pólusát tegyük abszolúttá. Mint ahogyan az is, hogy ehhez a leegyszerűsített és egyszínű valóság ünnepléséhez találjunk hasonló gondolkodású embereket, akik osztoznak meglátásainkban. Az egyház története tele van olyan irányzatokkal, mozgalmakkal és szerveződésekkel, amelyek a „feszültségmentes egyház” létrejöttét kívánták elérni. A bűn, a foltok és a ráncok eltüntetésével, a konkoly és a búza szétválasztásával egyesek már e földi életben meg kívánták teremteni az erkölcsileg makulátlan és szeplőtelen hívek gyülekezetét. Vagy éppen fordítva: mások a megszentelődés rögzös útjait feladva egyfajta másvilági beteljesülést vizionálva tartották szükségtelennek a szentség ilyen

jellegű megvalósulását. A látható formájában egy és egységes egyház ideájába kapaszkodók tűzzel-vassal üldözték azokat, akik másképp gondolkodtak, mivel különutas véleményükkel vagy szokásukkal éket vertek a közösségi kohézió. Ezzel ellentétben, akik hajlamosak voltak semmibe venni az egység kötelékét, a legapróbb nézeteltérés felbukkanásában is elegendő okot fedeztek fel arra, hogy saját egyházat hozzanak létre. A példák sorát a végtelenségig folytathatnánk.

Bár a Helvét Hitvallás a Heidelbergi Kátétól eltérően nem kérdez rá egy-egy hittétel hasznára, talán nem hiábavaló feltenni azt a kérdést, mit jelent számunkra az egyház különféle minőségeinek feszültsége ránk nézve. Elsőrenden érdemes saját életünk valóságából kiindulva értelmezni ezt a problémát, hiszen az újszövetségi gondolkodás fényében az egyes hívő és az egyház egészének élete összekapcsolódik: a Krisztus testének tagjaiként a saját életünk elválaszthatatlanul is tükrözi a nagyobb egész folyamatait. Önmagunk, saját keresztyén életünk megvizsgálása arra a következtetésre vezethet bennünket, hogy a hitben járás tele van ellentétes meg tapasztalásokkal, amelyek megütköznek a lélekben. Egyszerre vagyok Isten színe előtt megigazult, szent és megdicsőített, ugyanakkor bűnös, szentségtelen és esendő. Ugyanúgy hordozom magamban a szennyet és a mocskot, mint Krisztus igazságát és tökéletességét. Képes vagyok régi valóságom szerint Istent és felebarátomat gyűlölni, máskor hálaadással dicsőíteni és magasztalni Istent. Ha magamba nézek, már látom az egyházat. Ha az egyházra nézek, észreveszem: nem különbözök tőle. Vagy ahogyan C. S. Lewis teszi fel egyszerűen a kérdést: *„Ha én, aki annak ellenére, hogy olyan vagyok, amilyen, keresztyének tartom magam, akkor a szomszéd padban ülők különféle bűnei miatt bizonyítanák azt, hogy az ő vallásosságuk csupán képmutatás és megszokás?”* Az önmagunk őszinte megvizsgálása nem teszi egyszeriben hibátlanná és szentté a másikat, nem fogja jónak mondani a rosszat vagy ujjongani a gyarlóság fölött, de alázatosabbá és megengedőbbé tesz a kimondott ítéleteimben. Az, hogy az egyház valósága feszültséggel teljes nem gondtalanabb és enervált keresztyéneket kell, hogy szaporítson, hanem toleránsabb és türelmesebb hívőket. Olyanokat, akik nem saját maguk kiköpött másait gyűjtik maguk köré, hanem képesek – ha más nem – legalább a lehetőségét fenntartani annak, hogy a tőlük különbözők is az igazság egy szeletét bírhatják. Olyanokat, akik nem egyszerű és konfliktusmentes közösségeket valósítanak meg, hanem igazi, életszagú és valós gyülekezetet, ahol nem uniformizmus uralkodik, hanem lehetőség van akár a konfliktusokból eredő feszültségeket is Krisztus szeretetében kezelni. Az egyház valósága mindannyiunk valósága, s ahogyan – jó esetben – törekszünk Isten kegyelméből újra és újra nemet mondani a saját életünkben arra, ami rossz, és igent mondani arra, ami jó, ugyanígy egyházként mindannyiunk felelőssége, hogy mivé tesszük és mivé formáljuk közösségeinket. A II. Helvét Hitvallás az egyházzal szemben minden megállapítása végső soron Krisztushoz vezet vissza a szálakat: ő az egyház feje, a juhok pásztora, a menyasszony vőlegénye. Rá nézve és rá hallgatva lehetünk képesek a feszültségek közepette is kitartani a nagy álma, az egyház valósága mellett.

BEMUTATKOZIK EGERVÖLGYE

Az egervölgyi egyházmegye sajtóreferense vagyok immár másfél éve. 2023. márciusa óta szolgálunk Mezőkeresztesen feleségemmel, Imolával, aki szintén lelkipásztorként szolgál, a szomszédos Mezőnagymihályon. Két gyermekünk van: Kata lányunk 9 éves, Márton fiunk pedig 5 éves. Lelkész-házaspárként azonban nem úgy végezzük a szolgálatot, hogy egy ide – egy oda: mindenkinek megvan a maga saját gyülekezete, és azzal foglalkozzék, hanem sokkal inkább úgy képzeljük el a gyülekezeti szolgálatot is, mint a gyermekek nevelését: közösen!

Vannak ugyanis szolgálatok, amire ő kapott több talentumot (pl. hittan), és vannak olyanok, melyeket inkább én végzek (pl. temetés). Kiegészítjük egymást, ami alighanem másoknál is így működik. Erre előző szolgálati helyeinken, a partiumi Érmelléken nem igazán volt lehetőség. Ott 2017 és 2023 között végeztük a reánk bízottakat, viszont éppen abban az időszakban szereztem tapasztalatot az egyházi sajtó terén. 2014 és 2023 között 9 évig voltam a Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapjának, a Harangsóznak a társ-szerkesztője, ahol a Mindennapi teológiánk rovat felelőse voltam. Igyekeztünk röviden és érthetően, mégis olvasmányosan és könnyen emészthetően bemutatni olyan teológiai kérdéseket, amelyek református identitásunk szempontjából meghatározók (pl. Isten megjelenése az Ószövetségben; művészet és puritanizmus; pásztorkép a Szentírásban és hasonlóak).

Ezért is örültem annak, hogy 2023 végén, röpke fél évvel azután, hogy áttelepültünk Mezőkeresztesre, fel is kértek arra, hogy a ReForrás szerkesztőbizottságának egervölgyi tagja legyek. Számomra azért fontos ez a különleges és egyedi szolgálati terület, mert nélkülözhetetlennek tartom az egyházi sajtót a világi médiumok mellett. A valóság értelmezése ugyanis számunkra Krisztus „szemüvegén” keresztül történik, ami nélkülözhetetlen a keresztyén ember világról alkotott meggyőződéséhez és véleményalkotásához. Ez a látásmód pedig egyre kevésbé jelenik meg a világi újságírásban, az egyházi újságok hasábjaira szorult.

Az vagy, amit megeszel – tartják azok, akik számára fontos a helyes táplálkozás. Én azt tartom, hogy az vagy, amit olvasol! Az van ugyanis hatással a gondolkodásodra, az érzéseidre, lelki világodra. Kitől tanulnak a mai

gyerekek? Szüleiktől és tanáraiktól, vagy pedig a TikTok neveli őket? A felnőtteket ki vagy mi neveli-befolyásolja?

Ha nem hallunk keresztyén témájú híreket a világból, ha nem olvasunk gyülekezeti eseményekről, ha nem találkozunk egyházi interjúkkal és riportokkal, ha nem tanuljuk meg református szemmel látni világunkat, akkor végérvényesen bezáródunk egy olyan buborékba, ami távol esik Isten valóságától. Ezért tartom fontosnak, hogy gyülekezeteink hallassanak magukról.

Lelkipásztorként sok teendőnk van, néha túl sok. Ezért buzdítani, alkalomadtán egyenesen noszogatni kell magunkat és egymást, hogy ne feledkezzünk meg hírt adni önmagunkról. Ez nem a legszebb és legörömtelibb része a feladataimnak, ezt be kell, hogy ismerjem. Annál inkább örülök annak, amikor nem lelkipásztorok, hanem egy-egy egyháztag küld beszámolót gyülekezeti rendezvényekről és alkalmakról. Ez nem(csak) a lelkipásztorok tehermentesítése a szememben, hanem ebből válik érezhetővé és nyilvánvalóvá az, hogy nekik is fontos, hogy mi történik (egyáltalán történik-e valami) a gyülekezetükben.

Szerkesztői szempontból a legkedveltebb időszak mindig a nyár vége. Ilyenkor annyi hír és cikk özönlik be hozzánk, hogy a bőség zavarával küzdünk. Természetesen minden beérkező anyagot közlünk, és együtt örülünk a nemcsak szép, de vaskos és tartalmas lapszámoknak is!

Ilyenkor érzem azt a felülről és oldalról jövő megerősítést, hogy mégiscsak érdemes és hasznos ezzel annyit foglalkozni! Számomra ez a jutalom a nap végén!

*Tokár Sándor Levente mezőkeresztesi lelkipásztor,
a ReForrás egervölgyi szerkesztője*

DIETETIKUS TANÁCSA A NYÁRI HŐSÉGRE

Nyáron nemcsak a nappalok hosszabbak, hanem az átlaghőmérséklet is egyre növekszik.

A nagy hőség veszélyes lehet a csecsemőkre, a kisgyermekre és az idősekre egyaránt.

Manapság egyre gyakoribb, hogy még a fiatalabb generáció is rosszul viseli a tartós kánikulát. Néhány gyakorlati tanáccsal azonban könnyebben át fogjuk tudni vészelní a forró, nyári hónapokat.

Az első és legfontosabb tanácsom, hogy a nyári időszakban is ügyeljünk a napi folyadékfogyasztásra.

A Magyar Dietetikusok Országos Szövetsége (MDOSZ) naponta legalább nyolc pohár folyadékot javasol, amelyből öt pohár ivóvíz legyen. Egy pohár összesen 2 – 2,5 deciliter, ami összesen 1,6 – 2 liter folyadékot jelent naponta. Nyáron ennél még több folyadék javasolt, hiszen a magas hőmérséklet hatására mi is több folyadékot veszünk az izzadás

által, így 2,5 – 3 litert is érdemes inni ilyenkor. Szomjoltásra a legalkalmasabb az ivóvíz, emiatt a napi folyadékbevitel nagyobb részét ez képezze. Különböző zöldség- és gyümölcsleveket, üdítőitalokat, cukortartalmú teákat, turmixokat, illetve tejes italokat csak alkalmanként, kis mennyiségben javasolt inni, ezek a folyadékfogyasztás színesítésére lesznek alkalmasak. A cukrozott üdítőitalok és a hozzáadott cukrot tartalmazó gyümölcslevek nem alkalmasak a szomjoltásra, így a nyári időszakban érdemes ezek fogyasztását kerülni vagy minimalizálni. Ha egyhangúvá kezd válni a folyadékfogyasztás, akkor érdemes valamilyen gyümölccsel ízesített vizet készíteni. Néhány szelet citrom és narancskarika kellően megízesíti az ivóvizet. Ezt megszórhatjuk még friss mentával vagy citromfűvel is, így egy hűsítő italt fogunk kapni. Bátran próbáljunk ki más gyümölcsöket is, akár görögdinnyét vagy bogyós gyümölcsöket (pl. eper, málna, ribizli).

Ahogy azt az MDOSZ ajánlásban is olvashatjuk, a különböző tejes italok (ide tartozik a tejeskávé is) a folyadékfogyasztás színesítésére alkalmasak. Nyáron sem kell lemondani ezekről az italokról, hiszen a kávé számos pozitív hatást gyakorol a szervezetünkre. Egy

kiegyensúlyozott, egészséges étrend mellett a mértékletes kávéfogyasztás képes csökkenteni a különböző szív- és érrendszeri betegségek kialakulásának kockázatát.

Fontos azonban mértéket tartani, hiszen a túl magas koffein bevitel dehidratáló hatást eredményez, ez pedig a nyári melegben kifejezetten hátrányos. Az ajánlott napi maximális koffein bevitel 400 mg (egy eszpresszóban kb. 90 – 100 mg koffein található), így elsősorban napi 1 – 2 kávé elfogyasztása javasolt. A melegben a jegeskávé készítése praktikusabb. Lehet jégkockával lehűteni az elkészített kávé, de akár kipróbálhatjuk azt is, hogy a lefőzött és jégkockatartóba öntött kávé lefagyasztjuk, majd langyos tejben hagyjuk kiolvadni és úgy fogyasztjuk.

Nyáron több hazai gyümölcsünk és zöldségünk is szezonális. Ilyenkor nagyon sokszínű és változatos ételeket készíthetünk ezekből. Magas vitamin és ásványianyag-tartalommal rendelkeznek, így az egészséges táplálkozás részét képezik. Naponta 400 – 500 gramm zöldség- és gyümölcsfogyasztás javasolt, ebből pedig törekedjünk arra, hogy minél többet nyersen és frissen fogyasszunk. Június és július hónapokban szezonális gyümölcsök a cseresznye, meggy, egres, eper, málna, őszibarack, sárgabarack, rebarbara, sárgadinnye, görögdinnye, josta, szeder és szilva. Szintén ezekben a hónapokban szezonális zöldségek a brokkoli, cukkini, fejes saláta, jég-saláta, rukkola, jégcsapretek, karfiol, karalábé, kelkáposzta, padlizsán, mán-

gold, sóska, spenót, spárga, paprika, paradicsom, újhagyma, póréhagyma, vöröshagyma, zöldbab és zöldborsó. Mivel elsősorban a déli órákban a legmelegebb a hőmérséklet, olyankor inkább mellőzzük a meleg és túlságosan elteltető ételeket. Helyettük készítsünk hideg gyümölcslevest vagy zöldség alapú salátákat. Ha saláta- és zöldségféléket választunk ebédre, érdemes ebben az esetben is arra törekedni, hogy szénhidrátban, fehérjében, telítetlen zsíradékban és rostokban gazdag ételt állítsunk össze. Szénhidrátforrások közé tartoznak a gabonafélék (pl. barna rizs, bulgur, köles, quinoa, kuskusz). A főtt gabonaféléhez készítsünk valamilyen fehérjeforrást is. Sovány húsok (pl. csirke, pulyka), halak és tojás közül is választhatunk, hiszen ezek mind értékes állati fehérjeforrások. Bármilyen zöldséget felvághatunk és összekeverhetjük a választott gabonafélével és fehérjeforrással, végezetül pedig kevés olívaolajjal meglocsolhatjuk. Ezzel a könnyebb ebéddel az emésztést is segítjük, nem terheljük túl a szervezetünket.

Ezen gyakorlati tanácsok beiktatásával segíthetjük a szervezetünk megfelelő működését a nyári időszakban is, így elkerülhetjük a dehidratáltságot, valamint megelőzhetjük a gyomor- és bélrendszerünk túlterhelését is.

Marozsákné Soltész Liliána

MADARAK ÉS LILIOMOK

Nem vetnek és nem aratnak,
csűrjükbe se hordanak,
mégis élnek, vígadoznak
fenn az égi madarak.

Nem szőnek és nem is
fonnak,
kezük se jár szüntelen,
mégis nyílnak, nyíladoznak
liliomaim nekem.

Mért féltek hát, mért
aggódtok,
mit együnk, vagy mit
igyunk,
milyen ruhát öltözzünk fel,
milyen lesz a holnapunk?

Atyátok biztosan tudja,
mire van szükségetek,
Akaratát keressétek,
s megadatnak mindezek.

„Ne aggodalmaskodjatok tehát,
és ne mondjátok: Mit együnk?
vagy Mit igyunk? Mivel ruházkod-
junk?... Keressétek először Isten
országát és az ő igazságát, és
mindezek ráadásként megadat-
nak majd nektek.” (Máté 6: 31,33)

ZSOLTÁR- ZENGŐ ÁBÉCÉ a „Zengő ábécé” dallamára

Alázatos légy nagyon,
bízzál minden új napon,
Cérnaszálon életed,
Csillag ágán mérheted,
Díszbe öltözött a föld,
Életet lehel a völgy,
Fészket rakja kismadár,
Gazdagon terít a nyár,
Győz a fény a füst felett,
Hit szemével nézheted
Imádkozva csendesen,
Jó az Isten, jót teszen,
Kérdéseid hallja mind,
Látja arcod, rádtekint,
Lyukas edényt újra vált,
Maggal hinti a határt,
Nem hagy el, hűsége véd,
Nyomában minden tiéd,
Ott is ad, hol nem remélsz,
Őriz, mindhiába félsz
Pásztorlába nem remeg,
Rábízhatod léptedet,
S minden gondod és bajod
Szíve mélyén tudhatod,
Tudja mielőtt te kérsz,
Tyúk vigyáz így kiscsibét,
Utolsó lehetsz ugyan,
Ünnepelhetsz boldogan,
Vérén váltva koronád,
Zengjenek víg harsonák,
Zsoltárt, zsoltárt mondj,
világ.

A TEVE ÉS A LÍK

Doktor Törpe Tihamér
így okoskodik:
Ez a teve, ez a púpja,
ez pedig a lík.

Ha a púpot a tevéhez
hozzárendelem,
Púpos teve lesz belőle,
termetes elem.

Ámde hogy fog átaljutni
itt, a tű fokán,
mikor a tű tompa végén
lík lakik csak csupán?

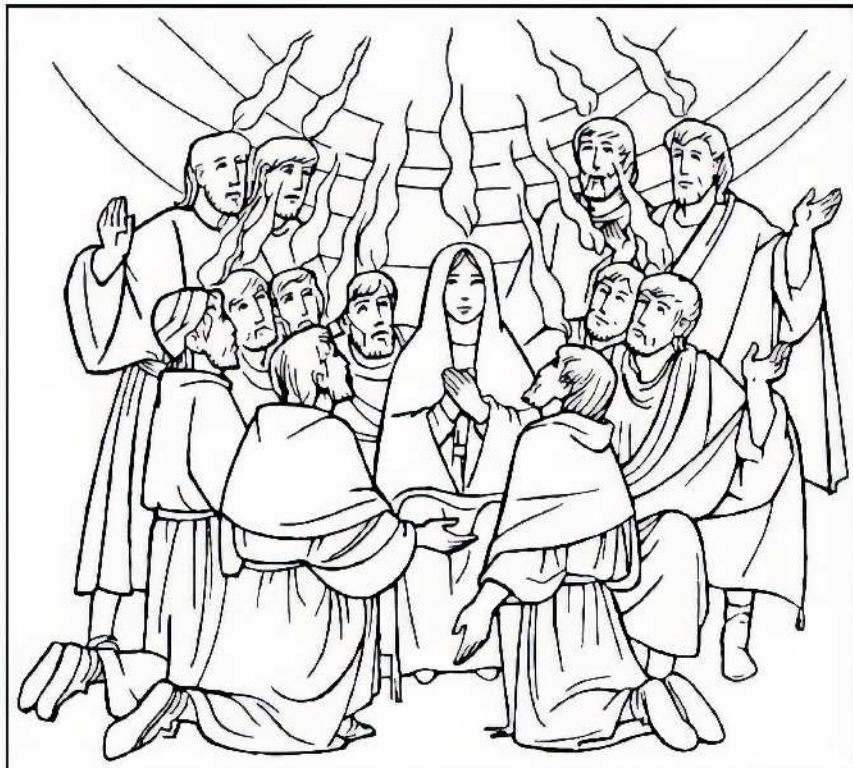
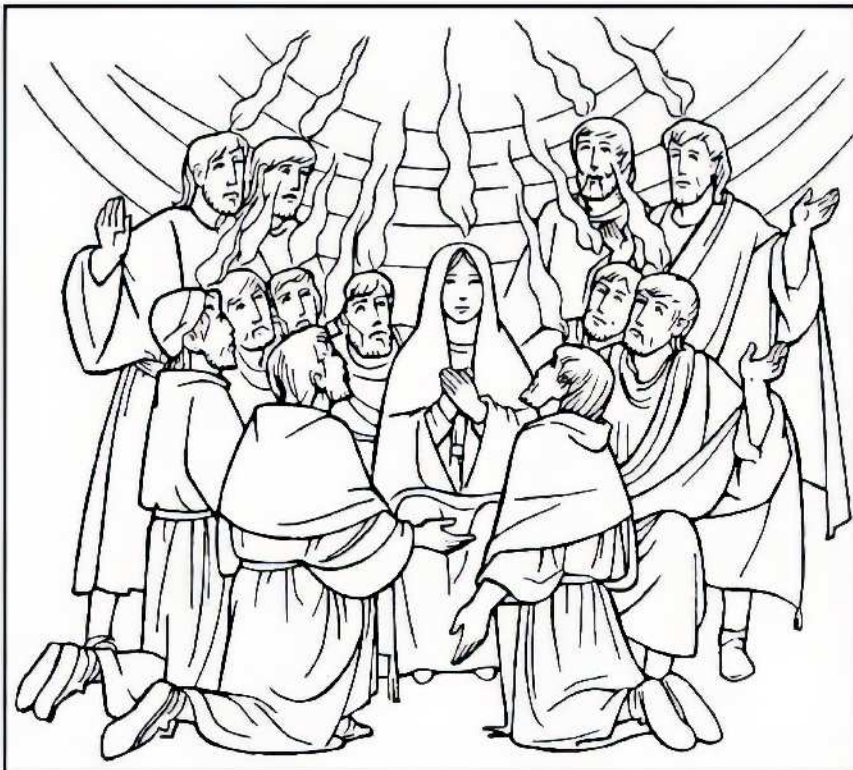
Tevénél ez lehetetlen
-szólal meg a lík-,
ámde a tű tompa végén
oly titok lakik,

amit hiába kutatnak
bölcс professzorok,
mindhiába boncolgatnak
tudós doktorok,

gyermekszívvel értheted
meg,
másképp nem lehet:
Istennél nincs lehetetlen,
mindent megtehet.

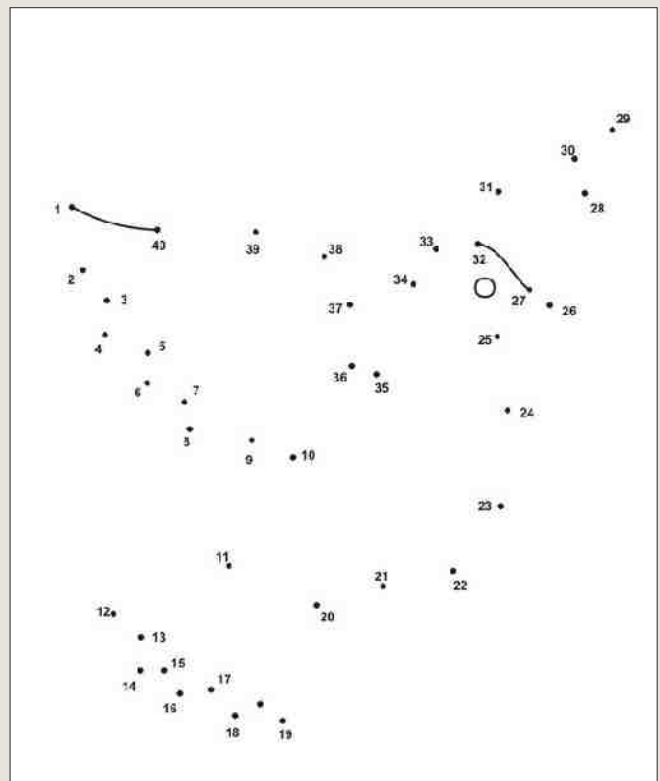
Ez a teve, ez a púpja,
előtte a lík,
ez a teve keskeny útja:
újjaszületik.

„Könnyebb a tevének a tű fokán
átmenni, mint a gazdagnak az Isten
országába bejutni” (Lukács 18:25)

KERESS 13 DB KÜLÖNBSÉGET A KÉT RAJZ KÖZÖTT!

MELYIK ÁRNYKÉP AZONOS AZ ELSŐ RAJZZAL?

Pünkösd

A nagy szélviharban összekeveredtek az alábbi szavak betűi.
Rendezd sorba a betűket!

1 ipáciédkró _____

2 slzúézgsá _____

3 lnlséezekt _____

4 lnláeeykvng _____

5 áatnknoívt _____

Pünkösdi galamb

ANYAGOK / ESZKÖZÖK

- gyapjúfilc vagy barkácsfilc
- cérna: vastagabb varró vagy hímző
- tű a varráshoz és a gyöngyökkel való hímzéshez
- olló
- szalag
- gyöngy (fehér, fekete)
- tömőanyag
- hurkapálca

ELKÉSZÍTÉSE

- első lépésként, rajzoljunk papírra egy galamb formájú sablont
- (adott esetben, egy kb. 12x7 cm-es készült, így egy A/4-es méretű gyapjúfilc lapból, 2 db galamb is elkészíthető),
- a papírból kivágott sablont helyezzük rá a filcre, rajzoljuk rá kétszer, majd vágjuk ki azokat,
- tervezzük meg a gyönggyel való díszítés formáját, amihez akár segédvonalat is varrhatunk,
- ennek a segédvonalnak a két oldalán haladva, egyszerűen rá tudjuk varrni a gyöngyöket úgy, hogy azok szépen mutassanak,
- ezután varrjuk rá a fekete gyöngyöt is, a galamb szemének,
- következő lépésként igyekezzünk pontosan egymásra illeszteni a két galambformát, és varrjuk őket egymáshoz, pelenkaöltéssel,
- varrás közben érdemes folyamatosan tölni a tömőanyaggal, hogy a keskenyebb részekre is jusson az anyagból,
- ha készen vagyunk a varrással, akkor egy hurkapálcára illesszük rá a galambot,
- a hurkapálcát masnival, gyönggyel díszíthetjük.

Kellemes kreatív perceket kívánok az elkészítéséhez!

Kádárné Porcs Edit

EVANGÉLIUM A ZENE NYELVÉN

NEGYVENÖT ÉVES A CANTUS FIRMUS ÉNEKKAR

Balogh Csilla

A z együttes megalakulása óta a minőséget képviseli. Vallják, hogy az egyházzenenek igaz otthon csak a templom lehet. Évfordulójukra nagyszabású koncerttel készülnek. A Cantus Firmus Énekkar 1980-ban, az egyházkerület akkori vezetésének kezdeményezésére egy kis baráti társaságként alakult meg, akkor még Egyházkerületi Ifjúsági Énekkar néven. Azóta megszakítás nélkül működik, tagjai folyamatosan cserélődnek. Az ez idő alatt körülbelül 200-an énekeltek a soraiban. Bár az énekkar összetétele többször változott, a küldetése mégis változatlan maradt: az evangélium üzenetét hirdetik az ének és a zene nyelvén.

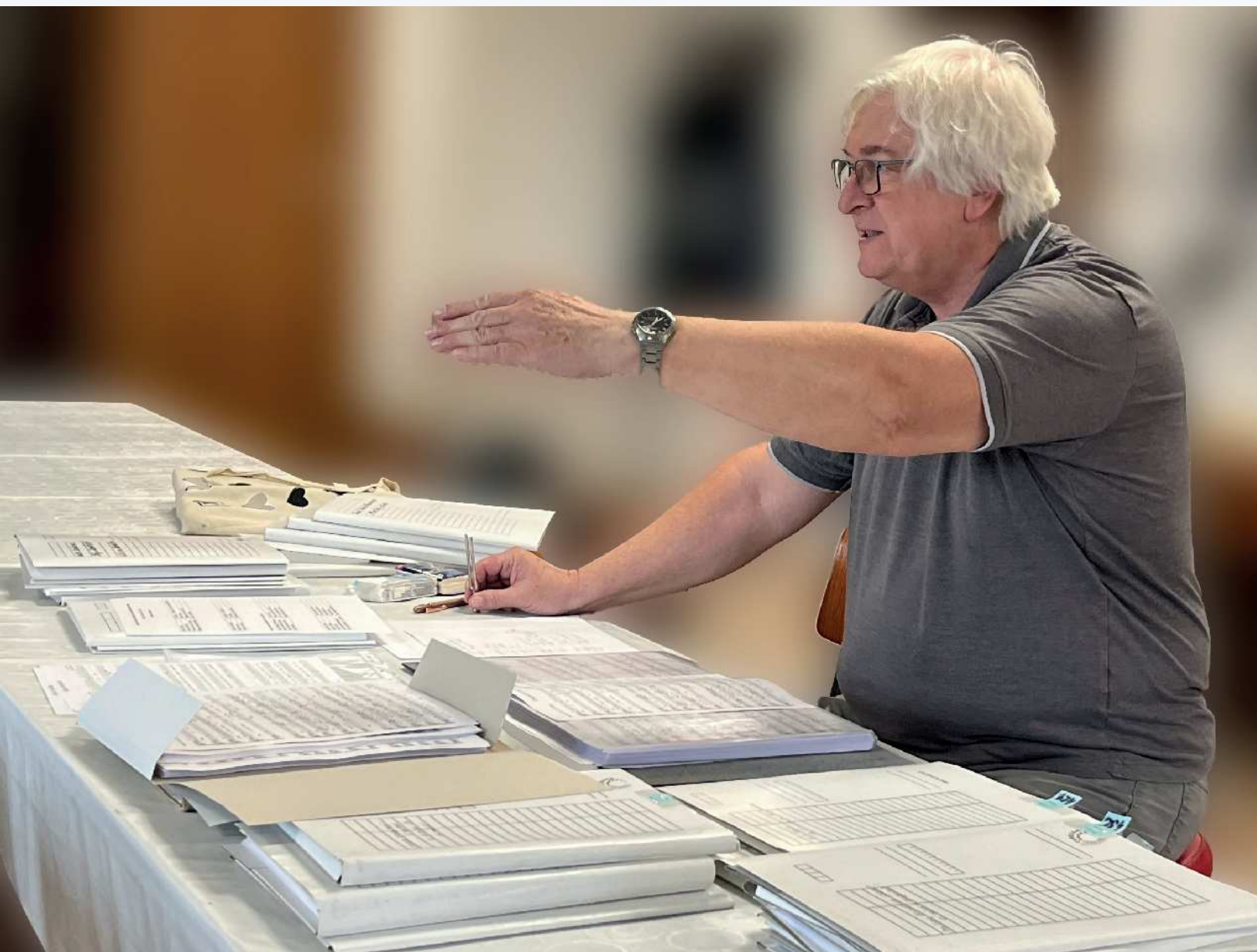

Az együttes tagjaival, **Gottner Krisztinával (G. K.), Kovácsné Gávy Katalinnal (K. G. K.), dr. Rózsa Tiborral (R. T.),** a Cantus Firmus Református Egyházzenei Alapítvány elnökével és **Szűcs Sándorral (Sz. S.),** az énekkar karnagyával beszélgettünk múltról, jelenről, jövőről és az egyházi zenéről.

Hogy alakult meg az énekkar?

Sz. S.: Az együttest *Berkesi Sándor* Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas karnagy, nyugalmazott főiskolai docens, a nagy múltú Debreceni Református Kollégium Kántus egykori vezetője és *Veresné Petrőcz Mária* karvezető, kántor, a kórus első karnagya alapította. Ő alakította ki az énekkar művészi, valamint lelki karakterét is a Kántus mintájára, amelyet igyekszünk ápolni, építeni. Később *Borbélyné Béres Enikő* és *Soós Andrea* vezette a kórust, én 1990-től vagyok karnagya az énekkarnak.

R. T.: 1980-ban még ifjúsági és zenei munkát csak szóróványosan lehetett végezni gyülekezeti szinten. Az egyházkerület 1981-ben énekügyi előadóként alkalmazta *Petrőcz Máriát*, aki a különböző kórusokat kottával és szakmai tanáccsal látta el, és *Berkesi* tanár úr támogatásával hozzájárított az énekkar megszervezéséhez is. A kezdeményezést néhai *Kürti László*, a Tiszáninneni Református Egyházkerület akkori püspöke felkarolta, az egyházkerületi gyülekezetek részéről pedig egyre nagyobb érdeklődés mutatkozott a vokális kórusmuzsika iránt, a meghívásokat pedig örömmel teljesítettük. Egy idő után rendszeresen tartottunk próbákat is, és kialakult egy csokorra való repertoárunk is. A meghívásokat akkor még engedélyeztetni kellett annak ellenére, hogy a legtöbb szolgálati jellegű volt.

A szolgálati jelleg azóta is megmaradt. Miért jelentős ez az együttes életében?

R. T.: Igen, megmaradt és azt szeretnénk, ha ez meg is maradna. Mert ennek a lényege egyfelől az, hogy a gyülekezeti, liturgikus alkalmakat minőségi egyházzzenéssel, kollégiumi vagy modern egyházzenei darabokkal töltsük ki úgy, hogy a liturgia zárt egységet képezzen. A szolgálati jelleg utal arra is, hogy az énekkar tagjai a szabadi-dejükét áldozzák az utazásokra és a fellépésekre. Mivel azonban művészetet ma már nem lehet mecénás(ok) nélkül szervezni, a támogatások azt szolgálják, hogy a meghívásoknak eleget tudjunk tenni. Az első tehát a szolgálat. Amennyiben kapunk a bennünket támogató egyházkerülettől, vagy a meghívó gyülekezettől némi költségtérítést, azt szívesen fogadjuk.

A Cantus Firmus miben különbözik más egyházi énekkaroktól?

R. T.: Annak ellenére, hogy ma már sok zenei irányzat van jelen a gyülekezetekben, mi továbbra is a már említett tradicionális, többszólamú kollégiumi zenét képviseljük, és mindannyian azt gondoljuk, hogy az egyházzenenek a templomokban van a helye, és a templomokban az egyházzenenek van helye.

Sz. S.: Talán mi vagyunk azok, akik nagyon kötődnek az eredeti helyszínekhez, a gyülekezetekben történő énekléshez. Világi színtereken ritkán, szabadtéren pedig még ritkábban vállalunk fellépést, mert véleményem szerint ezeken a helyszíneken nem hangzik jól ez a fajta zene. A mi énekünknek

a templomi környezet felel meg, az a közege, mert mi a dallamon kívül üzeneteket is szeretnénk átadni. A templom meghitt légkörében emelkedett lélekkel lehet énekelni és az emberek is fogékonyabbak az Ige mondanivalójának befogadására. Míg a világi helyeken legfeljebb azt mondják, hogy szép volt, jól megoldották, addig a templomban a szöveg mélysége is megérinti az embereket.

Mit nyújt az egyházzene, amire a világi zene nem képes?

K. G. K.: Lelkiséget. Közismert az a Szent Ágostonnak tulajdonított idézet, hogy „aki énekel, kétszeresen imádkozik”. Én egy barátnőm hívására 2001-ben jöttem először kisegíteni az énekkart. A barátnőm akkor azt mondta: meglátod, amikor elkezdi az ember ezeket a dalokat énekelni, az olyan, mintha egy ölelő kar emelné az égbe. Ez valóban így van, és ezt nemcsak az előadáson, hanem a próbán is érezni lehet.

Mi tartja össze a közösséget?

K. G. K.: Az Istenhez, egymáshoz és a világhoz való viszonyunk, ami rögtön beszippantja, és hétről hétre visszacsalogatja az embert. A nívó, az igényesség, a műsorválasztás, az egyre jobbá válás igénye, a hallgatóság boldogan csillogó tekintete.

Milyen és mekkora most a repertoárjuk?

Sz. S.: Több mint 800 mű, köztük Goudimel-zsoltárok, valamint sok ismert és kevésbé ismert régi, és kortárs

magyar szerző műve. Amióta itt vagyok, karnagyi feladatomban tekintem a repertoár tematikus bővítését, és azt is fontosnak tartom, hogy a darabjaink, melyek jó része bibliai eredetű szöveg, ne latinul vagy angolul, hanem magyarul szólaljanak meg, mert úgy gondolom, hogy idegen nyelven nem értik meg azokat. Szerintem anyanyelven pontosabban lehet közvetíteni a bibliai gondolatokat, ami által a szöveg és a zene összefonódása talán duplán hat a hallgatóságra.

Mivel készülnek a jubileumi koncertre?

G. K.: Belső használatra, emlékül magunknak szeretnénk egy olyan CD-t kiadni, ami nem jelenik majd meg kereskedelmi forgalomban. Ezen kívül egy koncerttel, amelyre szeretnénk, ha a régi tagok közül is sokan eljönnének. A műsorban az általuk is ismert dalok mellett újak is szerepelnek majd. A koncert május 24-én, szombaton, a Belvárosi református templomban lesz 16 órától.

Milyen további terveik vannak?

Sz. S.: A koncert után elkezdünk készülni a szeptemberi Ars Sacra Fesztiválra. Utána a Veczán Pál kórustalálkozóra, ami idén advent első napján lesz. Ezután a reformáció, majd az adventi koncertek következnek.

Van-e a terveken túlmutató távlati céljuk?

Sz. S.: Jelenleg 20-22 állandó tagunk van, amit szeretnénk bővíteni. Ez az elsődleges célkitűzés, ami feltétele a másodiknak, annak, hogy minőségben is egyre jobbak legyünk. A harmadik pedig, a közösség kötelékének még szorosabbra fűzése.

R. T.: Mivel manapság sokféle zenei irányzattal kell versengeni és van, aki az egyiket, van, aki a másikat pártfogolja, úgy gondolom, hogy kitartónak kell lennünk abban, hogy a hagyományos, történelmi, protestáns egyházzene továbbra is erősen képviseljük nem csupán azért, mert az egyházzenevel minden korosztályt meg lehet szólítani, hanem azért is, mert az egyházzene teljességében még korántsem kihasznált missziói terület.

ÉRTSÜK MEG EGYMÁST

Kovács Zoltán
református programigazgató
Európa Rádió

A „JÓ HÍRNEK” VAN HÍRÉRTÉKE

Az Evangélium örömszenet, melyet azért közvetítettek számunkra, hogy mi is tovább sugározzuk. Közhasznú, közérdekű, közszolgálati jelentősége van. Fontos, hogy mindenkihez eljusson, és ne maradjon csak a templom falai között. Pünkösd ünnepe az egykor fülbe súgott titok közhírré tételének, háztetőkről hirdetésének (Mt 10,27) világkorszakát nyitotta meg váratlan és meglepő módon. „Mi akar ez lenni?” (ApCsel 2,12b) – kérdezi tanácstalanul a pünkösd sokaság, amikor Isten Lelke új fejezetet nyit az üdvtörténetben: A keresztyén egyház és a misszió korszakát.

A missziói törekvéseket ma is gyakran kíséri meg nem értés, gyanús pillantás, vagy akár gúnyolódás is. Engedtesse meg, hogy missziói lelkipásztorként, az egyházkerület rádiójának

református programigazgatójaként most arra a területre reflektáljak, amelyre nagyobb rálátással rendelkezem. Mi akar lenni a reForrás magazin, az Európa Rádió, a sokféle web-es megjelenés? Mi szükség van a nyomtatott és elektronikus sajtóra, egyáltalán *média misszióra*?

Tudva azt, hogy nincs más mediátor (közvetítő) Isten és ember között, mint Jézus Krisztus (1Tim 2,5), nyilvánvaló, hogy a keresztyén médiumok létjogosultsága nem önmagukban rejlik, hanem akkor tölthetik be küldetésüket, ha a Lélek erejével bekapcsolódnak abba az élő – és elevenítő – közvetítésbe, amelynek szent célja Isten és ember kibékítése az egyetlen közbenjáró Jézus Krisztus által. Az örök és változatlan evangéliumi *tartalom* tehát készen kapott adottság, a műfajok és *formák* sokszínűsége azonban már korhoz kötött.

Pünkösd és az egyházkerületi sajtó

A „pogányok apostola”, a misszionárius Pál az írás, egészen pontosan a levél műfaját választotta a hatalmas távolságokat áthidaló kapcsolattartásra. Kiterjedt levelezése jelentős részét teszi ki az Újszövetség iratainak. Szenvedélyes leveleiből árad a féltő aggodás minden egyes személyért, akiket megismert, és a mindennapjaikat érintő akut kérdésekre reflektál. Nem dogmatikai spekulációkat fogalmaz meg, hanem életszerű, gyakorlatias megoldásokkal igyekszik a többnyire pogány hátterű – zsidó szokásokat nem ismerő – frissen megtért keresztyének számára is komfortossá tenni a születőben lévő fiatal egyházat.

A *Tiszán innen* elég nekünk a gönci prédikátor Károlyi Gáspárra és a magyar nyelvet, kultúrát máig formáló Vizsolyi Bibliára gondolni, hogy belássuk, a nyomtatás korszakához is kitűnően alkalmazkodtak a történelmi protestáns felekezetek, illetve elődeink, a reformátorok. Ma azonban mintha – a magukat egyébként éppen pünkösdszineknévező – „új reformáció” egyházai bátrabban használnák missziói céllal a technikai újdonságokat...

Pedig mi sem elégedhetünk meg a múltban elért eredményekkel: Küldetésünk, hogy a megváltás jó hírért érthetően fordítsuk le és adjuk át a mai generációnak azokon a csatornákon, amelyeken elérhetők. Mert fontos, hogy ki-ki „a maga anyanyelvén” (ApCsel 2,8) halljon Isten szabadításáról. A multimédiás közegben otthonosan mozgó digitális bennszülöttek is. Ahogyan Bach a barokk korban úgy *transzponálta* az evangéliumot a zene nyelvére, hogy „ötödik evangélistának” is nevezik kimeríthetetlen inspirációt jelentő életműve jogán, ma is szükség van géniuszokra – de hétköznapi (*jel*)tolmácsokra is –, akik a kortárs (*könnyű*?) zene és képzőművészet nyelvére is lefordítják, rádióra és televízióra alkalmazzák, okostelefonra optimalizálják a jó hírt, hogy valóban hírként hasson.

PÜNKÖSD, MINT BÁBEL ALTERNATÍVÁJA

Az ember tragédiája, hogy Teremtőjével való kapcsolatában újra meg újra elköveti ugyanazt a hibát. A 21. század embere is az ősi bábéli ambíciók részese – és áldozata. A szemünk előtt zajló, és az élet szinte minden területét átható, elképesztő mértékű technológiai forradalom emberfeletti, szuper intelligenciát ígér, de az eget ostromló nagy vállalkozást Babel örök logikája szerint az isteni közbeavatkozás veszélye fenyegeti: „*Hiába húzzák a falakat fel / A toronynak dőlnie kell*” (Ákos: Szabadon). Miközben civilizációnk egyre fejlettebb, egymással és Istennel

való kapcsolatunk egyre felszínebb, a kommunikáció akadozik, elbeszélünk egymás mellett. A meg nem értés személyes és geopolitikai következményei tragikusak és beláthatatlanok: Véleménybuborékok, polarizált társadalom, új hidegháborús világrend. Zűrzavaros korunkban pünkösdszine lehet az igazi *anti-Babel*, egymás megértésének utolsó nagy lehetősége. Programként átfogalmazva az Európa Rádió egyik legrégebbi műsorának címét (*Ismerjük meg egymást*): Értsük meg egymást!

A fent említett, tágabb üdvtörténeti kontextusban talán még jobban felértékelődik a kommunikáció, különösen a missziói kommunikáció jelentősége. Hiszem, hogy a Szentlélek ma is kreatív módon avatkozik be a „zárkózott” tanítványok életébe és küldi apostoli küldetésre a hírnökök csapatát (vö. Énekeskönyv 834/3). A templomaink szakrális terein kívül, a média profán, Istent és embert semmibe vevő, kereskedelmi szemléletű bulvár-világában is van ereje a hiteles és „lelkes” bizonygatásnak. Felértékelődik az igaz és őszinte szó ott, ahol egyre elfogadottabb a manipulált fotók, hangfelvételek és videók publikálása, az álhírgyártás és a propaganda, a hazug reklám, a tudatos megtévesztés és befolyásolás. „*A munka sok, a munkás oly kevés!*” – Nem lehet tehát hátra dőlni, tovább kell lelkesedni a misszió ügyéért, és a Lélek segítségével érthetően artikulálni az evangélium üzenetét az x, y és z generáció nyelvére, a szubkultúrák nyelvére, a társadalom különböző rétegeinek nyelvére – akiknek Bach zenéje és a protestáns koráldallamok nem az anyanyelve, akiknek Károlyi fordítása túlságosan archaikus, akiknek mások az egzisztenciális félelmeik, mint a szüleiknek és nagyszüleiknek.

Az egyházkerület a sajtótermékeiket közösségformáló és missziói céllal tartja fenn: Az *informálás*on túl *transzformálni* is szeretnénk a látogatókat – legyenek bár olvasók, hallgatók vagy nézők és böngészők. Az éppen kézben tartott reForrás magazin, az idén 20 éve református Európa Rádió, az eseti televíziós megjelenések, honlapok, podcast adások vagy közösségi médiás tartalmak „kisugárzása” is eszköze lehet keresztyén életünk, gyülekezetünk és egyházunk vágyott megújulásának. Isten Lelke nélkül ma sincs anyaszentegyház, csak egyháztag-ság van eleven gyülekezeti élet helyett, testvéri közösség helyett pedig vannak egymás (*szeretet*)nyelvét nem értő idegenek. Kérjük ezért a Szentlélek erejét, hogy biztosítsa „hátszelet” a ránk bízott drága kincs, az örömhír hatékony továbbadásához. *Veni creator Spiritus!* – Jövel teremtő Szentlélek!

ENGEDELMESSÉGBŐL SZOLGÁLNI

VICTOR ANNA
LELKIPÁSZTORT KÉRDEZTÜK

Hangóné Birtha Melinda

***Ezúttal a lelkipásztori
szolgálatra, elhívásra női
szemmel tekintünk rá.***

✧ **Hogyan készültél a teológiai évek alatt
a lelkészi szolgálatra?**

Ha őszinte lehetek, egy szóval: engedelmesen. Nem embereknek, hanem Istennek engedtem. A lelkemben nagy tiltakozás volt azzal szemben, hogy én egy gyülekezetben lelkipásztor legyek. Már gimnazistaként, vonaton utazva, (akkor még az utasok beszélgettek egymással,) döbrentem meg, mennyi szomorú, kesergő ember van, akik nem ismerik Isten szeretetét, nem hogy az örök távlatot, amit Isten készített az ember számára. Kész volt a szívem, hogy emberekkel megosszam azt az örömet, jó hírt, amit én már fiatalon kaptam. Ez azonban nem jelentette azt, hogy kész lettem volna egy templomban

a szószékre kiállva prédikálni. Sok tiltakozásom ellenére Isten egy igeversen keresztül szólított meg, amit Istentől elfogadva jelentkeztem a teológiára. *"Elválasztva a Krisztus evangéliumának hirdetésére."* (Róma 1, 1). Tehát engedelmeskedve készültem és tanultam a tantárgyakat. Bennem volt mindig az az érzés, hogy mind a tudásom, mind én magam is elégtelen vagyok arra, hogy lelkipásztor legyek, s időről időre ott akartam hagyni a teológiát mindaddig, amíg rá nem csodálkoztam a konfirmációs ígémre: *„Elég néked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el.”* (II. Kor. 12, 9). Ebből megértettem, hogy nem a teljesítmény, nem a rátermettség a fontos, hanem Isten kegyelme.

Ez meg is nyugtatott a további engedelmes tanulásra. Eljött az az idő is, amikor rácsodálkoztam, Isten a legjobban tudta, mi az a hivatás, amiben boldogan találok meg magamat is, amiben jól is érzem magam. Boldogan mondhatom, soha, semmiben, ebben sem bántam meg, hogy Istenre hallgattam.

☼ **Milyen volt az első gyülekezet? Hogyan fogadtak, mint női lelkipásztort?**

A gyülekezetet nem kerestem, hanem kaptam, ötöd év után 1986 októberétől kirendeltek a szolgálatra. Én nagyon örültem, hogy Ónodra mehetek, mert legátusként már jártam itt és anyai nagyapám az 50-es években itt szolgált, szüleim sokat emlegették Ónodot. Nagyon nagy szeretettel és sok kedvességgel fogadtak. Kezdetben nagyon nehéz volt a szolgálatokra felkészülni és az igehirdetési szolgálatokban helytállni. A gyülekezetben való forgolódásban tapasztalat nélkül, sok hiányosságom volt. Köszönettel tartozom azoknak, akik közül már majdnem mindenki elment, hogy megértéssel voltak felém. Mikor a sok erőtlenségem rám nehezedett, újra előjött a konfirmációs ige, amelynek a második fele lett akkor hangsúlyos: az én erőm erőtlenség által megy végbe. Amit Isten el akar végezni rajtam keresztül, azt Ő majd el is végzi. Már 39 éve Ónodon szolgálok, s mellette Sajóládon, a 30 éve alakult gyülekezetben. Hálás vagyok mind a két gyülekezetért Istennek.

☼ **Meg kellett ezzel a „női státusszal” küzdened a szolgálat éveid alatt?**

Nőként Isten hívására indultam a szolgálatba, ahogyan Isten Debórát is elhívta a férfi bírák között. Tehát bárki bármit is gondoljon a női lelkészi szolgálatról, Isten döntése volt. Nekem ezzel nem kellett foglalkoznom. Mindenkinek megvan a sajátos ajándéka Istentől, tehát aszerint tudtam én is szolgálni. A gyülekezetben nem is volt probléma. Ennek a háttérében az is állt, hogy a gyülekezetet valaki megijesztette: lehet, még lelkészt sem fognak kapni, tehát örültek, bárki is legyen az. Egy kedves idős presbiter bácsi jut eszembe, aki két évi szolgálatom után odajött hozzám, szégyenkezve bocsánatot kért. „Tiszteletes ne haragudjon, korábban azt mondtam, hogy bárki legyen, csak ne nő. Most már látom, hogy legalább olyan jól helytáll tiszteletes, vagy még jobban is, mint egy férfi.” Persze, az akkor még csak férfiakból álló presbiteri gyűlések előtt imádkoztam a legtöbbet és kértem Istentől, hogy adjon bölcsességet a gyűlések vezetéséhez. Isten meg is hallgatott és konfliktusok nélkül tudtuk a gyülekezet ügyeit megbeszélni. Voltak nehézségeim, de azok ugyanazok voltak, mint a férfi kollégáké.

☼ **Nagy családban nőttél, családdá lett számodra a gyülekezet?**

Értem a kérdést. Már az elején szeretném leszögezni, hogy a gyülekezet alapvetően család. Isten családja, mindenki az ő gyermeke, nem mi választjuk, hogy ki tartozik bele és nem is a feladatunk, hogy eldöntsük jó család, vagy kevésbé az. Egy a

dolgunk, szeressük az ajándékba kapott testvéreket attól függetlenül, hogy testvérnek, családtagnak érezzük-e, vagy sem. Kaptam nagyon kedves testvéreket, akiket könnyű volt szeretni és olyanokat is, akikkel nem volt olyan közvetlen a kapcsolatom. Hálás vagyok a sok megélt közös munkálkodásért, együtt végzett szolgálatért. Isten Lelke formál és Ő munkálta az egyetértést is. Amíg én magam akartam valamit elérni, addig nem ment. Meg kellett értenem: „Nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könnyörülő Istené.” Jó volt mindent Istenre bízni, s így elfogadni ezt a családot és tenni benne az Istentől rám bízott feladatokat és láttam, mások is hozzáfognak a rájuk bízott feladathoz. Sok, sok boldog közösen töltött időt élhattunk át.

☼ **Ki, hogyan segített, illetve mi volt a legnehezebb?**

Azt tapasztaltam, Isten gondot visel szolgálaira, s ha kell állít segítségeket, akik megoldanak egy-egy feladatot, vagy éppen imádkoznak a lelkipásztorért. Néha a nehéz, túlterhelt időszakokban pedig Isten megmutatja: „Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlen erejét meg-sokasítja.” (Ézsaiás 40, 29). Aztán a legjobb családban is vannak konfliktusok, így én magam is átéltem ilyen helyzeteket. Nehéz volt, de nagyon jó volt Isten szavára, Jézus tanácsaira hallgatni, és csodálatosan megtapasztalni, hogyan szabadulok meg olykor a haragtól, máskor a kiabáló önérzetemtől, és jutott el a lelkem a minden értelmet felülhaladó békességre. Sokszor énekeltem: „Szabadságot adj nekem és tiszta szívet, vonj magadhoz Jézusom, hogy járjak veled”. A legnehezebb szolgálatok azok, amikor szolgatársaimat, presbitereket kellett temetni. Sokak elmenetele miatt még mindig sóhajt a lelkem. Így tudok én magam is együttérezni a gyászolókkal és vigasztalni azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket. „Áldott az Isten.... aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhatunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.” (II. Kor. 1, 4).

☼ **Összegzőként: milyen útravalót adnál a fiatal generációnak, aki vállalja ezt a szolgálatot?**

Nagyon jó Isten gyermekének lenni, az Ő tenyerén, neki engedelmes szívvel élni. A mai sikerorientált világ kérdezi: mit tudsz felmutatni, mit értél el, milyen külföldi nyaraláson vettél részt? Válaszként sok dolgot még sorolni is lehetne, de nem érdemes. Azonban kinek adatik meg ebben a háborgó, rossz hírekkel teli világban, hogy annyi jó hírt hirdethet, ki az, aki a világ leghatalmasabb Urának állhat a szolgálatában? Leírhatatlan az a nagy gazdagság, amiben Isten a szolgálatunk során részesít. Hálás vagyok Istennek, hogy lelkipásztorként szolgálhatok neki. Adjon Isten sok bátorságot elhívásának elfogadására és sok boldog megtapasztalást!

AZ IFJÚSÁG SZOLGÁLATÁNAK ÉVE 2025

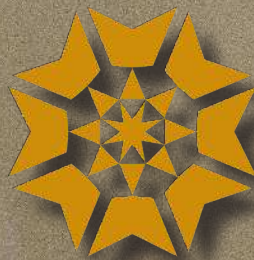
Az ifjúság szolgálatának éve egy lehetőség felkarolni és segíteni a családokat, gyülekezeteket, lelkészeket, iskolákat, fiatalokat, azaz minden generációt.

A tervezett programok között szerepel egész éves ifi óravázlatok küldése, videópodcast indítása, szemléletformálás továbbképzéseken és cikkeken keresztül, amelyekkel igyekszünk megszólítani egyházzunk minden generációját. Kiemelt esemény lesz az éven a Csillagpont.

Az "ifjúság szolgálatának éve" lényege, hogy nem az ifjúsági osztály által, hanem az összes szervezet, egyetemi lelkész, megyei referens, iskolalelkész, gyülekezeti lelkész és szolgáltató összefogásával valósul meg, így lesz az Ifjúság szolgálatának éve. Éppen ezért őket bevonva, megkérdezve alakítjuk a közös évünket.

Célcsoport: fiatalok, szülők, családok, ifjúsági szereplők

Célterületek: gyülekezetek, iskolák, megyék, szervezetek

*BETÖLTI JAVAIVAL
ÉLETEDET,
MEGÚJUL IFJÚSÁGOD,
MINT A SASÉ.*

103. Zsoltár 5. Vers

KIK?

A tematikus évet az MRE ifjúsági osztálya koordinálja, *Ablonczy Áron* osztályvezető és *Oláh Luca* koordinátor vezetésével. A négy magyarországi kerületből, és a két erdélyi kerületből egy-egy kerületi kapcsolattartó segíti a munkát, nemcsak ötleteléssel, hanem az operatív kivitelezését is.

Idén tavasszal indult az Ifjúsági osztály honlapja, melyen most kiemelten a tematikus év programjai, projektjei jelennek meg. Az ifjúsági munkával kapcsolatos programok támogatására kiírt pályázatok is itt érhetőek el.

PÁLYÁZATOK - ifjúsággal kapcsolatos programok támogatására

A támogatás célja a Magyarországi Református Egyházon belül működő ifjúsági misszió keretein belül, a fiatalokat megszólító események szervezési és lebonyolítási feladatainak támogatása.

Ez a pályázati lehetőség kiváló alkalom a gyülekezetek és ifjúsági szervezetek számára, hogy forrást találjanak programjaik megvalósításához, és ezáltal erősítsék a fiatalok közösségét a Magyarországi Református Egyházon belül.

Már kiírt és elbírált pályázati kategóriák:

- Egynapos gyülekezeti, ifjúsági programok szervezése,
- Gyülekezeti, ifjúsági hétvégék szervezése,
- A Magyarországi Református Egyház ifjúsági missziós tevékenységéhez kapcsolódó ifjúsági (civil) szervezetek által szervezett programok, rendezvények,
- Egyházmegyei szintű ifjúsági programok szervezése minimum 5 különböző gyülekezet közös szervezésében.

Ezekben a kategóriákban 48 pályázatot támogat a kerület (elnökségi döntés nyomán?).

Az ötödik kategória, Ifjúsági evangelizációs alkalmak, eseménysorozatok szervezése gyülekezetekben várhatóan augusztusban lesz kiírva.

HETI HÍRLEVÉL ÉS DIGITÁLIS IFI óravázlat

Célja, hogy minden gyülekezet (feliratkozó lelkes, vallás/hittantanár, ifivezető) heti szinten kapjon segítséget a környező fiatalok elérésében, tanítványozásában. A hírlevél tartalmaz aktualitásokat, segédanyag ajánlásokat (játékok, könyv, podcast, video anyagok) adott heti témák mentén. Január elejétől készülnek a heti óravázlatok, melynek megvan az éves tematikája, néhány részes sorozatokból épül fel melynek témája mind a fiatalokat érintő fontos témákat öleli fel (énkép, szorongás, kapcsolatok stb). Ezen felül az éppen aktuális egyházi ünnepekre (húsvét, karácsony) és időszakokra (bőjt, advent) reflektál. Nyárra ifitábor tematikával készül a szervező csapat.

Kerületünkben is csaknem 100 feliratkozója van a hírlevélnek, amelyhez bármikor lehet csatlakozni. Az év elején elindult óravázlat anyagok visszamenőleg is elérhetőek az ifi osztály honlapjáról.

RÁLÁTÁS - videocast

Februárban indult el a Rálátás videocast, és immár több mint 6 része megtekinthető a Magyarországi Református Egyház hivatalos Youtube csatornáján. A kéthetente megjelenő beszélgetések fiatalokat érintő témákat illetve kérdéseket dolgoznak fel. Adott téma kapcsán mindig megszólaltatnak egy-egy szakértőt, illetve megjelenik benne a témával kapcsolatos Biblián alapuló teológiai állásfoglalás.

Ezek a tartalmak hasznosak lehetnek a lelkesek, ifivezetők mellett a pedagógusoknak, illetve szülők számára is.

FELFELÉ - bizonyágtétel videók

Rövid, 5-6 perces videók készülnek, amelyekben fiatalok tesznek bizonyágot. A megtérés történetek mellett, arról is szó lesz, hogyan lehet keresztyénként élni a mai világban. Már három ilyen kisvideó jelent meg, folyamatosan várhatóak továbbiak.

Ezek a tartalmak is a Magyarországi Református Egyház hivatalos Youtube csatornáján érhetőek el, használhatók ifin, beépíthetők hittan órába is.

CSILLAGPONT

- 2025.07.14-19., ZÁNKA

Az Ifjúság Szolgálatának tematikus éve kiemelt nyári eseménye a Csillagpont Istenközpontú Fesztivál. Az immár több mint húszéves Csillagpont nem egy átlagos zenei fesztivál: valódi értéket teremtő, életeteket formáló és emberi kapcsolatokat építő közösség. Találkozási lehetőség a hasonló életkorú fiataloknak, akik együtt tapasztalhatják meg Isten szeretetét, erősödhetnek meg hitükben és lelkiükben megújulva térhetnek haza. Természetesen változatos koncertek, előadások, izgalmas programok is színesítik a kétévente megrendezett fesztivált.

Időpont és helyszín:

2025. Július 14 - 19., Zánka

Az idei Csillagponton a tervek között szerepel délutáni programként egy-egy kerületi esemény előkészítése, melynek célja, hogy erősítse a fiatalokban a kerülethez-egyházmegyéhez való tartozást, illetve a Református Egyházhoz való tartozásukat is.

AZ IFJÚSÁG SZOLGÁLATÁNAK VASÁRNAPJA - SZEPTEMBER 21.

Ezen a vasárnapon sok különböző gyülekezet vasárnapi istentiszteleti alkalma összekapcsolódva egy egységben valósulna meg. Ezen a vasárnapon minden gyülekezet istentiszteleti alkalmán megjelenhetnek a fiatalok, úgy is mint célcsoport és úgy is mint szolgálók. Az istentiszteletre készül, közös használatra egy egységes istentiszteleti liturgia, illetve már felmerült, hogy ezzel párhuzamosan egy csendesnap ajánlás is készül majd.

dr. Fiser-Nagy Ágnes

LÉVAY 200 EMLÉKÉV

TAVASZI PROGRAMJA

Két emlékező programon vettünk részt április 8-án a Léway-200 emlékév rendezvényeinek keretén belül.

Elsőként a Léway József Református Gimnázium és Diákotthon tehetséges diákjai látogattak el a Sajószentpéteri Léway József könyvtárba a költészet napja alkalmából, „Versek Léwaysok között” címmel megrendezett programra. File Tamás Sajószentpéter polgármestere meleghangú köszöntője után a Léway gimnázium színvonalas műsorában gyönyörködtünk. Dr. Vonáné Vincze Viktória a gimnázium bölcsész- és társadalomtudomány munkaközösségének vezetője kíséretében és felkészítésében, a gimnázium tehetséges diákjaitól hallgattunk verseket, dalokat az ünnep tiszteletére, majd Juhász Máté 10/a. osztályos tanuló saját zongora-szerzeményével kápráztatta el a közönséget. Befejezésül Léway József „Gondviselő Jó Atyám vagy” című megzenésített versét énekeltük el közösen. Felemelő érzés volt a Léway 200 Emlékév keretében, a Léway-s diákokkal a Léway könyvtárban együtt ünnepelni.

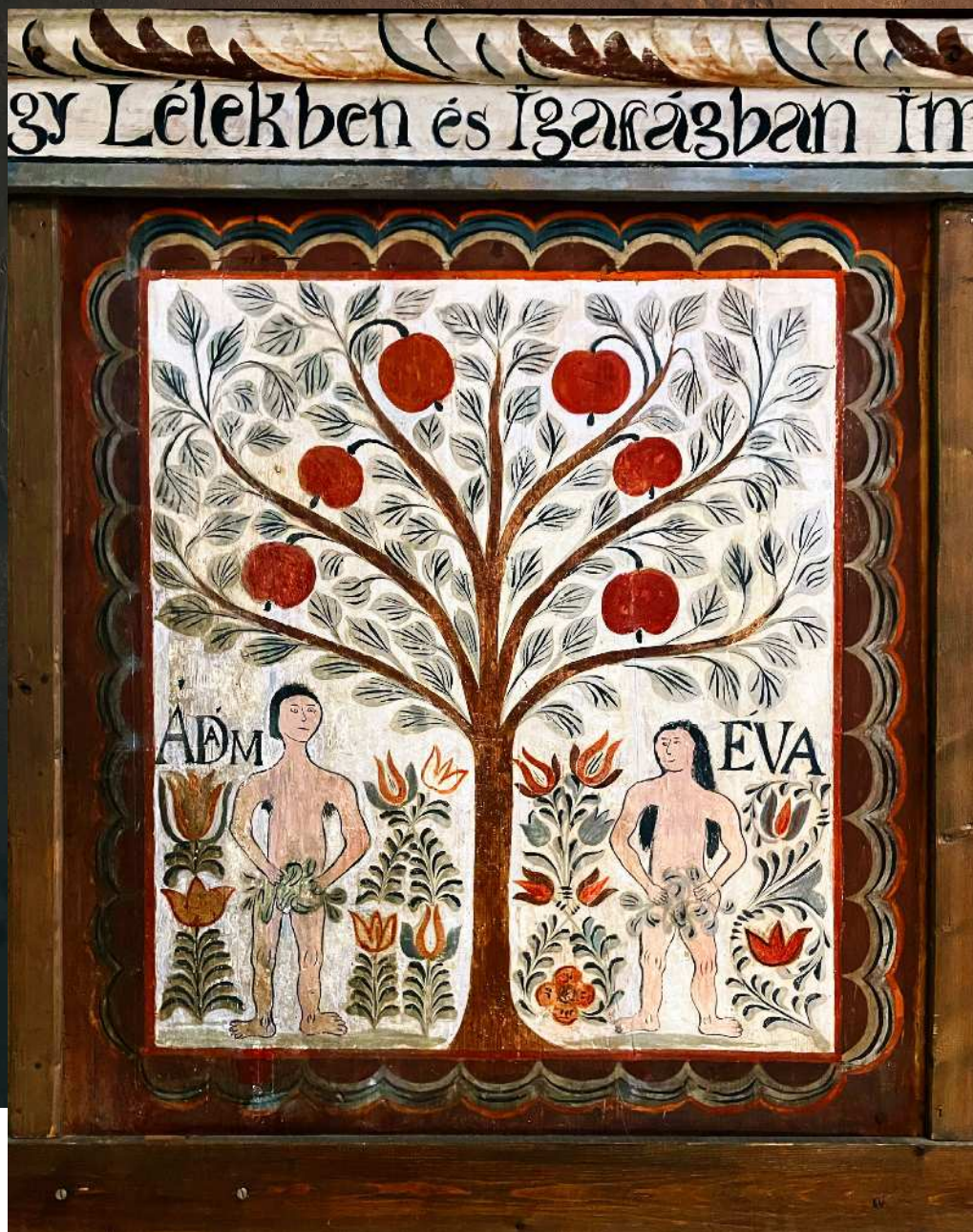
Ugyanennek a napnak a délutánján a Miskolci Galéria Thália-házában, a Színészmúzeumban találkoztunk dr. Ábrám Tiborral, a Léway József Református Gimnázium és Diákotthon főigazgatójával. A „Léway a Léwayban” című beszélgetést Vass Nóra a Spanyolnátha folyóirat művészeti szerkesztője és Mikita Gábor a Színészmúzeum igazgatója vezette. Ezen a beszélgetésen is megszólaltak a Léway-s diákok, akik szavalatukkal, hozzászólásukkal tették még színesebbé a műsort.

A nyílt, őszinte és érdekesítő beszélgetést Poroláb Tibor irodalomtörténész zárta, aki figyelmünkbe ajánlotta a nyári múzeumok éjszakáját, ami Tompa-Jókai-Léway jegyében telik majd.

Érdeklődéssel és szeretettel várjuk a Léway-200 Emlékév következő rendezvényét.

Jelényiné Vongrey Olga
a Léway-200 Emlékbizottság tagja

BŰNESET A TEMPLOMBAN

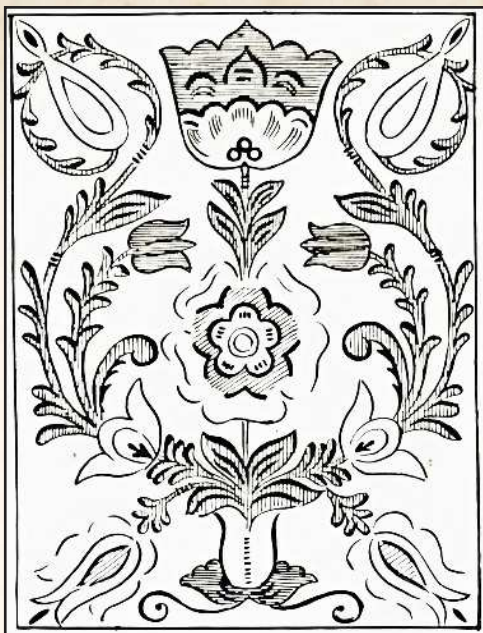
A MEZŐKERESZTESI TEMPLOM MEGMENEKÜLT FESTETT TÁBLÁI

Dr. P. Kusnyír Éva

Az Egervölgyi Református Egyházmegyéhez tartozó Mezőkeresztes vidéke több ezer éve lakott terület, melyet számos régészeti lelet bizonyít. 1409 körül Zsigmond király oláh marhapásztorokat telepített a közösségbe, akik idővel elmagyarosodtak. A település ütemesen fejlődött, ezt mutatja, hogy a 15. század végén keletelt szentélyű, gótikus templomot építettek. Ezt a templomot használta az 1595-ös összeírás alapján a 16. század folyamán reformátussá lett lakosság.

Mezőkeresztes történetében komoly szerepe volt a folyamatos török betöréseknek. A „borsodi Mohácsként” emlegetett, 1596-os vesztes mezőkeresztesi csata után a régió évtizedekig néptelen volt. Csak a 17. század második felétől indult meg újabb fejlődés.

Egy élő, aktív gyülekezeti közösség egyik jelzője, hogy templomát folyamatosan aktuális igényeinek megfelelően alakítja. A 18. században több, kisebb-nagyobb változáson esett át a mezőkeresztesi templom. Lebontották a sekrestyét,

Mezőkeresztes. (Sipos Zoltan, SRKTGy, Adattar, C5995)

1728-ban új padozattal látták el, 1731-ben pedig kimeszelték a templomot. A 18. század második felében, 1773-ban újabb felújítások történtek a templomban, ekkor készültek el ma is használatban lévő, barokk stílusú padjai. 1787-ben, az 1781-es türelmi rendelet után, amely engedélyezte a protestánsok számára a harangtorony építését, elkészült a 35 méter magas templomtorony. A templom a 19. század elején kicsinek bizonyult a gyülekezetnek, így 1825-ben bővítették, 1853-ban pedig karzatot építettek, ahol az orgona kapott helyet.

A mezőkeresztesi templom számátalan átalakítása során az 1728-ban készült, festett kazettás táblák másodlagos beépítésként az újonnan épült karzatra kerültek korlátként. Tombor Ilona, a téma kiváló kutatója 1951-ben még a helyszínen vizsgálta meg a táblákat, ahol „négy egész és egy

cszonka tábla” volt ekkor. Néhány festett töredéket napjainkban is láthatunk a templom karzatán. Az 1960-as évek elején Sipos Zoltán baktakéki, majd mérai lelkipásztor helyszínen készített fotója kiválóan bemutatja, hogyan helyezték el a táblákat a karzaton. A festett táblák művészettörténeti értékük miatt 1965-ben a Sárospataki Református Kollégium Múzeumába kerültek, ahol restaurálásuk után folyamatosan szerepelnek a Múzeum állandó kiállításán. A mezők mellett, hogy gyönyörű növényi ornamentikával, tulipánokkal és szegfűkkel vannak ellátva, azért igazán különlegesek, mert a középső táblán Ádám és Éva ábrázolását találjuk. Református templomainkban kifejezetten ritkán találkozunk emberábrázolással, különösen Ádám és Éva alakjával. A mezőkeresztesi táblán az édenkerti bűnbeesés elevenedik meg előttünk:

Ádámot és Évát egy stilizált almafa két oldalán láthatjuk. Ha összevetjük a két emberalakot a növényi motívumokkal, azt találjuk, hogy elnagyoltnak, szinte gyermetegnek hatnak. Nem véletlenül: a helyi hagyomány által *Nagyvátinak* nevezett festőmester nem volt hozzászokva az emberábrázoláshoz, hiszen nem arra volt képezve. Ennek ellenére a táblák az úgynevezett *borsodi festett asztalosmunkák* remekei közé tartoznak, illetve feltételezhetjük, hogy egykor több, bibliai alakot ábrázoló tábla is helyet kapott a templomban. A táblákat egybefogó kereten a következő felirat olvasható: „Isten lélek és akik Őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják. Anno Domini 1728.” Ezt, a János Evangéliumból vett Igét forgassuk szívünkben Pünkösdkor, a Szentlélek kitöltetésének ünnepekor mindannyian!

PRESBITERI SZÖVETSÉG BEREKFÜRDŐN

A Magyarországi Református Presbiteri Szövetség (MRPSZ) március 28-30. között tartotta tavaszi lelki hétvégéjét Berekfürdőn, a Megbékélés Házában.

dr. Palicz Róbert
MRPSZ alelnök

Pénteken este *Lovász Krisztián* a Debrecen Széchenyi-kerti Református Egyházközség lelkipásztora hirdette Isten igéjét. A dicsőítés szolgálatát az Őrálló Dicsőítő Zenekar tagjai végezték.

Szombaton este *Hangóné Birtha Melinda* a Miskolc-Avasi Református Egyházközség lelkipásztora igei és a Miskolc-Avasi Örömhír kamarazenekar zenei szolgálatán keresztül épülhettünk lelkiekben.

A missziói gyülekezet témájában a hétvége főelőadója *Dani Eszter* solymári lelkipásztor volt, aki vasárnap délelőtt úrvacsorás istentiszteleten prédikált.

Mit is adott lelkiekben ez a hétvége?

A szolgálatok lelki szőtteséből két szálát fejték most fel, két üzenetet emelek ki. Az első, hogy Istennel, az Igével minden a helyére kerül.

Egyen – egyenként mindegyikünknek megvan a maga helye Isten országának építésében.

A lelki konferencia református anyaszentegyházunk egységét is újra meg újra megjeleníti, nemcsak Tiszáninnenről és Tiszántúlról, nemcsak Dunamellékről és Dunántúlról, hanem a Királyhágómellékről és Erdélyből érkezett testvéreinkkel is közösségben tölthettük a hétvégét.

„A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz.

Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz.” /1Kor 12, 4 – 5/

„Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.” /1Kor 12, 27/

A második üzenet a személyre szabott szolgálat.

Ennek megtapasztalt példái voltak szombat délután előbb dr. Korondi Klára és Parajos Tibor Istenes versek a magyar irodalomban című zenei betétekkel kiegészített próza előadása, majd az Ifjúságépítők képviselőitében az Uri-Kovács testvérek bemutatkozása, sodró lendületű prezentációja a XXI. század első negyedének végén az ifjak megszólíthatóságáról.

Az Ifjúság szolgálatának évében Balassi Bálint költészete és a Mizu kártyák egymás utánisága szemléletesen mutatják meg számunkra, hogy Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

Dani Eszter előadása személyre szabott feladatként tette fel a kérdést, nemcsak a résztvevők, hanem valamennyiünk számára, hogy melyek a lelki ajándékaink.

„Ti azonban választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulaj-

donba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; akik egykor nem az ő népe voltatok, most pedig Isten népe vagytok, akik számára nem volt irgalom, most pedig irgalomra találtatok.” /1Pt 2, 9-10/

Amikor a missziói gyülekezet témájában a hirdetések nagy tetteit apostoli felszólításhoz érünk, sokszor a nagyhatású igehirdetésekre gondolunk, amiket ezen a hétvégén is meghallgathattunk.

Valójában azonban Isten sokszor sokkal egyszerűbben hív el, arra, hogy élő kövekként szolgáljuk az Ő lelki házának építését, szőlőskertjének művelését.

Ezen hétvége talán legegyszerűbb és mégis oly fontos személyes példája, hogy az egyik gyülekezeti tag egyik szolgálata a gyülekezeti teremben a virágok meglocsolása, leveleinek letörlése lett.

Nem felszólításra, még csak nem is kérésre, egyszerűen indítatásból. Így kerülnek a dolgok a helyükre, pont úgy, ahogyan lenniük kell. A Lélek által.

A hitre jutott emberben is ott vannak a bizonytalanságok, a félelmek. A missziói gyülekezetben ezt oszlatják szét a rétegalkalmak, bibliakörök, házi csoportok, ezért oly fontosak a lelki hétvégéken a kiscsoportok, bennük a személyes példák, bizonyágtételek, imaközösségek.

Mit adhat tehát egy ilyen presbiteri szövetségi lelki hétvége?

Az őszi balatonszárszói presbiteri szövetségi konferencián tapasztaljuk meg együtt.

ÉN, MI, Ő – IFJÚSÁGI SZOLGÁLAT KEZDETE A CSALÁDBAN

Tóth Eszter
gyülekezeti hittanoktató

**Egervölgyi
Női Konferencia
Mezőkeresztes
2025. március 29.**

A „Jöjj, mondjunk hálaszót!” c. énekünk felcsendülésével vette kezdetét az Egervölgyi Nőszövetségi Konferencia idén, március 29-én a mezőkeresztesi református templomban.

Isten kegyelméből közel 100-an lehetünk újra együtt a környező településen élő nőtestvérekkel ezen a jeles alkalmon. Az egybegyűlteket Tokár Sándor Mezőkeresztes lelkipásztora köszöntötte az Ige szavaival: „Az Úr azonban ott van szent templomában: csendesedjék el előtte az

egész föld!” (Habakuk 2,20). Ez az igevers különösen is aktuálissá vált itt, az Isten házában ezen a napon.

Az alkalmat Gavrucza-Nagy Emese, az egyházkerület nőszövetségének elnökhelyettese, cserépfalui református lelkipásztor nyitotta meg. Nyitó beszédében kihangsúlyozta a Nőszövetségeink fontos szerepét a református gyülekezetek életében, ahol ezek a szolgáló csoportok, mintegy „motor”-ként vannak jelen, gazdagítva közösségeinket.

A 2025-ös évben az Egyházkerületi Nőszövetség is bekapcsolódott a zsinat által meghirdetett ifjúsági szolgálat évébe. Ezen nemes cél megvalósulásának jegyében szerveztük meg tavaszi konferenciánkat is: *Én, Mi, Ő – ifjúsági szolgálat kezdete a családban* címmel.

A megnyitót követően Anda Judit noszvaji lelkész tartotta meg áhítatát, melynek a Lukács evangéliuma 19. része szolgált alapjául. Az igén keresztül Jézus így szólt hozzánk: „Bárcsak felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat!” A lelképásztor igemagyarázatában arra hívta fel a figyelmünket, hogy tárjuk ki egészen a szívünket a hozzánk közeledő Jézus Krisztus előtt, Akit a mi kegyelmes és irgalmas mennyei Atyánk azért küldött el, hogy nekünk békességünk és örök életünk lehessen általa.

Ezután közös dicsőítéssel, énekléssel folytatódott alkalmunk, mellyel az előadásra hangolódhattunk.

sorban példa lehet számunkra a tojó, aki a táplálékszerzésben segíti, majd elkapja repülni tanuló fiókáit, nem törődve a saját megtépázott tollazatával.

Gondoskodó, alászálló szeretetével visszahelyezi sasfiókat a fészekbe. Mindegyik fiókáját a neki megfelelő módon nevelgeti, példamutató magatartásával tanácsolja, ahogyan nekünk is ezt kell tennünk a családjainkban a gyermekeinkkel. Másrészt önmagunk megismerésében is segítségünkre lehetnek: Ki vagyok én? - hogyan tudjuk a ránk bízott gyermekeinket különböző életszakaszaikban helyesen közelebb vinni Isten megismeréséhez, a saját magunk megismerése által. A minta és a tanulás otthon kezdődik: mit lát tőlünk a gyermekünk, az unokánk? „A családi minta természetessé teszi a hit megélési formáit,” otthon, a közösségeinkben és a gyülekezetünkben egyaránt.

Az előadás Patainé Péter-Szarka Éva vallástanártól hangzott el az *Ifjúsági szolgálat kezdete a családban*, témájában. Igazán érdekes volt, ahogyan a szirti sasok mindennapi életét mutatta be Éva, és ezen keresztül pillanthattunk rá a mi saját egyéni életünkre, felelősségünkre - a családjainkban kezdődő hitbéli nevelésre - vonatkozóan. Utalt arra, hogy az ifjúsági szolgálat tematikus éve a 103. Zsoltár 5. versére épül: „Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.”

Különösen is megragadó volt a kép a sasok párválasztásáról, akik egy életre választanak párt és már előre gondolnak a fiókáik közös nevelésére. A gondozás nagyon megviseli a sasszülőket, hiszen önmagukat áldozzák fel, amikor a sasfiók repülni kezdenek. Közben igyekeznek megóvni őket a mélybe zuhanástól, szárnyukat kínálják fel az esetlen fiókáknak, akik ekkorra már igen nagy termetűek, súlyúak és a görcsös kapaszkodásukkal bizony megtépázzák, olykor meg is sebzik szüleik hátát, tollazatát. Amint azonban fiókáik önállóvá válnak, újra megerősödnek, tollazatuk kinő és ismét megfiatalodnak. Így érthetjük meg a 103. Zsoltár igéjét: „Áldjad, lelkem, az Urat... aki... betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.” Hogyan lehet segítségünkre a sasok életének példája a hitre nevelés kapcsán?

A következtetés, melyet levonhattunk a sasok mindennapi életéből: nőként, anyaként - a sas fiókáinak nevelésében -, első-

A hitünk Isten ajándéka, amit természetesen tovább szeretnénk adni gyermekeinknek, erre pedig egyedül az Úr Isten segítségével lehetünk képesek. Ő az, Aki által vagyunk Mi és vagyok Én. Isten visel gondot a családjainkról, Ő segít abban, hogy gyermekeinket a nekik megfelelő módon neveljük. Bízunk kell hát az Ő gondviselő kegyelmében, gyermekeinket megszólító szeretetében, irgalmában. Bízunk Istenre családjainkat! Így kezdődhet el az ifjúsági szolgálat a családban!

Az előadást követően a kiscsoportos beszélgetésekben mélyíthettük el magunkban, hogyan érintett meg személyesen is a hitre nevelés témája. Jó volt megtagasztalni, hogy mindnyájunkat komolyan megszólított ez az előadás. Többen könnyeikkel küszködve számoltak be arról, mit tapasztaltak meg otthon, saját családjukban a gyermekek hitre nevelésében.

A felemelő alkalom a templomban közös énekléssel, áldásmondással és Tokár Imola lelkészasszony záró imádságával ért véget.

Nagy öröm volt számomra, hogy részt vehettünk a cserépfalui nőszövetség tagjaival ezen a konferencián és bízom benne, hogy valamennyien lélekben feltöltődve térhettünk haza otthonainkba. Hála legyen az áldásokban gazdag együttlétért a mi Urunknak, Istenünknek, mindenért Ővé legyen a dicsőség! Soli Deo Gloria!

A NŐSZÖVETSÉG MÚLTJA ÉS JELENE

Magyarországon az Országos Református Nőszövetség 1944-ben alakult, első elnöke, Ravasz László református püspök kérésére, Zsindelyné Tüdös Klára lett, aki divattervező és az Operaház jelmeztervezője volt. Ebben az időszakban találkozott komolyan ISTENNEL, aki értékes talentumokkal azaz a református misszió szolgálattal ruházta fel.

1992-évből újra szerveződtek a Nőszövetségek, és azóta is aktívan munkálkodnak, az Országos Nőszövetség Alapszabályzatának megfelelően. Szervezetünk a Magyarországi Református Egyház részeként működik.

Mi a célja: a keresztyén hit és életvitel segítése, az egyháztagság elmélyítése, ezzel az egyházi munka segítése, imaszolgálatok, diakónia, ifjúság és családgondozás, missziói szolgálat. A fenti célok elérése érdekében tanfolyamok, konferenciák, előadások szervezése regionális és nemzetközi szinten.

Évente több alkalommal közgyűlésen veszünk részt, ahol a 15 évvel ezelőtti Zsindelyné Tüdös Klára elnevezésű díjak is kiosztásra kerülnek. Ezen díjat a nőszövetségben végzett kiemelkedő szolgálatuk elismeréseként kapják az asszonytestvérek. Itt érdemes megemlékezni az alapítónk 130-éves születése és halálának 45 éves évfordulójára, hiszen áldozatos szolgálata ma is példa számunkra.

Mi, a kerületben működő nőszövetségek vezetői rendszeresen személyesen is találkozunk, ahol beszámolunk egymás programjairól azért, hogy megismerjük a kerületi csoportokban élő testvérek közösségi életét, tapasztalatokat cserélünk és lelki gyakorlatokat végzünk, imaközösséget tartunk. Rendszeresen szervezünk videó-konferenciákat is, mindig az aktualitások jegyében.

Célunk, hogy valamennyi gyülekezet kapcsolódjon be az országos szervezetbe, ezzel is nagyobb csoportokba

tömörülve, mélyebben megismerve Isten felénk nyújtott segítő, szerető kezét. Az alakulásokhoz számos tanácsot és szükség szerint anyagi támogatást is adunk.

Kerületi programjaink között a legnagyobb sikert aratott az „ÉN-MI-Ő, ifjúsági szolgálat kezdete a családban” című megyei konferencia, ahol egy időpontban, egy témakörben de különböző helyeken gyűltek össze a nőszövetségek asszonyai, lányai.

A Halmajon, Szerencsen, Mezőkeresztesen és Miskolcon megtarott áldásos alkalmak valamennyiünk épülésére és lelkünk felüdülésére szolgáltak. Lelkészek és lelkésznők tettek tanúbizonyságot saját gyülekezeteik életéből példaként említve az átért és tervezett programokat, eseményeket. Az ifjúság teljes értékű gyülekezethez történő bekapcsolódása érdekében imádkozunk és reménykedünk, hogy Isten előkészíti és megteremti a kapcsolódási pontokat.

Igehirdetések, imák, bizonyágtételek, közös éneklések és kiscsoportos foglalkozások jellemezték a nőszövetségi alkalmakat, ahol éreztük a Mennyei Atyánk megtartó szeretetét és közösségformáló erejét.

Ilyen és ehhez hasonló alkalmak szervezését tűztük ki célul, amihez hálásan köszönjük a Tiszáninnen Református Egyházkerület püspökének, Barna Sándor főtisztelendő úrnak támogatását, valamint köszönet illeti az egyházmegegyek elnökségének anyagi támogatását, segítőkézségét, amivel előre viszik a női szervezetek szolgálatát. S.D.G.

Jelényiné Vongrey Olga
nőszövetségi kerületi tudósító

Milyen érzés nőként az ige hirdetőjévé válni a mai világban? Mit jelent a gyülekezet élén állni, vigaszt nyújtani, életutakat kísérni, és közben megőrizni a női lélek érzékenységet, és erejét? Ez a szolgálat egyszerre kihívás és ajándék – olyan út, ahol a hit, a hivatás és a női identitás kéz a kézben járnak? Most erről kérdeztük a kerület női lelkészeit.

„Elhívással a lélek által – Nőként a lelkeszi szolgálatban”

A nevem Fülöpné Vadon Erzsébet. 1997 szeptemberétől kezdtem meg a lelkipásztori szolgálatot a Zempléni Református Egyházmegyében, azon belül is Bodrogház 3 kis gyülekezetében: Semjén, Lácacséke és Dámóc szórványában. 21 évig voltam ezekben a gyülekezetekben, majd 2018-ban Bodroghalombra kerültem és most ott pásztorolom a gyülekezetet.

A női lelkeszség örömeiről és nehézségeiről szeretnék néhány gondolatot megosztani az olvasókkal. Hála Istennek, hogy mindkettőből volt bőven. Volt öröm is, de volt nehézség is a gyülekezetekben, de hiszem, hogy mindezek megerősítettek és sok mindenre megtanítottak:

- Öröm volt fiatalon, lelkesen, tele energiával és nagy-nagy buzgósággal elkezdni a szolgálatokat!

- Öröm volt, hogy a férjemet a lácacsékei gyülekezetben ismertem meg és 1998-tól együtt tudunk szolgálni.

- Nyitott, érdeklődő ember vagyok és ezáltal nagyon hamar tudtam és tudok kapcsolatokat kialakítani. Úgy éltünk és úgy élünk most is a gyülekezetben, mint egy nagy család, hiszen együtt töltjük az ünnepeket, jól ismerjük egymást, és a szolgálatokban is tudjuk egymást segíteni és támogatni. Ezek mind-mind örömmel és hálával töltenek el.

De nehézségek is voltak csak egy néhányat hadd említsek:

- A legnehezebb és a legfájdalmasabb az volt a szolgálatomban, amikor egymás után eltemettem a templomos gyülekezeti tagokat és azt láttam, hogy nincs folytonosság, nincs aki átvegye azoknak a helyét, akik oszlopos tagokként ott voltak a gyülekezetben. Ez nagyon nehéz időszak volt, mert érzelmileg nagyon kötődtem a drága testvérekhez.

- Aztán a magánéletemben is voltak nehézségek, nem született gyermekünk, ami nagy-nagy szomorúsággal töltött el. De az Úristen kihozott ezekből a nehézségekből, mélységekből és új utat mutatott meg. Most van egy 12 éves kislányunk, akit örökbe fogadtunk és már nyolc éve, hogy mi neveljük. Ez új fordulatot és új lendületet adott a szolgálatomban.

Úgy gondolom, hogy a kezdet kezdetén nőként talán egy kicsit nehezebb volt a dolgom, mert a gyülekezeteink

nagy részében a huszadik század első és második felében férfi lelkészek szolgáltak. Nőként, vezetőként, talán többet kellett bizonyítanom, mint a férfiaknak. Amikor kikerültem a teológiáról, az egyik gyülekezetemben csak férfiak voltak a presbitériumban, akik azt figyelték, vajon meg tudom-e állni a helyemet, tudom-e vezetni a közösséget és szót tudok-e érteni a presbiterekkel és a gyülekezeti tagokkal. Hát nem volt könnyű vezetni őket. Én azt hiszem, hogy mára már talán nem annyira fontos, hogy valaki férfi vagy nő, mert nagyon sok női lelkész szolgál a gyülekezeteinkben.

Hálás vagyok az örömekért és a nehézségekért, mert tudom, hogy tanítói céllal kaptam mindezeket. Sok minden keresztül mentem a 28 év alatt, de köszönöm az Úrnak, hogy elhívott, kiválasztott, hogy az Ő gyermekeként, nőként, feleségként, anyaként hirdethetem az evangéliumot és pásztorolhatom a gyülekezetet!

Soli Deo Gloria!

LELKIPÁSZTOR, FELESÉG, ÉDESANYA, NAGYMAMA...

Két bibliai ige írja le igazán érzékletesen, amit ezek a szerepekörök jelentenek számomra:

„...Én azonban és az én házam népe az Úrnak szolgálunk.”
(Józsúé 24,15b)

„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.”
(Fil 4,13)

Kusnyír Lászlóné

Nincs külön választható rész erre vagy arra bennem. Rangsor pedig csak egy létezik: Isten szolgálja vagyok. Isten arra a nagy kegyelemre méltatott, hogy szolgálhatom Őt, hirdetve üzenetét. Minden „szerepem” az életemben ennek összefüggéseiben gyökerezik.

Isten elhívó, szolgálatba állító parancsa nem korlátoz, hanem felszabadít a különböző küldetésekbe állított feladatokban. Ő a biztos alap, Akire épül valamennyi területe a létemnek. Általa vagyok az, „aki”. Képességeimet, hiányosságaimat Ő ismeri. Neki köszönhetek mindenkit: szüleimet, testvéreimet, férjemet, gyermekeimet, unokámat, teljes családomat.

A Vele való kapcsolat felülmúlja a vérségi kötelékeket. A gyülekezetek tagjai a „nagy családom” részei.

Lelkészcsaládba születtem, édesapámtól a szolgálathoz elengedhetetlen alázatot, édesanyámtól a mindig segítőkész, oda-hajló lelkesfeleség és édesanya egyéniségét tanulhattam meg. Férjemmel (aki szintén lelkipásztor, és az Abaúji Református Egyházmegye esperese) közösen 35 éve hirdethetjük Isten Igéjét Abaújban, jelenleg nyolc gyülekezetben. Friss házasként kezdtük lelkipásztori pályánkat. Isten három gyermekkel ajándékozott meg bennünket: 1991-ben született Éva, 1994-ben László, 1995-ben pedig Krisztina. A gyü-

lekezetekben végzett szolgálatok és a gyermeknevelés, a családi élet mindig természetesen fonódott egybe számunkra. Mindennapjainkban éltük meg: „...*Én azonban és az én házam népe az Úrnak szolgálunk.*” A szűk családon túl gyülekezeteinkben is voltak és vannak szerető, segítő szándékú „*pótnagymamák és pótnagyapák*”, ahogyan szolgatársaink is szívesen segítettek bennünket a gyermekeink körüli teendőkben.

Isten a külső életkörülményeink (örömök, problémák, figyelmeztetések, újdonsült szeretteink érkezése, vagy a korábbiak elvesztése) által folyamatosan formál bennünket. Özvegyen maradt szüleinkről is igyekeztünk-igyekszünk gondoskodni. Isten kegyelméből mindhárom gyermekünk egyetemet végzett, több diplomát is szerezve. A felnőtté válásuk, a családi fészekből való kirepülésük - férjhezmenetel, nősülés - szülői mivoltunk újabb kihívásai és változásai. 2023-ban megszületett első unokánk, így a legújabb „szerep” a nagyszülőség.

Lelkipásztori szolgálatom a Tiszáninneri Református Egyházkerület két intézményében való feladat ellátással tágult: 2019. augusztusától az Encsi Idősek Otthonában és 2023-tól a Gyermeksziget Református Óvodában végzendő teendőkkel.

Sok gyülekezet, sok szolgálat, nagy család, közben parókia és műemlék templomok felújítása. Olyan sokféle szerep, emberileg kivitelezhetetlennek tűnő, szerteágazó feladatok sora. Hogyan lehetséges mindezekben a személyes jelenlét a prioritások keveredése nélkül? A dicséret szavait miként lehet megélni: *Kincset, életet, / Hitvest, gyermeket / Mind elvehetik, / Mit ér ez önékik? / Miénk a menny örökre.*”

Emberileg nézve sehogy: hűséges lelkipásztor, szerető – gyengéd feleség, mindig elérhető, gondoskodó édesanya...?! Hogyan? Egyedül Őnála erőt keresve és találva: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.*” Istennel együtt mindez természetes egységgé alakul. Ahogyan Pál apostol mondja: „*Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus...*” (Gal 2,20)

Mihók Ildikó

A mikor orosz-német szakos tanári diplomával a zsebemben az idők szavára hallgatva beiratkoztam az informatika szakra, az egyik vizsgán a professzor megkérdezte, hogy egy bölcsész mit keres ott. Mert ha már nő, akkor legalább matematikatanár legyen, hisz a mai napig sokkal több a férfi informatikatanár mint a nő. Tanári működésem utolsó tíz évében szinte csak informatika óráim voltak. Amikor változott a tananyag, akkor általában volt néhány hetem arra, hogy valami teljesen új programozási nyelvet vagy alkalmazást megtanuljak, hogy szeptembertől tanítani tudjam.

Amikor az öcsém halála után bementem a lakásomhoz legközelebbi templomba és gyülekezetbe, körbevett a szeretet melegsége, amit addig soha nem tapasztaltam. Úgy éreztem, hazaértem. Volt akkoriban egy tehetséggondozó továbbképzés tanároknak, amin azt kérdezte a kurzus vezetője, hogy mi lennék, ha nem lehetnék tanár. Magamban azonnal rávágtam, hogy lelkész. A környezetem azonban már akkor is azt mondta, hogy a női lelkész nem biblikus, és hogy nem vagyok alkalmas a feladatra. Ezért évekig próbáltam magam lebeszélni erről, miközben Istentől többször megerősítést kaptam, hogy induljak el ezen az úton. Nem volt könnyű. Néha csak elszöktem a munkahelyemről, hogy teljesítsem az éppen soron következő vizsgát. Ma is csodának élem meg, hogy diplomám lett.

Nagy elánal készültem az új feladatokra, amikor megint szembe kerültem azzal, hogy mekkora hátrányt jelent női mivoltom, amivel tanárként már egyszer meg

CSAK LELKÉSZ

kellett küzdenem. A felszentelésem után egy évig csak tengtem-lengtem az egyházban. Volt néhány gyülekezet, gyülekezeti szolgálatot egy-egy vasárnapra.

Az áttörés 2023. októberében jött el, amikor egy szolgatársam azzal hívott fel, hogy a borsodgeszti gyülekezetnek új lelkész kell, gondoljam végig, elvállalnám-e. Rengeteg kérdésem volt. Mégis a leginkább azon izgultam, hogyan fogok télen kijárni ebbe a gyülekezetbe, hiszen harmincöt kilométerre van Diósgyőrtől, ahol továbbra is teljes állásban tanítottam egy gimnáziumban. Néhány héttel később pedig felkérést kaptam arra, hogy legyek a MÁON Református Szeretothon intézményi lelkésze, aminek a fenntartója a Tiszáninneni Református Egyházkerület Szeretetszolgálat. Váltam le a határozatlan idejű tanári kinevezésemet egy egy évre szóló szerződésre, ami értelmi fogyatékos felnőttek bentlakásos otthonába szólít. A logikus agyam végig azt kérdezte, mennyire vagyok normális. A szívem azonban

tudta, hogy ezt kell tennem. Most, másfél év elmúltával tudom, a helyemen vagyok mindkét gyülekezetemben, hisz a MÁON is gyülekezet, ha kicsit más is.

Milyen lelkésznek lenni? Nem tudom. Sem feleség, sem anya nem vagyok, a női szerepek kimaradtak az életemből, Istennek más tervei voltak velem. Lelkész vagyok, aki harminc évig tanár volt. Lelkész vagyok, aki Istentől kapta az elhívását. Lelkész vagyok, aki gyülekezeti tagként szívta magába a lelkésszéget. Lelkész vagyok, akinek a gyülekezeti életben hasonló akadályokat kell leküzdenie, mint a magánéletében már évtizedek óta. Lelkész vagyok, akinek Isten adott egy álmot, és az Ő kegyelméből ez az álom beteljesülhetett. Vannak napok, amikor minden értelmetlennek látszik, magamat pedig alkalmatlannak érzem, de tudom, hogy Jézus akkor sem engedi el a kezem, és mire véget ér a nap, hálát tudok adni azért, hogy lelkész lehetek.

ÁLDÁSSÁ LENNI

Isten szolgálatában élni különleges kiváltság, áldás az életünkben. Ha elfogadtuk Isten szeretetét, aki annyira szeretett, hogy az Ő egyszülött Fiát adta értünk, akkor áldás akarunk lenni azoknak az életében, akik valamilyen szükségben vannak és keresni fogjuk Isten akaratát, hogy mi az, amit el akar végezni általunk.

Jézus azt mondta, boldog az a szolga, akit az Ő Ura munkában talál, amikor visszajön. Akkor vagyunk igazán boldog hívó emberek, ha szolgálunk. Mindannyian kaptunk képességeket, adottságokat Istentől és hűségessnek kell lenni abban. Isten férfinak és nőnek teremtett bennünket és ebből következik, hogy a lelkészi szolgálatunkat is máshogy éljük meg, mint a férfiak. Más az agyunk felépítése, működése. Egyikünké sem jobb vagy rosszabb a másikénál, egyszerűen csak mások vagyunk. Ezért aztán máshogy viszonyulunk az élethez, a családdhoz, a másik emberhez, a munkánkhoz is. És ez így jó! Véleményem szerint a lelkészi hivatásunkat is máshogy éljük meg, mint a férfiak. Mivel érzékenyebbek a mentális képességeink, az empátiás készségünk, ezért máshogy reagálhatunk, sokkal érzékenyebben vehetünk dolgokat, problémákat, konfliktusokat. Lehet, hogy másképp éljük meg a kudarcokat, az eredménytelenséget is. Többet rágódunk rajta, könnyebben hibáztatjuk magunkat és elégedetlenek leszünk a képességeinkkel, a hitünkkel. „Nem tettem meg mindent.” „Nem imádkoztam eleget”.

Nőként nehéz a család, a férjünk, a gyerekeink és a hivatás helyét is megtalálni. Hol van az az egészséges egyensúly, hogy ne azt gondoljam magamról, rossz feleség vagyok, rossz anya, mulasztottam, mert a gyer-

mekemnek szüksége lett volna rám, de én a gyülekezetben voltam. Vagy fordítva: a család előrébb volt, mint a gyülekezet.

De egy nőnek az is kérdés lehet, hogy megengedhetem-e magamnak hogy pihenjek?

Túl sok területen akarunk helytállni, tökéletesen elvégezni azt is, amit talán nem is nekünk kellene. Sok nőnek nehéz lehet a lelkészi szerepkörben a női mivoltát megélni, mivel ez a hivatás egyházunkban tekintély pozíciót jelent és pl. egy többségében férfiakból álló presbitériumot egy nőnek nem lehet könnyű vezetni. Olykor kemény harcokat kell megvívni, nehéz döntéseket meghozni, egyéb igazgatási feladatokat végezni, építkezéseket, renoválásokat lebonyolítani. Különösen nehéz lehet ez egy egyedülálló lelkésznek, ha nincs mellette valaki, aki szakmai kérdésekben támogatni tudja.

Ugyanakkor mindezek ellenére maga a lelkészlet tele van örömmel, ha Isten iránti hálából végezzük azt. Öröm, amikor az ember el tud végezni, meg tud oldani valamit, amiről azt gondolta, nem képes rá, nincs hozzá ereje, nem nőnek való, de megtapasztalja az imádság erejét és az Ige igazságát, hogy az Úr Jézus nélkül semmit sem cselekedhetünk, de az Ő segítségével igen.

Öröm, amikor Isten szól valakihez rajtunk keresztül. Amikor egy lelki-gondozói beszélgetésben használni tudja azokat az ajándékokat, amiket Ő nekünk női mivoltunkban adott. Mert vannak kifejezetten női területek az életben, amelyekben egy lelkész nő megértőbben tud együtt érezni, együtt sírni-nevetni, bátorítani, tanácsolni. Különösképpen való öröm látni, amikor valakinek gyógyulnak a sebei, rendeződik az élete.

De a legnagyobb öröm, amikor valaki megtér, újjászületik és elindul az Úr útján az üdvösség felé, mert lelkeket menteni a lelkészlet legnagyobb öröme! „Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is, és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.” János 12:26

Péter Andrásné Szűcs Kató lelkipásztor

A KÁLVIN KIADÓ ÉS A MAGYAR BIBLIATÁRSULAT AJÁNlja

„Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt” (Pál levele a filippiekhez 2,5)

Szűcsné Novák Mária
**HETVEN BIBLIAI NŐALAK
TÜZZOMÁNC KÉPE
ÉS TÖRTÉNETE**
B/5 ■ 180 oldal ■ keménytáblás ■ 6900 Ft

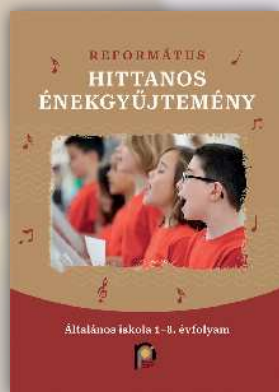

Hanula Gergely
JÁNOS EVANGÉLIUMA
Magyarázatok a Revideált
új fordítású Bibliához (RÚF 2014)
A/5 ■ 296 oldal ■ kartonált ■ 3900 Ft

Kodácsy-Simon Eszter
– Siba Balázs (szerk.)
HITBŐL JÖVŐ
Valláspedagógiai kézikönyv
B/5 ■ kartonált ■ 456 oldal ■ 6500 Ft
(Luther Kiadó – Kálvin Kiadó)

Kiss Réka – Lányi Gábor
– Bárány Zoltán (szerk.)
KIHÍVÁSOK ÉS ÚTKERESÉSEK
a magyar református egyház
20. századi történetében
B/5 ■ 224 oldal ■ kartonált ■ 4000 Ft
(KRE-HTK – Kálvin Kiadó)

**REFORMÁTUS HITTANOS
ÉNEKGYŰJTEMÉNY**
Általános iskola 1–8. évfolyam
A/5 ■ 124 oldal ■ kartonált ■ 1600 Ft
Online kiegészítő tartalmak: refpedi.hu

Zsindelyné Tüdős Klára
CSIZMA AZ ASZTALON
A/5 ■ 132 oldal ■ kartonált ■ 3500 Ft
(Harmat Kiadó – Kálvin Kiadó)

Bölcsföldi András (szerk.)
HÚSVÉT KÖZELÉBEN
Magyar írók novellái böjttől pünkösdig
Fr/5 ■ 176 oldal ■ keménytáblás ■ 2500 Ft

Sándor Endre
**JUSSON NEKEM
A BENNED MŰKÖDŐ
LÉLEKBŐL KÉTSZERES RÉSZ!**
Elizeus próféta élete és üzenete
B/6 ■ 200 oldal ■ kartonált ■ 820 Ft

IFITÉKA

A KÁLVIN KIADÓ TÁMOGATÓI PROGRAMJA
AZ IFJÚSÁG SZOLGÁLATÁNAK ÉVÉBEN
Könyvcsomag-támogatás 35%-os kedvezménnyel!
Könyvek ifjúsági rendezvényekre, gyülekezeti ifikönyvtár
alapításához, bővítésére
2025. április 1-től július 31-ig

Részletek a Kálvin Kiadó weboldalán.

**IGENLŐ
PODCASTOK**
a Biblia legfontosabb fogalmairól

VÁSÁROLJON WEBOLDALUNKON 15% ENGEDMÉNNYEL!

A Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója

1113 Budapest, Bocskai út 35. ☎ (06-1) 386-8267; (06-30) 276-7343

🌐 www.kalvinkiado.hu ✉ kalvin.kiado@kalvinkiado.hu

A Nemzeti Innovációs Ügynökség Zrt., (korábbi nevén Express Innovation Agency Zrt.), mint közreműködő szervezet támogatásra alkalmasnak minősítette „A Selye János diáklaborhálózat kiépítése” c. felhívására benyújtott, XIA-DIÁKLABOR-23-04 azonosítószámmal nyilvántartott pályázatot. A Hatvani Tankerületi Központ, mint konzorciumvezető a „Tehetséggondozó diáklaborok fejlesztése Észak-Magyarországon” című projektre összesen 173.793.020 Ft, vissza nem térítendő támogatást kapott, amelynek forrása Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény LXII. Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alap fejezet 2. Innovációs Alaprész címe.

A Pályázó konzorcium tagjai: a Hatvani Tankerületi Központ, mint Konzorcium vezető 82.249.520 Ft, a Lévy József Református Gimnázium és Diákotthon, mint Konzorciumi tag 73.500.000 Ft és a Miskolci Tankerületi Központ, mint Konzorciumi tag 18.043.500 Ft támogatáshoz jutott. A projekt megvalósítási időszaka: 2023.06.01-2025.05.31.

Tehetséggondozó diáklaborok fejlesztése Észak-Magyarországon

A pályázat az elmúlt tanévekben nagyszerű lehetőséget nyújtott a kutatói életpálya diákok körében történő népszerűsítésére. A projekt során a diáklaborokkal rendelkező intézmények a saját tanulóik mellett más intézményekből érkező 7-13. évfolyamos diákoknak biztosítottak helyet és lehetőséget a kutatómunkára, megadva nekik a szükséges szakmai, módszertani és infrastrukturális háttérrel. Az intézmények együttműködtek a Magyarországi Diáklaborok Egyesületével is. Nagy hangsúlyt kapott a szakmai fejlődés és a tudásmegosztás, amit a szakmai workshopok, a konferenciák és a személyes találkozások biztosítottak. Az iskolák újították és pótolták a rendelkezésre álló szükséges anyagokat is be tudták

A Lévy József Református Gimnázium megvalósítása során több, mint kontaktóra teljesült. A laborok alkalmával a tanulóknak Alaptantervben foglaltaktól megszerezni a kémia, fizika, biológia, digitális kultúra tantárgyjait tapasztalataikon alátámasztani. Megismerkedtek mint a virtuális valóság és alapjaival is. A pedagógusmunkájának és a digitális eszközökkel a diákok elmélyült tudást szerzett természettudományos versenyben is, amelyeken számos érdeklődő részt vett. A pályázat keretein belül a tanulóknak kutatási projekteket részt venni. Többek

szerezni a pályázati forrásból. A projekt során több, mint 1300 órában és diáklabor foglalkozási lehetőségük volt a Nemzeti elterjedően tágabb ismereteket biológia, földrajz, matematika, gyakorlati és elméleti, például kísérleteket végez az elsősegélynyújtás valamint a mesterséges intelligencia sok lelkiismeretes, felkészült közhasználatnak köszönhetően részt vettek. Az iskola részt vett több szervezésében és lebonyolításában is, amelyeken részt vett. A pályázat keretein belül a tanulóknak kutatási projekteket részt venni. Többek

lehetőségük volt hazai és nemzetközi között például a szűnyoggyérítés biológiai

és kémiai gyártásának lehetőségeivel foglalkoztak valamint vízminőség vizsgálatokat végeztek a Szinva patak felső szakaszán. Az Autonóm Rendszerek Nemzeti Laboratórium Konzorciummal együttműködve pedig a vezetéktámogató mobil applikáció funkciótervezését végezték el. A résztvevők lelkesen és tudásvágygal telve távoztak a diáklabor foglalkozásokról.

A diákok visszajelzései azt mutatják, hogy nagyon élvezik a labor munkákat, a kísérleteket és azt látni, hogy az elméleti tudásuk valóban

hasznos a gyakorlatban. Egy feladat alkalmával a megtanultakon túl szükségük van a kreativitásukra, a problémamegoldó képességükre, a csapatmunkára és persze a megfelelő, szakszerű eszközhasználatra. A résztvevők lelkesen és tudásvágygal telve távoztak a diáklabor foglalkozásokról.

További információt a pályázattal kapcsolatban a Lévy József Református Gimnázium és Diáktalálkozó honlapján érhetnek el az érdeklődők: <http://levaytirek.hu/gimnazium/xia-diaklabor-23-04---tehetseg-gondozo-diaklaborok-fejlesztese-eszak-magyarorszagon>

Köszönjük a támogatást!

Tanulni, tanulni,

Szalay László Pál

Megdöbbenő volt gimnazista koromban, amikor jóatyám a kezembe adott egy könyvet, aminek az volt a címe: Megtanulok tanulni. Maga a cím kissé megfoghatatlannak tűnt. Mit jelent ez? A tanulást is tanulni kell? Nem úgy van az, hogy csak nekiveselkedünk és durr bele bumm. Módszertan kell, pontos terv és cél. Szóval a szovjet ideológia sem visz sikerre, ahogy a címben olvassuk? A korabeli plakátokon még hatásosabban adta el magát a történet. Vörös háttér előtt iskolás gyermekek tornasorban, balszélen a Kreml tornya, felettük, mint egy lebegő alak Lenin arcképe és a jobb felső sarokban a jól ismert szlogen: Ucsitszja, ucsitszja, ucsitszja.

A továbbképzés, az élethosszig tanulás, az új kompetenciák fejlesztése jelen van az egyházunkban. Gondoljunk a lelkipásztorok tanári munkájára, a szociális hálózatunk folyamatos bővülésére, vagy az intézményvezetői ismeretek szükségességére. Manapság talán kicsit többet beszélünk a témáról, hiszen 2026-tól kerületi szinten az új ismeretek megszerzése megbecsült és számontartott érték lesz. Különös figyelem összpontosul majd rá, hogy a hatéves ciklusok meghozzák a várt eredményt. A kard a hüvelyében nem rozsdásodhat be és szükség esetén a hit harcát magabiztosan, felkészülten, bátran kell megvívni a mindenkori lelkipásztoroknak.

Édesapám élethosszig tanuló lelkész volt, nem esett ki a könyv a kezéből, csak, amikor elment a minden élők útján. Az ő módszere a kíváncsiság volt. A svéd nagykövet 1998-ban Kenderesen járt. Olyan speciális svéd ismeretekkel lepte meg, pl. II. Ottó svéd király Mikszáthot, aki fordított, hogy a nagykövet azt kérdezte tőle: Minden magyar így ismeri a svéd történelmet? Mózes és az égő csipkebokor példája jól mutatja a kíváncsiság fontosságát: „*Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor?*” (II. Móz 3:3). Érdeklődés és nyitottság vezet a transzcendenssel való kapcsolathoz.

Kürti László püspök héber tudása közismert volt. Az ő módszere teológus korában úgy hangzott, hogy amikor megfájdult a feje, mindig leült tanulni. Ez volt az ő gyógy módja. Mennyiszer érezzük úgy, hogy akadályokba

tanulni...

ütközünk a hivatásunk gyakorlása közben. Hasonlóan sokszor úgy gondoljuk, hogy nem ideálisak a feltételek, ahhoz, hogy elmélyedjünk valamiben, nekikezdjünk elsajátítani valami újat. Amikor Pétert és Jánost egy gyógyítás miatt az egyházi vezetők kihallgatták, „felfogták, hogy írástudatlan és iskolázatlan emberek” (ApCsel 4:13), mégis a legnagyobbbról, Isten felséges dolgairól tettek bizonyosságot. Az akadályok helyett a Szentlélek vezetésére hagytakoztak.

Nagy Antal Mihály professzor az időbeosztásának volt a nagymestere. Teológus korában a fürdőszobába menet is szent énekeket gyakorolt. Nem vitás, az idő lett az ember legnagyobb ellensége a halál után, de ez a két tényező összefügg. „*Ars longa vita brevis*”-vagyis a művészet szerteágazó az élet pedig rövidke. Eredetileg görögből fordították, ahol a versikében a techné kifejezés is megtalálható, amit művészetként ad vissza a latin, pedig ez a mesterségbeli tudást és technikai fejlődést is jelentheti. A mai ember van a legnagyobb bajban az idővel, úgy érzi nincs neki, ezért

rohan. Ez alól a lelkész sem kivétel. „*Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak*” (Ef 5:15-16).

Hegedűs Loránt püspök Az Isten és ember titka interjúkötetben beszél arról, mit jelent a lelkészi hivatás. Az ő kulcsszava ebben az akarás. A passzív akarát az, hogy aki vagyok, azt elfogadom - pl. van Gogh lelkésznek készült, Gauguin tőzsdeügynök volt és később lettek festők - és nem rugdalózom az ösztöke ellen. Elfogadni Isten akarát, hogy hol akar engem látni. Ezután jöhet az aktív akarás: „...nemcsak létezgetni, hanem élni is kész vagyok az életcélomért. Nem harminc-negyven dologba belekotnyeleskedni, hanem azt az egyet cselekedni enciklopédiás teljességgel...” Óriási veszély a szétforgácsolódás, a szétszóródás mind az erő, a figyelem, a célratartás tekintetében egyaránt. Nem válogatás nélkül kell a feladatokba ugrani, hanem jól körül kell határolni, hogy mi is a mi felelősségünk. A hét diakónus kiválasztása pontosan ezt volt hivatott kiküszöbölni a megnövekedett számú feladatok miatt. „*Nem lenne helyes, ha elhanyagolnánk Isten üzenetét az asztaloknál való felszolgálás kedvéért*” (ApCsel 6:2).

Egy időben gyakran emlegették, hogy a bibliai nyelvek ismerete nélkül lehet valaki lelkész, de az már ciki, ha a hívek jobban ismerik a Szentírást, mint ő. A fundamentum nem változott meg, a szegletkő ugyanaz. Ami megváltozott az a világ körülöttünk. Minden egyes új eszköz, amit az ember feltalál és alkalmaz, az megváltoztatja a gondolkodásunkat. A kézzel írást felváltja a gépi adatrögzítés. A szöveg elosztása miatt más lesz a gondolat ritmusa, a digitális rögzítés áttekinthetőbbé, szerkeszthetőbbé teszi a textust, a kézzel írt szöveg viszont nagyobb mélységeket jár be.

Lelkészként a könyvet ne adjuk fel, nem csak a Szentírás miatt, hanem mert a könyv szellemi táplálék és jól megválasztva egy életre társul szegődhet. Nem tehetjük meg, hogy a médiát félvállról vesszük, hiszen a kommunikáció a hitünk egyik legfontosabb feladata: elmondani az örömhírt. Ha a közvetítő csatorna lehetett égő csipkebokor, kőtáblák, álmok, szamarak, hangok, szélnek susogása, akkor miért ne használnánk a modern technika vívmányait. Ez is egy terület, amiben nekünk lelkészeknek, gyülekezeti szolgálóknak tanulnunk kell, hogy jól használhassuk fel. Megtalálva az egyensúlyt a fényességen keresztül vibráló betűk és a héttérvilágítás nélküli fapados, lapozós, információs objektumok között. Az ismeretek szerzése, a klérus, a beavatottak tanulása nem állhat meg, hiszen a jó pap holtig tanul. Sőt úgy látszik tanulnunk kell azt is, hogy miként tanuljunk felnőttként úgy, hogy javunkra váljék majd ez a hol édes, hol keserű kötelesség.

AZ ÖRÖKKÉ FIATAL GYÜLEKEZET

– AZ IFJÚSÁG SZOLGÁLATÁNAK ÉVE NOSZVAJON

Tokár Sándor Levente

2025 az ifjúság szolgálatának éve református egyházunkban. Ebből az alkalommal beszélgettünk Anda Tibor lelkipásztorral, aki az Egervölgyi Egyházmegyében, Noszvajon szolgál feleségével, Judittal 2003 óta.

❧ **Hogyan kerültetek Noszvajra?**

Noszvajra olyan lelkipásztort kerestek, akinek tapasztalata volt az ifjúsági munka terén. A Nyíregyházától 30 km-re fekvő Nyíribronyban nőttem fel, ahol intenzív ifjúsági munka folyt. Minden nyáron biciklitúrákon vettünk részt és nagyon sok csapatépítő tevékenységben volt részem fiatal éveimben szülőfalumban és a közeli Ramocsaházán. Ezek az élmények és kapcsolatok alakítottak engem azzá, aki ma is vagyok. Feleségem sátoraljaújhelyi, ő az ottani gyülekezetben kapta meg azt az elhívást, ami összehozott minket a Sárospataki Kollégiumban, és ami mai napig összeköt bennünket. A noszvaji gyülekezetben már akkor is jól szervezett, működő ifjúsági munka folyt, aminek folytatására minket kértek fel.

❧ **Csak tovább kellett haladni a megkezdett úton? Egyszerűnek hangzik.**

Nem egészen. A szemléleten múltott, hogy eredményesen tudtuk tovább folytatni a szolgálatunkat. Az évek során egyre inkább hitvallásunkká lettek feleségemmel Klaus Douglass *Az új reformáció* című könyvének idevágó gondolatai, amelyek alapján kimondhatjuk, hogy a gyülekezetek nyitottak kell, hogy legyenek a következő generációk iránt. Fontos, hogy a fiatalabbak is magukénak érezzék a gyülekezetet, hiszen ez az övék is, róluk is szól!

A mi szemléletünk szerint (ami egybevág a noszvaji idős korosztály szemléletével) az ifjúsági munka nem lehet elkülönített szelete a gyülekezeti életnek. Ha nem kapcsolódik szervesen bele, akkor elválik tőle és elsorvad. Egészsében szemléljük a gyülekezetet.

Hadd próbáljam meg egy példával bemutatni mit is akarok mondani. Megerősítő és jóleső érzés volt az, amikor az idei húsvéton a fiatalok nagy csapatban jöttek le a karzatról úrvacsorázni, de ez csak egy kicsi részben a mi szolgálatunk eredménye. Az ő szüleik is el vannak köteleződve a gyülekezet iránt és ők ezt látják, ez lesz számukra is a természetes. Nekik helyük van a gyülekezetben. Ezért pedig az idősek áldozatot is hoznak.

❖ **Áldozatot hoznak? Ezt hogy érted pontosan?**

Azért, hogy a fiataloknak is helye legyen a gyülekezetben, az istentiszteleten, időseink azt vállalják, hogy a legújabb énekeket megtanulják és közösen éneklük a fiatalokkal. Noha tőlük ez a stílus távol áll, túl modernnek tartják, mégis hajlandóak arra, hogy énekeljék. Ezt nevezem én egyfajta áldozathozatalnak a részükről, mert ezt tudatosan teszik. Ebben egy hullámhosszon vagyunk mi, lelkipásztorok és a gyülekezet.

❖ **Milyen más téren ölt testet ez a gyülekezeti szemléletmód?**

Természetesen megvannak a klasszikusnak mondható alkalmaink is. Nyár elején egy 20 fős csoporttal három napos elcsendesedésre megyünk a diósjenői Refisz házba, nyár vége felé pedig egynapos kerékpártúrára megyünk a Tisza-tó körül. Ezek az ifjúsági korcsoportnak szervezett alkalmaink.

A gyülekezeti életbe pedig a zenélésen keresztül kapcsolódnak be. Noszvajon a Figedy János Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában minden gyermek megtanul játszani valamilyen hangszerezen. Nekünk annyi a dolgunk, hogy lehetőséget teremtsünk nekik arra, hogy istentisztelet keretében zenéljenek. Ezzel ők nemcsak gyakorolnak, de közben be is vonódnak a gyülekezeti életbe, ami a gyülekezetnek is jó.

Természetesen nem minden vasárnap van erre lehetőség, de évente a hat úrvacsorás ünnepi istentiszteleten, evangelizációs alkalmakon rendszerint játszanak. Nem előadnak, amit azért fontos kihangsúlyozni, mert ők nem művészi élményben részesítik a hallgatóságot, hanem vezetik a gyülekezeti éneklést. Ez is egy másfajta szemlélet! A cél az, hogy ne görcsösen, hanem könnyedén kapcsolódjanak be az istentiszteletbe és szeressenek részt venni benne. A rugalmas, könnyed közvetlenség ezt segíti elő.

❖ **A fiatalok is így vannak jelen? Ezeknek ők is tudatában vannak?**

Többször igen. Igyekezzünk tudatosítani bennük is ezt az alapelvet. Az ő részük ugyanis az, hogy elfogadják és elismerjék azokat a törekvéseket, amiket az idősebbek hoznak a fiatalok befogadásáért. Őt és újat egymás mellett megőrizni: a templom felújításakor is ezt tartottuk szem előtt.

A fiatalok aztán megnőnek, házasságot kötnek, ekkor az ificsoportok házaskörökké, illetve házicsoportokká alakulnak, gyermek istentiszteletet is tartunk, illetve kisgyermek megőrzőt biztosítunk. Az ifjúsági alkalmak előkészítése már rég nem a lelkipásztorok feladata. A jégtörő játékokat és kérdéseket ők készítik elő egymásnak, ketten az ifisek közül megtanultak gitározni, szóval nagyon is öntudatosan és céltudatosan vannak jelen és valóban sajátjukként élik meg az alkalmakat. Jelen vannak és tevékenyek.

❖ **Ez a jelen. A jövőt hogyan látod?**

A jövő nehéz kérdés. Nem tudjuk, mi lesz a jövőben, mert „nem voltunk még ott”. Noszvaj 10 km-re van Egertől. Az egi agglomeráció része, ezért sok a beköltözés. Közülük pedig, akik megjelennek nálunk és tetszik nekik, amit itt látnak, akkor szívesen eljönnek máskor is. A református gyülekezet számos esetben az első közösségi kapcsolatteremtési pont számukra.

Az utánpótlás pedig folyamatos. Fiataljaink az országos református programokban is vállalnak szolgálatot: a Csillagpont fesztiválon, vagy a REFISZ nyári táborában önkénteskednek, csoportot vezetnek. A Sófár református könnyűzenei táborban és más, országos táborokban többen is rendszeresen részt vesznek. Jelenleg két teológusunk is van a gyülekezetből. Egy házaspár, akik az országos református ifjúsági szervezetekben is oszlopos tagok: Herman Fanni az SDG titkára, Fábíán Bence pedig a Refisz elnöke. Ráadásul idén is lesz felvételizőnk a Sárospataki teológiára, aki szintén elhivatást érez a lelkipásztori szolgálatra.

A jövő kétesélyes, de bízunk Isten kegyelmében és szeretetében, hogy egy mindig megújuló gyülekezet marad a noszvaji, és ebben még sok más gyülekezet is vele együtt formálódik.

TÍZ ÉV A GYERMEKEK KÖZÖTT

SZÍVVEL, HITTEL, KÖZÖSSÉGBEN ASZALÓN

Tíz év. Ennyi telt el azóta, hogy 2015-ben megérkeztünk az aszalói református gyülekezetbe. Azóta minden évben megszervezzük nyári táborainkat, melyek a helyi és környékbeli gyermekek számára nyitottak – és talán bátran mondhatjuk, hogy mára már a közösségi élet egyik meghatározó eseményévé váltak.

Első évben még ismeretlenek voltunk egymás számára – mi is, a település, a gyerekek is nekünk. Kardos Imre nagytiszteletű úr segítségével az anyakönyvből kigyűjtöttük a gyermekek nevét és címét, majd minden családot személyesen felkerestünk. Fontosnak tartottuk, hogy ne csak szórólapokkal hívjunk, hanem beszélgessünk, megismerjük egymást – így kezdődött minden.

A táboraink napközis jellegűek, hétfőtől vasárnapig tartanak, általános iskolás gyerekeknek. Minden évben egy bibliai témát dolgozunk fel három korcsoportban. A legnagyobbakkal a lelkipásztor foglalkozik, a középsősöket Szakál Dénes testvérünk – aki minden évben több száz kilométerről érkezik hozzánk –, a kicsikkel pedig jómagam, mint hittanoktató.

A hétköznapi reggelei közös énektanulással és rövid áhítattal indulnak. Ezután tízórai, majd a csoportok elvonulnak a saját foglalkozásaikra. A délelőtti játékos tanítás, a délutánokat kézműveskedés, sport és szabadidős programok színesítik – mindig igyekszünk valami újat belevinni. Naponta háromféle kézműves programmal készülünk, hogy mindenki kipróbálhassa magát, és a napot énekekkel, imával és szeretetből hozott uzsonnával zárjuk.

Szombaton akadályversenyt rendezünk, ahol a heti bibliai témához kapcsolódó feladatok mellett ügyességi kihívások várják a gyerekeket. Délután, ha az időjárás engedi, családi szalonnasütésre is hívjuk a gyermekeket szüleikkel együtt – ezek az alkalmak különösen bensőségesek és örömteliek.

A tábor vasárnap tanítói istentisztelettel zárul, ahol a gyermekek a templomban osztják meg, mit tanultak a hét során, és kihirdetik az akadályverseny eredményét is. Ezt követően közös kiállításon mutatjuk be a hét kézműves alkotásait – amit a gyerekek természetesen haza is vihetnek.

A tábor és a gyermekmunka nem valósulhatna meg a gyülekezet állandó támogatása nélkül. Hálásak vagyunk minden segítő kezért, akik mosogatnak, ételt osztanak, takarítanak és vigyáznak a gyermekek testi épségére. Külön öröm számunkra, hogy ma már középiskolás segítők is vannak, akik egykor még kisgyermekként vettek részt a táborainkban.

Évről évre azt látjuk, hogy a személyes megszólítás a legfontosabb. Aki nem jár rendszeresen templomba, annak nehéz kapcsolódni – ezért is keressük a lehetőségeket, hogy újra és újra megszólítsuk őket. A havi rendszerességű gyermekistentiszteletek ebben is segítenek: a gyermekek a főénekek alatt külön foglalkozásra mennek, ahol életkoruknak megfelelő módon hallják az Igét. Ezek az alkalmak beszélgetésekre is lehetőséget adnak a családok otthonaikban.

Különleges ünnepeink – mint az anyák napja, karácsony vagy újabban húsvét másnapja – mindig új színt hoznak a gyülekezeti életbe. A gyermekek ünnepi műsorral készülnek, a szülőkkel való kapcsolatot pedig személyesen építjük. Az adventi kézműves délutánok, ahol mézeskalácsot díszítünk és teázunk, igazi közösségformáló alkalmak. Idén húsvétkor először szerveztünk tojáskeresést a templomkertben, a csokitojásokba rejtett Igés üzenetekkel – a gyermekek öröme mindannyiunk szívét megmelengette.

Hálát adunk Istennek, hogy mindez megvalósulhatott. Tudjuk, hogy nem a magunk erejéből tettük – csak eszközök vagyunk az Ő kezében. Továbbra is hisszük: Isten Lelke munkálkodik minden egyes gyermekmosolyban, kézben és szívben. És hiszszük, hogy még sok áldott év áll előttünk a gyermekek között.

Soli Deo Gloria!

*Kardosné Kecskés Zsuzsanna beszámolójából
szerkesztette Csomós Balázs*

Kedves olvasó Testvérem!
Balogh Milán vagyok, az
Abaújszántói Református
Egyházközség lelkipásztora.
2019 novemberétől
szolgálok feleségemmel és
gyermkeimmel a szántói
testvérek között.

Újszántó

A mikor a gyülekezet megválasztott lelkipásztorának, akkor fontosnak tartottam definiálni a szolgálatot, ami rám/ránk várt. Nos röviden tömören egy olyan gyülekezetet örököltünk, ami hajdan gyümölcstermő volt, viszont majd 6 esztendővel ezelőtt én csak egy parlagon hagyott közösséget láttam. Adva volt a feladat. A név kötelez. Itt bizony szántani kell, hogy ültetni-teremni tudjunk. Így jött létre Abaújban Szántó városában az Újszántó. Jött valaki, aki a gyülekezeti tagok számára új volt és szántani kezdett.

Mára újra van gyümölcstermés. A gyülekezeti tagok szolgatársakká, majd pedig testvérekké váltak. Közösén építettük a kőfalakat és a lelki templomokat. Hitvallásunkká és hitgyakorlatunkká vált a Máté 5,14 „Nem rejthető el a hegyen épült város.”

Valóban egyre többen és többen felfigyeltek az élni akarásra. Arra, hogy minden járvány és zártság ellenére ez a közösség nyitott a Világosság befogadására és annak tovább ragyogtatására.

Megújultak az épületeink és Istennek hála megteltek léttel is. Számos alkalmat felelevenítettünk, reformáltunk vagy éppen újakat hívtunk életre. Alapelvünk, hogy az istentiszteleti és a gyülekezet alkalmának helye a templom, a gyülekezeti terem, a parókia és ezek közvetlen környezete. Ennek az az egyszerű oka, hogy az emberek az Istennel és a testvérekkel való közösséget az egyházközséghez kössék elsődlegesen. De nem lehet mindig mindent az egyszerűség kedvében eltölteni. Így vettük a fáradságot és a klasszikus gyülekezeti alkalmak mellett missziókat indítottunk.

Emlékező istentiszteleteket tartottunk a temetőben, adventi vásárt és kántálást rendeztünk, böjti időben a piacra vittünk lelkifróccsöt, de jelen vagyunk az online tér világában is. Aztán innen hívtuk vissza az embereket a gyászosok vasárnapja, a házasság hetére, az idősök napjára, a gyülekezeti kirándulásokra, gyermek és ifjúsági táborokba. Ők pedig jöttek, és hívogattak másokat is.

Viszont nem mondanánk a valódit, ha nem beszélnénk azokról, akik időközben elmentek. Mert vannak ilyenek is. Kevesen, de vannak. Nekik még kell valami vagy valaki, hogy szív szerint megértsék, nem a lelkész kell imádni, hanem az Urat érdemes félni, és a lelkipásztornak nem feladata az emberek tetszésében járni, hanem annál inkább az Isten dicsőségét szolgálni.

De még tart a kegyelmi idő. Szántottunk, ültettünk, metszettünk, öntöztünk és talán már ettünk is a gyümölcsből, viszont tudjuk, hogy nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut (szánt), hanem a könyörülő Istené.

Nem lehet 6 esztendő, 1 oldalban összefoglalni, viszont lehet bennünket meglátogatni - a gyülekezeti szállás révén akár napokra is - , jókat beszélgetni, szétnézni, ötletelni, egymás hite által növekedni.

*Áldáskívánnással: Balogh Milán,
Újszántó*

Lencsés Noémi

Passiós istentiszteletek Rudabányán és Szőlősdárdóban

Fontos dolog az ünnepekre való felkészülés és az ünnepek megélése is. Igaz ez a húsvét esetében is. Nemcsak a húsvéti, hanem az azt megelőző nagyheti istentiszteleti alkalmak is kiemeltek. Többek között ezért tartunk Rudabányán harmadik, Szőlősdárdóban pedig már a negyedik éve passiós istentiszteleteket nagypénteken.

Az volt a tapasztalatom, hogy hiába lett pirosbetűs ünnep a nagypéntek, mégis évről évre kevesen voltak jelen a gyülekezeti alkalmon. Ezen pedig szerettünk volna változtatni. Először a szőlősdárdói gyülekezetben tartottunk passiós istentiszteletet, majd a következő évben Rudabányán is ilyen formában emlékeztünk Jézus kereszthalálára. Kisebb szakaszokban felolvastuk Jézus szenvedéstörténetét és a szakaszok között az Igéhez kapcsolódó dicséreteket énekelt a gyülekezet, majd a szokásos igehirdetésnél rövidebb áhítattal fejeztük be az alkalmat.

Mindkét gyülekezet pozitívan fogadta a változtatást. A gyülekezeti tagok ajánlották is egymásnak, hogy vegyenek részt a nagypénteki istentiszteleten. Rudabányán a fiatalabb

korosztályt is igyekeztünk bevonni az igeolvasásba, így a presbitereken kívül a konfirmandusok, a nemrég konfirmált fiatalok is vállalták egy-egy igeszakasznak a felolvasását. Istennek hála az idei évben a nagypénteki istentiszteleteken már nem csak néhányan, hanem szép számban vehettünk részt, többen, mint egy átlagos istentiszteleten jellemző. Véleményem szerint ez nem pusztán azért van így, mert ez az alkalom eltér az átlagostól. A teljes passiótörténet felolvasása megdöbbent és ráébreszt Jézus Krisztus mennyit szenvedett értünk. Az igeszakaszokhoz kapcsolódó énekek eléneklése nagyobb lelki elmélyülést tesznek lehetővé azáltal, hogy nemcsak hallunk, hanem énekelünk is Jézus szenvedéséről és arról, hogy megváltott bennünket.

Közösségben Istennel és egymással
~ megújít, valódi értékeket teremt ~

csillagpont
fesztivál

Zánka
2025. július
14-19.

Jegyek a
csillagpont.info weboldalon.

KATOWICEI KIKELET

Szalay László Pál

A goráloknál elszenvedett rabságom után nem gondoltam volna, hogy így hamar visz az utam északra. No de erről a kalandomról egy másik alkalommal mesélek. Úgy történt, hogy gyorsposta hozta a hírt a reformációs emlékműről, hogy a munkálatok idén finisbe érkezhettek. Nem csak talapzat, vázszerkezet, tető és díszes faragványok kerülnek a helyükre, hanem ahogy a sapkán a bojtnek, úgy a haranglábon a harangnak van a helye. Már képzeletem játéka messzire vitt, hogy betölti a kisharang zengése a város nyugati lankáit. Most, hogy a drog elleni harc delta fokozatba kapcsol, mi is a magunk eszközeivel válaszolunk a korszak kihívásaira. Ahogy Francsics László építész mondja: „A szakrális kisemlékek közül a harang az idő kultikus struktúrájának szószólója, aminek egyszerűsége ellenére térben kiterjesztett ele-

mentáris ereje van.” Az ércesen konduló harang hangja jelzi a territóriumot, ki az ura időnek, térnek, emberi léleknek.

Ahogy az Apolló programnál a hármas szám bevált, így mi sem változtattunk a nyerő szérián, s hárman indultunk útnak. A cél a Sziléziai-fennsík, közelebbről Rydułtowy városa. A támaszpontunk, ahonnan a csúcstámadásra készültünk Katowice volt, ami már egy nem bennszülött ember számára is könnyebben beazonosítható. Az utazásunk másnapján a tizennégy szállodát üzemeltető Qubus recepciójánál már várt a csapatot páratlanról páros számúra változtató Jurek. Vitathatatlan, hogy lengyel létére kíváncsián beszél magyarul. Kiderült, hogy nem a szerelem, hanem egy kellemetlen affér miatt kellett elmélyednie a magyar nyelv rejtelmeiben. Amikor egy építési vállalatnál dolgozott és

ő volt a felelőse egy magyar beruházásnak, akkor a csapatából egy csempészbanda lebukott. Neki kellett miattuk hetente kétszer járnia a rendőrségre, s a magyar nyelvtudásában történő szintlépést ennek is köszönhetette.

Jurek, becsületes nevén Jerzy Magner, egy jó arc, aki folyékonyan csacsog magyarul. S nem kisebb megbecsülését élvezi Edelény városának, mit az egyik Pro Urbe díjjal kitüntetett személy, aki a lengyel-magyar barátság elmélyítéséért sokat tett. Ahogy a cél felé haladunk Jurek csak mesél, kihasználja az alkalmat, hogy gyakorolhatja nyelvtudását. Innen tudjuk meg, hogy a bányászat tette nagygyá ezt a térséget és még 100 éve alig számottevő volt ez a város. Most viszont az első metropolisz készül az országban, ami 14 várost és több mint kétmillió embert tömörít. A terjeszkedés még nem ért véget. Aztán személyes hangra vált, a családja és az egyház viszonyát árnyalja, hogy az édesapáját azért tartóztatták le, mert egy templom ácsmunkáit felvállalta. Ilyen időket is élünk – mondja Jurek.

Közben az egyik ipartelepről átérünk egy másik ipari parkba, ahol a szürke csarnokok közül ránk kacsint egy csilivili feliratú Royal Bell, ahol a korona és a harang sziluettje együtt üzen a környéken járónak, királyság van. Néhány pillanat és már be is léptünk az üzembe, ahol láthatóan nem csak a harangok, de minden templomi elektronika helyet kap. Az apró irodák mellett egy nagyterem nem csak a munkát szolgálja ki, de élve a határtalan magasság előnyeivel egy pingpongasztal is be van állítva. Jön is elénk már Grzegorz Kliszc, aki a Rduch dinasztia házaságkötés révén került. Kedvesen kínál helyet, kávéval és friss süteménnyel. Jurek ide oda kapja a fejét, hogy küldetését a legjobb tudása szerint töltse be. Az udvariassági körök után körbe is vezet bennünket a gyár területén. Csalódottságunkra az öntöde egy másik telephelyen található, de itt is van látnivaló.

Egy mives német szerkezet a második világháborúból, közteri- és toronyórak, s harang minden mennyiségben. Kicsik és nagyok, fényesen csillogók és visszafogottan rejtőzködők, másolatok és most készült eredetiek egyaránt. Közben azon jár mindannyiunk gondolata, hogy melyik is lenne az igazi. Kialakításban, méretben, díszítésben, hangzásban. Nem sokáig kellett keresnünk és már meg is voltak azok a jegyek, amiket el tudtunk képzelni az Edelénybe kerülő harangon. Grzegorz megjegyzi napokig tudna a harangokról diskurálni. Közben a fal mellé invitál, ahol egy kisméretű harang van felfüggesztve. Ez az egyik büszkeségünk – mutat rá. Kr.u. 966-ban Mieszko első lengyel király vette fel a keresztyénséget és ez a harang az elmúlt több mint ezer évnek állít emléket. Ez persze csak az eredetinek a miniatűr mása – magyarázza. A legfrissebb szenzáció pedig, ami Guinness Rekordok közé is bekerült az az 55 tonnás harang, amit a Felczyński harangöntöde és a Rduch Bells & Clocks közösen valósított meg.

Ha két héttel hamarabb jövünk, akkor még a saját szemünkkel láthatjuk a tíz elefánt súlyú és egy zsiráf magasságú harang-monstrumot, amit a világ legnagyobb lengőharangja. Az ötletes roll up most is ott van kihúzva a műhely közepén, jó látható helyen. Egy valódi kihívás volt a számukra – meséli Grzegorz,

hiszen amíg eljutott Trindade városába, Dél-Amerikába a harang igazi összehangolt munkára volt szükség. Előveszi a telefonját és bejátsza a videót miként indult el a kamion 1600 kilométerre fekvő Gdanskba, onnan pedig hajóval Santos kikötőjéig. Látszik mennyire átszellemül, amikor a Vox Patrisről beszél, az Atya hangjáról, ami egy 100 m magas templomtoronyba került.

Kellhet-e számunkra ennél jobb ajánlás a szakértelem terén, mint a 40 éves történelemre visszatekintő Rduch vállalat? Lengyelországnak már több mint 7000 harangot adtak. Ahogy visszaérünk az irodába megkezdődik a tételek össze-számolása harangtest, korona, nyelv, járom. Készül a szerződés fehér papíron tollal, amiben a felek minden részletet tisztáznak. Közben a tekintetem Grzegorz íróasztala mögötti reprodukción pihen meg. Jan Matejko alkotása 1874-ből, a Zsigmond harang beemelésére a kép címe. A legnagyobbaktól lehet és érdemes tanulni. Főleg azt, hogy nem futamodnak meg a kihívásoktól. Beleállnak és véghez viszik.

Mi is lassan a küldetésünk végéhez érünk. Még Jurekkel, Jánossal és Tamással bekebelezünk a közös siker öröme egy finom ebédet. A négy muskétás elégedetten üli körbe az asztalt és értékeli az elmúlt nap eseményeit. Nemes ügyben járva, jó társaságban, felüdül a lélek. S a test sem tehet egy kritikus megjegyzést sem az ellátásunkra. Az idegenlégiósunk javaslatára Żeberka w miodzie rendelek, ami mézes sertésbordát takar fokhagymával, mustárral és sörral megbolondítva. Ez a tavasz valódi kikelet. Kibomlanak a rügyek, készülődnek az illatok, összpontosulnak az ízek. S feltárlanak sorsok, történetek, nemes és nemtelen jelenetek határtalanul. Ezzel egyidőben a reformációs emlékmű és a temetőkert sorsa megpecsétlődik, égi kezek szövik a beköltöző harang lelkét, s a lengyel testvérek álmodják veretes testét.

A mikor a hit hőseire gondolunk talán elsőként az apostoli kor, az első keresztyén gyülekezetek tagjai, aztán a magyar nép küzdelmes évtizediből reformátoraink, majd az ellenreformáció üldözöttjei jutnak eszünkbe.

Itt vannak azonban előttünk a mi eleink, szüleink, nagyszüleink, dédszüleink és kortársaik élettörténete, hitvalló bizonyágtételei.

Oláh Miklós mindössze 21 évesen az Úr Jézus Krisztust követve hűségesen vállalta hitéért és nemzetéért a meghurcoltatást, az elítéltetést és a kivégzést.

1957 tavaszán egy délelőtt a tetemvári lelkészi hivatalba egy édesapa lépett be, temetést bejelenteni. Szombathy Gyula beosztott lelképásztorként vette fel az elhunyt adatait. Elhangzott az oly ismert kérdés: Mikor halt meg?

De a válasz: Még életben van.

Dr. Szilágyi István a Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség alapító lelkésze, 1949-től 1986-ig szolgált a gyülekezetben.

Dr. Szilágyi István családjával a Miskolc Palóczy utca 21. szám alatti parókiaán lakott, Oláh Miklós szüleivel telekszomszédok, családi barátok voltak.

Micsoda fájdalom volt a magyar lelkekben egy levert szabadságharc után, micsoda fájdalom egy család tagjaiban akik készülnek eltemetni egy még életben lévő gyermeket, egy testvért.

Dr. Szilágyi István bement Oláh Miklóshoz a siralomházba és erősítette őt, majd a tragikus kivégzés után a koporsója mellett hirdette Isten evangéliumát.

Ha csak a levert szabadságharcig, ha csak a 21 éves Miklós sírba eresztett koporsójáig látunk, veszített úgyünk lenne.

Oláh Miklós azonban hitt élő Urában és hitt nemzetében, utolsó szavaival is hitvallást tett: Felvirrad még Magyarországra!

Az Oláh Miklós-díj 2025. évi átadásakor a laudáció részeként a Római levélből hangzott Isten ígéje:

„Ki választana el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?

Amint meg van írva: „Teérted gyilkolnak minket nap mint nap, annyira becsülnek, mint vágójuhokat.”

De mindezekben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.” /Róm 8, 35 – 37/

Mert tudjuk, hisszük és valljuk, hogy Jézus Krisztus ügye mindig, mindenkor győztes ügy. Győztes ügy volt a nagyszombat csendjében is, amikor minden elveszni látszott.

Győztes ügy volt, akkor is, amikor Oláh Miklós és Dr. Szilágyi István a siralomházban fohászkodtak.

Oláh Miklós és az 1956-os szabadságharcosok igazságát a történelem már felszínre hozta, a kommunista diktatúra összeomlott.

OLÁH MIKLÓS DÍJ

A Miskolc-belvárosi Református Egyházközség, a Nyilas Misi Alapítvány és a Léway József Közművelődési Egyesület posztumusz Oláh Miklós-díjjal tüntette ki dr. Szilágyi István református lelképásztort április 13-án, virágvasárnap.

A 2025. évi Oláh Miklós díjat Meleg Attila lelképásztor és dr. Palicz Róbert főgondnok adta át dr. Szilágyi István lányának, Szilágyi Ildikónak.

NINCS SENKIBEN NAGYOBB SZERETET ANNÁL, MINT, HA VALAKI ÉLETÉT ADJA BARÁTAIÉRT. /JN 15, 13/

Nekünk ezeket a történeteket el kell mondanunk a fiainknak, a gyülekezeteinknek, s a világnak.

„Amit mondot nektek a sötétben, azt mondjátok el a napvilágnál; amit fülbe súgva hallotok, azt hirdessétek a háztetőkről!” /Mt 10, 27/

Pál apostol a korinthusbeliekhez írt levele harmadik részében int arra, hogy a növekedést Isten adja, de ehhez a növekedéshez szükség van az elhívott szolgálókra, akik vetnek és öntöznek.

Dr. Szilágyi István ahhoz a lelképásztor nemzedékhez tartozott akik a kommunista diktatúrában végig szolgálták a nekik jutott időt, s jégesőben és villámok között, apályban és szikkasztó szárazságban is vetettek és öntöztek, hirdették az evangéliumot.

„Aki ültet és aki öntöz: egyek, és mindegyik a maga jutalmát kapja majd fátadozásához méltóan.” /1Kor 3, 8/

Az Oláh Miklós díj egy szerény hozzájárulás a feledés, az érdektelenség, a közöny ellen, egyben kifejezésre juttatva a miskolci reformátusok lelki egységét, amelynek közös alapja az Úr Jézus Krisztus.

A hű szolga jutalma pedig: **„Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgálóm, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömeiben!” /Mt, 25, 21/ Soli Deo Gloria!**

Dr. Palicz Róbert
Miskolc-belvárosi Református
Egyházközség főgondnoka

Amit nálunk találsz

- ✓ 3 szoba
- ✓ 26 fő
- ✓ konferenciaterem
- ✓ hatalmas kert
- ✓ csendes környezet
- ✓ csocsó, billiárd, ping pong

KÁROLYI GÁSPÁR TURISTAHÁZ

Ifjúsági csoportok és osztálykirándulások számára kialakított szálláshelyünk impozáns környezetben várja látogatóit

“Megannyi látnivalóval elérhető távolságban.”

+36 30 942 2309

3895 GÖNC, KÁROLYI GÁSPÁR U.27.

gonc@reformatus.hu

NE GONDOLJÁTOK TÚL, ADJATOK TI ENNI NEKIK

Kovács Balázs

Sok mindent szeretek Jézusban és persze Istenben is. Mondhatnám azt is, hogy mindent, de az nagyon közhelyes lenne. Inkább úgy fejezem ki magam, hogy nem tudom, van-e olyasmi, amit nem szeretek Jézusban és Istenben.

Szeretem Jézusban a nyugalmát, hogy nem veszíti el a fejét, nem vetkőzik ki önmagából. Sok bosszantó helyzetben volt része, de mindig ugyanaz a Jézus maradt. Amikor látólag ingerült volt, akkor sem a fejét veszítette el és kelt ki önmagából, hanem inkább nyomatékosította a mondandóját.

Aztán szeretem a kedvességét, jóindulatát. Még az ellenségnek is segített, jó volt mindenkire.

Nem beszélt csúnyán. Szavai, gondolatai mindig átgondoltak és tartalmasak. Hatással van a hallgatóra és mindazokra, akik olvassák az ígét.

Szeretetteljes. Nem válogat az emberek között, valóban mindenkit szeret.

Bölcsessége, lelki ereje is csodálattal tölt el. Szívesen elmélkedem a tanításain.

Persze azt is tudom, hogy ez a kép az evangéliumok leírásai alapján alakult ki bennem, sőt, még én magam is hajlamos vagyok hozzátenni a hiányzó darabokat, mint mindenki, aki jobban meg akarja ismerni, vagy ír róla, filmet készít az életéről, vagy megpróbálja lefesteni Jézust.

De amiért belekezdtem ebbe az írásba, az egy ritkán említett tulajdonsága Jézusnak, amit viszont egyre jobban csodálok és egyre értékesebbnek látok. Ez nem más, mint az egyszerűség.

Jézus egyszerűen öltözködött, egyszerűen beszélt, és az élet problémáira egyszerű válaszokat adott. A tízparancsolatot gyönyörűen foglalta össze a szeretet parancsával. Számptalan esetben, amikor a környezete valami nyakatekert megoldással állt elő, vagy tehetetlennek bizonyultak tanítványai, Ő néhány szóval rendet tett és mindenki elcsendesedett. A házasságtörő nő esetére gondoljunk, a törvények és a végrehajtás körülményes eljárására, de arra a lelki és szellemi zűrzavarra is, amit az eset okozott. Jézus egy rövid mondattal rendet tett. Vagy gondoljunk a gazdag ifjúra, aki sok-sok szabályt betartott, de nem volt biztos abban, hogy ez elég az üdvösséghez. Jók voltak a megérzései, mert Jézus egyszerű dolgot kért tőle. Igen, a mennyországba sem bonyolult az út, csak nehéz egy kicsit. Az ötezer ember jóllakatása is nagyon bonyolult feladatnak tűnt, pedig nem volt az. Adjatok ti enni nekik!

Sokszor úgy érzem, hogy a lelki erő, a vallásos meggyőződés hiánya miatt lesz egyre szövevényesebb, átláthatatlanabb, értelmezhetetlenebb az életünk. Mintha ezt a hiányt szabályokkal, rendeletekkel, törvényekkel, látványos, de sokszor nagyon időigényes, felesleges mozdulatokkal, megfogalmazásokkal, tordalékokkal, adalékokkal akarnánk pótolni. Az egyszerűség nem érték, abban nem mutatkozik meg az emberi elme tevékenysége látványosan. Az egyszerűséggel nem lehet kérkedni, dicsekedni, abban nincs elismerésre méltó munka és fáradság. Sőt, az egyszerű, de működő megoldásokat semmibe vesszük. Talán azért, mert nem is a megoldás a fontos. Kellenek a problémák, hogy azokat a „szakember” megfelelő anyagi ellenszolgáltatás fejében megoldja. Nem véglegesen, csak időlegesen, hiszen a „szakembernek” élnie is kell valamiből.

A farizeusok, írástudók a bonyolítás művészei voltak, ahogyan ma is azok. Csak nem farizeusoknak és írástudóknak hívjuk őket. A tevékenységüket fontosnak kell éreznünk. Az élet minden területét beszabályozták a törvényeikkel, rendelkezéseikkel, amittől egy egyszerű ember elborzadt.

Aki valóban dolgozik, az pontosan tudja, miből, mennyit kell használni, hogy jó legyen a végeredmény. Egy parasztembert nem kell megtanítani a szántásra, vetésre, aratásra, tehénfejesre. Egy pedagógust sem kell újra és újra vizsgáztatni és megtanítani arra, hogy hogyan tanítson 20-30 év szakmai gyakorlattal a háta mögött. Egy jó orvosnak sem kell megmondani, hogy melyik betegséget hogyan kell gyógyítani, mert ezt csinálja évtizedek óta. A felülről, rendeletekkel vezérelt életünk bonyolódik és bonyolódik, nem tudom meddig, hol lehet a felső határ?

Jézus korában is így volt ez. Az emberek nagy része bonyolítja a saját és mások életét is. Óriási csoda, ha valaki nem ezt teszi. És véleményem szerint megbecsülésre méltó az, amikor tudja valaki, mennyi az elég szellemi, lelki síkon, vagy a fizikai, anyagi világban. Figyelmét nem a külsőségek kötik le, hanem valódi, egyszerű és igaz tartalomra törekszik az élet minden területén.

Szóval ezért az egyszerűségért is szeretem Jézust és igyekszem hozzá hasonlóvá válni. Azt hiszem, ez a törekvés református örökségünk is egyben.

„Egyszerűvé formálj, belső lelkiképpen, békeességben, csöndességben...” (165/5 ének.)

PÜNKÖSD A SZABADBAN

SÁTOROS PÜNKÖSD ISTENTISZTELET A BÜKKALJÁN

Tokár Sándor Levente

Pünkösdhöz közeledve ismét előkészületi lelkesedésbe kerül az Egri-Bükkalja egyik kis szeglete: közös pünkösdi szabadtéri istentiszteletre készülnek a Cserépfalu-Noszvaj-Bükkszerencs háromszög reformátusai. Az alkalmat harmadízben szervezik meg, idén Bükkszerencsén. Erről beszélgettünk Gavrucza-Nagy Emese cserépfalui, Ferenc József bükkszerencsi, illetve Anda Judit és Anda Tibor noszvaji lelkipásztorokkal.

A Bükki Nemzeti Park délnyugati csücskében eme három település évszázados jó szomszédi viszonyra tekint vissza, a kistérségekre jellemző összes jellegzetességgel. A szoros együttélésben pedig nemcsak a családok keveredtek a három településen belül, de a lelkipásztorok kapcsolata is jó és harmonikus szolgatársi viszonyra tekint vissza már hosszú évek óta, amit az év több alkalmán is megélelnek.

Itt működik az ún. szószékcseré. Persze nem a szóznoki emelvényt viszik és hozzák a települések között, ennél jóval egyszerűbb a megoldás: a lelkipásztorok cserélnek egymással szolgálati helyet egy-egy alkalom erejéig. Gyümölcsöző kapcsolat ez, amelyből újabb és újabb ötletek és javaslatok

születnek a közös alkalmakra. Ennek eredménye a pünkösöd másodnapján közös délelőtti, amely nemcsak az istentisztelet idejére szorítkozik. Először Noszvajon, az Anda lelkész házaspár gondolt egy merészet néhány évvel ezelőtt, és megszervezték egy fesztivál jellegű gyülekezeti napot, de nemcsak a noszvajiak számára, hanem társult hozzájuk a két másik gyülekezet is.

„Az alkalom népszerűségét kötetlensége teremti meg.” – kapom

a választ Ferenc József lelkipásztortól arra a kérdésre, hogy miért szeretik

az emberek

ezt a nem mindennapi ünnepi rendezvényt. „A szabad ég alatt nincs az a szoros keret, ami sokakban a feszingés érzését keltheti a templomba betérve.” Különleges hangulata, már-már varázsa van ugyanis annak, hogy évente egyszer a templomfalai közül kilépve, pokrócon, a földön ülve hallgathatja valaki az igehirdetést. „Mint a tömeg Jézust egy-egy mezei prédikáció alkalmával.” – vetem közbe.

Biznyságtételek és előadások hangzanak el ilyenkor, amelyek megragadják az embert. A legelső alkalmon, 2023-ban Boros Lajos tett biznyságot arról, hogy Isten hogyan szabadította meg a bűn és annak következményének fogságából; tavaly Csókay András idegsebész beszélt Istenről és hitéről; idén pedig Mészáros László tábori püspököt várják, akivel az Anda házaspár a sárospataki közös diákevek óta tartja a kapcsolatot.

„Felfrissül ilyenkor a levegő a szó szoros és átvitt értelmében.” – jegyzi meg Anda Tibor lelkipásztor. Örömmel telik alkalmak ezek, amelyeken a három gyülekezet tagjai a bibliai szeretetközösséget élik meg. A közös bográcsozás, egymás ételleinek megkóstolása fontos része a napnak. Egyik közösség tagja sem akar ugyanis lemaradni a másik csapathoz képest. Mindenhol így van ez, még az egyházban is. Az Úr pedig ezt is fel tudja használni nevének hirdetésére és dicsőítésére egyaránt. És ez így van jól. Kitesznek magukért –önmaguk miatt. Ez pedig jellemet erősítő: lám-lám erre én is, mi is képesek vagyunk!

Szépszámú, 200-250 tagból álló közösség gyűlik ilyenkor össze, ami lássuk be: jóval nagyobb létszám, mint a három templomban összegyűlő ünnepi gyülekezet összesen lenne Pünkösöd másodnapján. A zenei dicsőítés szintén elmaradhatatlan része az eseménynek. Idén a cserépfalui Bárka csoport vállalta az énekvezetést, őket segíti a Rokonszóló nevű formáció zenei szolgálata, mely (azt hiszem már külön mondani sem kell) szintén közös: tagjai ugyanis a bükkszerencsi, cserépfalui és noszvaji gyülekezetekből állnak.

A szervezők idén is a kiszámíthatatlan időjárás bizonytalansága miatt aggódnak a leginkább. A többi ugyanis olajozottan működik. A szeretetvendégségre sátrat állítanak fel, két gyülekezet az étel elkészítését végzi, míg a harmadik tagjai süteményeket hoznak. Ki-mihez ért és miben jó – azt teszi a közösségbe. Volt, aki egy ötletet, amelynek nyomán külön gyermek-sátrat állítottak fel, hogy a családosan érkezők számára is élménnyel telivé tegyék a délelőtti.

Közösségépítés és öntudat erősítés történik egyszerre. Dolgozik a lélek! Csapatmunka, aminek különleges részesei a közösen szolgáló lelkipásztorok is. „Megáll a levegő egy pillanatra és Jézus dicsőítetik meg akkor, amikor négy lelkipásztor, egymás kezét fogva körimádságot mond az ünnepi alkalomért, a gyülekezetek tagjaiért és a szolgálatért, melyben Isten őket egymásban erősíti.” – fogalmazza meg Gavrucza-Nagy Emese azt a szavakkal leírhatatlan érzést, ami ilyenkor bennük van.

A szervezőknek feltett kérdésre, miszerint miben látják a lehetőséget, hogy még jobb legyen a pünkösdi szabadtéri alkalom, sokatmondó választ kapok. Az ember ugyanis arra számíthatna, hogy az alkalom bővítésében, gyülekezetek nagyobb körben történő bevonásában látják a fejlődés lehetőségét. Szerintük viszont éppen így a legjobb ez az alkalom, ahogy kialakult. Ez a hármuk közössége és közös alkalma.

A Lélek árad, a magvetés pedig tovább folyik. Még akkor is, ha hosszú idő, amíg a gyümölcs beérik. Ha közben figyelünk egymásra, akkor látni fogjuk a növekedést. Mert a növekedésnek vannak látható jelei. Akinek van szeme rá, látja meg!

2025

JÚNIUS 14.

TISZÁNINNENI REFORMÁTUS GYÜLEKEZETEK TALÁLKOZÓJA

*Szeretettel hívjuk és várjuk
tiszáninneni református
közösségünk
gyülekezeteinek
tagjait!*

HELYSZÍN:

**SÁROSPATAKI
KOLLÉGIUM**

PROGRAM:

10.00 óra:

- **RefiDicsBand**
- **Nyitó istentisztelet: Barna Sándor, püspök**
- **Espereseink köszöntője**
- **MÉSA koncert**
- **Egyházkerületi vezetőink köszöntései**
- **Tímár Sára és zenekara**
- **Bábelőadás, gyermekprogramok,
ajándékvásár**

„A testvéri közösséget szeressétek!” (1Péter 2,17)

ÉLMÉNYSZERŰ HITMÉLYÍTÉS - AVAGY VERSENY A BIBLIÁBÓL?

Kreativitás - izgalom - gyermekzsivaj - lelkes önkéntes segítők - színvonalas szervezői munka - szelfipont - finomságok - óriás méretű kirakó kockák- élményszerű hitmélyítés. Röviden ezzel a felsorolással jellemezhetnénk az Egervölgyi Református Egyházmegye „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia” című bibliaismereti hittanversenyét, amelyet április 10 -én rendeztek meg.

Ennek a különleges eseménynek évről évre a Mezőkövesdi Református Egyházközség ad otthont, immáron 12. alkalommal. A verseny általános iskolás tanulóknak teszi lehetővé, hogy összemérjék bibliaismereti tudásukat a velük egykorú társaikkal. A résztvevők három korcsoportban indulhatnak: külön a 3-4. osztályosok, az 5-6. osztályos tanulók valamint a 7. osztályosok. A verseny résztvevőit az Egervölgyi Református Egyházmegye esperese, Gordos Attila köszöntötte ezúttal is. Ezt követően vette kezdetét az izgalommal teli megmérettetés. A jelenlévők először egyénileg mérhették össze tudásukat a feladatlapok kitöltése során, majd rövid szünet után a csapatok versenyére került sor. A versenyre 95 diák, illetve 32 csapat jelentkezett.

Joggal tehetjük fel a kérdést, hogy versengő világunkban nem túlzás még a Biblia üzenetéből is versenyt szervezni? Véleményem szerint nem, ha ez nem a versengést, a másokon való átgázolást erősíti a résztvevőkben, hanem a hit alapjainak lefektetését szolgálja és az egyéni hit elmélyítését segíti elő, vagy éppen a

hit megvallására készíti a diákokat. Hiszen mindenekelőtt ISMERET-re van szükség ahhoz, hogy tudjuk kiben hiszünk és mit vallunk róla keresztényként a Heidelbergi Káté alapján.

Gondolom sokunk számára ismerős az előző ábra. Találkozhattunk már vele akár konfirmációs felkészítés során, vagy láthattuk már hittan tankönyvek lapjain is. A verseny címadó igeverse is egy személyes Krisztus ISMERET eredményeként fogalmazódott meg, ami Péter szájából hangzott az első hitvallásként: „Te vagy a Krisztus, az Élő isten Fia!” (Máté 16:16). A rendezvény tehát nem csupán a tanulók bibliaismereti jártasságát segítette elő, hanem lehetőséget biztosított az ismerkedésre is a különböző gyülekezetekből érkező résztvevők számára.

Nagy népszerűségnek örvendett a szelfipont (nemcsak a versenyzők, hanem a rendezvény lebonyolítását segítő önkéntes középiskolások körében is), míg a kisebbeket pedig az óriás méretű képkirakó kockák nyűgözték le leginkább.

Minden egyes hittanverseny során óhatatlanul felelevenednek bennem személyes emlékek, amikor én is még diákként vettem részt, több mint 30 évvel ezelőtt hasonló megmérettetéseken, a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziumát képviselve a Nyíregyházán vagy éppen Budapesten megrendezett országos bibliaismereti versenyeken, ahová akkori vallásnárunk Victor István készített fel bennünket. Ugyanazzal az izgalommal veszek részt mind a mai napig ezeken a tudáspróbákban, még akkor is, ha ma már nem versenyzőként, hanem felkészítőként drukkolok diákjaimnak vagy éppen a zsűri soraiban foglalok helyet.

Köszönet illeti a házigazda Mezőkövesdi Református Egyházközséget, illetve Patainé Péter-Szarka Évát, az Egervölgyi Egyházmegye hitoktatásért felelős területi ügyintézőjét, akik nélkül az ez évi hittanverseny sem lett volna ennyire színvonalas, élményszerű és gördülékeny. Igazán jó hangulatú, élményekben és izgalomokban gazdag délutánban lehetett része mindenkinek, aki jelen volt ezen a rendezvényen.

Makay Erika

BIBLIAISMERETI HITTANVERSENY EGERVÖLGYÖN

**Az Egervölgyi Református
Egyházmegye országosan
meghirdetett bibliaismereti
hittanversenyét április
10- én rendeztük meg,
Mezőkövesden.**

Ebben az évben 95 tanuló jelentkezett a versenyre, 3-7. osztályosokig 3 korcsoportban, hogy egyénileg és csapatban mérjék össze tudásukat. A verseny anyaga idén Péter történeteiből lett összeállítva. A vetélkedő az egyéni feladatlap kitöltésével vette kezdetét, majd rövid szünet következett. Ezután a csapatok versenye – a megszokottól eltérően – digitális eszközök segítségével valósult meg. Minden csapat egy online felületen oldotta meg a feladatokat. A gondolkodtató, kódfejtős kérdések után az elmaradhatatlan „beöltöztetős” játék következett.

Nagy örömkre szolgál, hogy tizenkettedik alkalommal adhattunk otthont ennek a versenynek. Az alkalom missziós és tehetséggondozó jellegét sikerült megtartanunk. A zsűri megosztott helyezéseket, jutalom ajándékokat osztott ki, és értékelte a diákok felkészülését. A diákok kreatív feladatmegoldásai, öröme ismét megerősített bennünket, hogy a hittanoktatói munkánkban állhatatosak maradjunk.

Köszönjük az Egervölgyi Egyházmegye, a lelkipásztorok, a hittanoktatók, az ifisek és a szülők munkáját, akik segítették a versenyzők felkészülését és az alkalom megvalósulását.

Soli Deo Gloria
Áldás Békességre!

*Patainé Péter-Szarka Éva
versenyszervező*

3-4.osztályosok közül 1. helyezést elért tanulók

Herman Janka	Figedy János Általános Iskola	Noszvaj
Nagy Boróka	Figedy János Általános Iskola	Noszvaj
Pántya Levente	Jókai Mór Református Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola	Miskolc
Nagy Jázmin	Figedy János Általános Iskola	Noszvaj
Dénes Eszter	Hunyadi Mátyás Általános Iskola	Eger
Farnyik Fanni	Arany János Általános Iskola	Bükkábrány

5-6.osztályosok közül 1. helyezést elért tanulók

Kovács Júlia	Figedy János Általános Iskola	Noszvaj
Fazekas Lilla	Szilvásvárad Jókai Mór Általános Iskola	Szilvásvárad
Kovács Borostyán	Figedy János Általános Iskola	Noszvaj
Nagy Boglárka	Figedy János Általános Iskola	Noszvaj
Varró Viktória	Szilvásvárad Jókai Mór Általános Iskola	Szilvásvárad

7.osztályosok közül 1. helyezést elért tanulók

Patai Péter	Egri Dobó István Gimnázium	Eger
Szatmári Nikoletta	Mezőkeresztesi Kossuth Lajos Általános Iskola	Mezőkeresztes
Harangozó Zoltán	Jókai Mór Református Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola	Miskolc

Szeretetteljes hívogató

A Covid-19 járvány alapjaiban rengette meg az addig jól működő, áldott, alkalmainkat. Olyan időszak köszöntött ránk, amelyben megtanultunk újra félni. Féltünk a közösségtől, nem is nagyon lehetett találkozni, megtanultunk maszkot hordani és távolságot tartani még a testvértől is. Hosszú időn keresztül csak online alkalmaink voltak, amit ki-ki a maga kegyessége és lelki érettsége, mértéke szerint használt fel. Sok bizonyosság született azokban a próbás időszakokban is, amiért Istennek legyen hála! Ez a járványos időszak olyan új helyzetet teremtett, melyben megtorpant az egész világ. Kényszerűen leálltak a jelenléttel járó alkalmak, így az évek óta jól működő, sok áldás közvetítőjeként funkcionáló presbiterképző találkozásaink is. Aztán elmúlt a Covid, de úgy tűnt, hogy a nagy gonddal megfogalmazott és nagy felelősséggel útnak indított e-mailekre, adminisztratív megkeresésekre nem igazán érkeztek válaszok. Nem értettük, hiszen eddig elég volt a levelek kiküldése. Mi lehetett a baj? Miért nem jelentkeznek a presbiterek, gyülekezeti tagok? Már-már úgy tűnt, hogy a pataki presbiterképző elhalt. De ahogyan Dániel könyvében is olvassuk, a földben hagyott fa gyökere újra kihajtott. Ez nekem sok erőt adott a presbiterképzővel kapcsolatban. Meg voltam győződve, hogy nem itt van a vég. Aztán 2024. nyarán Szabó Dani bácsival indíttatást éreztünk arra, hogy több gyülekezetben, konferencián, lelki alkalmakon, élő szóval is hívogassuk szeretett, református Anyaszentegyházunk presbiterait, érdeklődő gyülekezeti tagjait, hogy havonta találkozzunk újra a Teológián, ahol az előadások és egymás hite által is épülhetünk a hitben, gyarapodhassunk az ismeretben. Az Úr nem hiába indított bennünket, és előttünk járva megnyitott szíveket és adott halló füleket. Így ima meghallgatásként ma azt tudjuk mondani, hogy a Sárospataki Református Hittudományi Egyetemen, Isten kegyelméből, a 2024/2025. évben újra indulhattak a presbiterképző tanfolyamok áldott alkalmi. Ebben az esztendőben több mint 60, a Tiszáninneri Református Egyházkerület különféle gyülekezeteiből jövő testvérrel vehettünk részt rendszeresen olyan nívós előadásokon, melyeket az Egyetem tanárai és professzorai tartottak bibliaismeret, hitismeret, egyházismeret, egyháztörténet témakörökben. Hálás vagyok minden előadóért, a hitükért, az evangéliumért, a sok-sok érdekességért, a szemnyi-

togató és tisztázó teológiai bizonyosságokért. A gyakorlati bibliamagyarázatok és a fórum előadásai alkalmával pedig betekintést nyertünk a tanítványság és a misszió dolgaiba is. A ketten vagy hárman Jézus nevében összejövő testvériséget komolyan véve, az áldott előadások töltetével szélesebb igei útmutatást kaptunk arra nézve, hogy micsoda nagy lehetőségeink vannak a gyülekezeteink lelki életének különféle szolgálati helyein. A fórumok alkalmával pedig megláthattuk azt, hogy amikor Isten Szentlelke nagy mozdulást tesz valahol, hogyan kell megbecsülnünk a kettőt és a hármat, és hogyan lehet rácsodálkozni a kicsiny, mustármagnyi kezdet nagy fává növekedésére, az Isten Lelke által Krisztusba oltott keresztyének hitből és hálából fakadó engedelmességére adott Istentől jövő csodáira. A presbiterképző alkalmait havi egy konzultáció keretében: péntek délutánonként és szombat délelőttönként tartottuk, melynek szüneteiben új ismeretségek, lelki barátságok kötődtek, bizonyágtevő és imádkozó közösséggé formálva a jelenlévő testvéreket, a kettőt és a hármat. Minden alkalomról olyan feltöltelekezve jöhettünk haza, mintha egy evangelizáción ültünk volna. Isten csodálatosan munkálkodott. Az Úr újra elkezdte összehívni az Ő népét: gondnokokat, presbitereket, gyülekezeti tagokat. Hatalmas dolog a szerető Isten hívásának engedni, aki Krisztus Jézusért mindnyájunknak Istenünk és Atyánk, s aki úgy szeretett bennünket, hogy képes volt értünk Fiát is odaadni, hogy nekünk örök életünk lehessen. Ennek a szerető Istennek a hívását adom most tovább a Zempléni Református Egyházmegye minden kedves gyülekezete számára, hogy jelentkezzenek a presbiterképzőre, mely Deo volente a 2025/2026-os évben is indul majd. Figyeljétek a hirdetéseket, a Sárospataki Hittudományi Egyetem kiírásait és ha Isten indít benneteket, gyertek a kettő és a három közé, hogy Isten rajtatok keresztül is munkálhassa az ébredést, amiért annyi éve imádkozunk már! Köszönjük azt is, ha imádságban hordoztok bennünket tovább. Adjon Isten mindnyájunknak megszólítható és nyitott szíveket, halló füleket, és a hívásra mozdulni tudó és akaró lábakat, megszentelt életeket! Találkozzunk szeptemberben a presbiterképzőn!

Krisztusban testvéri szeretettel:

Dezső Attila
lelkipásztor

NŐSZÖVETSÉGI CSENDES NAP FÜZESGYARMATON

Egy kedves meghívásnak tettünk eleget Füzesgyarmaton tavaly április 12-én. A békési asszonyokat az egyházmegye legfiatalabb nőszövetsége hívta össze egy konferenciára, hogy hitben és lélekben együtt épüljünk, és erősödjünk egymás hite és szolgálata által. Bár a füzesgyarmati gyülekezetben az asszonyok szolgálata eddig is aktívan jelen volt, az elmúlt évben úgy döntöttek, hogy hivatalosan is csatlakoznak a Magyarországi Református Nőszövetség tagjai közé, ami tavaly decemberben meg is történt. A sátoraljaújhelyi gyülekezetből 4-en érkeztünk erre a konferenciára.

A konferencia kezdeteként Tóth Zoltán és Tóthné Orosz Ildikó a Füzesgyarmati Református Egyházközség lelkipásztorai köszöntötték a konferencia résztvevőit és a meghívott vendégeket. Majd Nagytiszteletű asszony igei üzenetei készítették a szívünket virágvasárnapra. Az áhítat után a Magyarországi Református Nőszövetség elnöke dr. Koncz-Vágási Katalin is köszöntötte a konferencia résztvevőit. Énektanulás után, melyben közreműködött dr. Petricska Miklósné gyülekezetünk tagja is, Bedő Imre, a Férfiak Klubjának alapítója tartott előadást. Ebéd után több nőszövetség is bemutatta gyülekezetén belüli szolgálatát. Voltak meghívottak Debrecenből, Erdélyből. Szeretettel vittem gyülekezetünk köszöntését és áldáskívánását a Sátoraljaújhelyi Nőszövetség szolgálatát pedig Szécsi Lilla, gyülekezetünk missziós gondnoka és nőszövetségi tagunk mutatta be. Hálásak vagyunk a meghívásért, köszönjük dr. Petricska Miklós presbiter testvérünk utaztatásban vállalt szolgálatát. Az Úr áldja a gyülekezetekben az asszonyi szolgálatokat!

Dezsőné Pázu Anita
lelkipásztor

„ÉnekeljeteK új éneket az Úrnak, énekelj az Úrnak, te egész föld. ÉnekeljeteK az Úrnak, áldjátok nevét, hirdesséteK szabadítását minden nap.” (Zsoltár 96,1,2)

A zsoltáros buzdításának engedve gyűltünk egybe március 22-én templomunkban, hogy Pintér Béla testvérünk bizonyágtételét, ének szolgálatát meghallgassuk.

Az előkészületek még tavaly ősszel elkezdődtek. Gyuris Tímea presbiter testvérünkben fogalmazódott meg a gondolat, hogy mi lenne, ha templomunkba szolgálna énekével Pintér Béla előadóművész úr? Presbitériumunk támogatólag állt a gondolat mögé, és egyben megbízta a rendezvény megszervezésével. Áldozatos munkájának köszönhetően jött létre az alkalom, amelyre jóval a kezdési időpont előtt elfogytak a jegyek.

Izgatottan vártuk a napot, amikor felcsendülnek a lelki énekek, bizonyágtételek. A gyülekezet lelkipásztora köszöntése után másfél órán keresztül épülhettünk, erősödhettünk hitünkben. Gyermek és felnőttek, kicsik és nagyok együtt énekeltek az ismerős énekeket a művésszel.

Köszönjük szolgálatát, a sok bizonyágtételét melyek egy-egy énekével kapcsolatban hangzottak el. Isten áldása kísérelje életét, szolgálatát.

Az alkalom nem jöhetett volna létre támogatók nélkül. Ezúton is köszönetet mondunk mindazoknak, akik valamilyen formában hozzájárultak Pintér Béla koncertjének megvalósításához. Istené legyen a dicsőség az együtt töltött percekért.

Baksy János
lelkipásztor

PINTÉR BÉLA KONCERT PÁLHÁZÁN

SZORGALMAS GYERMEKI KEZEK ÉS SZÍVBŐL JÖVŐ KÖSZÖNTÉS SAJÓVÁMOSON

Aktív és mozgalmas heteken, hónapokon vagyunk túl. A naptárt kicsit át kellett szerkeszteni, az alkalmakat átrendezni, hogy minden beleférjen és minél többek számára kedvező lehessen. Hiszen tapasztaltuk és örömmel éltük meg húsvét és anyák napja közelségét!

Kiss Péter lelkipásztor

Mindkét alkalomra készülve összegyűltek a gyermekek és segítők, hogy maradandót alkossanak. Előbb húsvéti kézművességre került sor, ahol a nagyhét eseményeire, időbeliségére figyelhettünk. Mi minden is történt a történelem legfontosabb hetében, amely megváltoztatta a világot! Mennyi minden belefér egy-egy napba, egy hétbe, ami Jézus kapcsán egyszerre mély, tanulságos, fájdalmas és felemelő. Forgatható nagyheti napló és nagypénteki óra is készült. Persze a gyermekeknek szükségük van játékra, a fiúknak pedig locsolkodásért járó tojás gyűjtő eszközre is. Így készült még aranyos, füves tojástartó is. Természetesen az első csokitójást mindenki meg is kapta, fiúk, lányok, kicsik és nagyok egyaránt.

Az ünnep sem telt el gyermeki szolgálat nélkül! Kiemelkedő és felemelő alkalom volt a nagypénteki passiók istentisztelet, ahol Urunk szenvedéstörténetét konfirmandus fiataljaink olvasták fel, amivel mindannyiunk szívét megthatták. Húsvét hétfőn Miklós Zoltán Hunor lelkipásztor testvérünk hirdette a feltámadás bizonyágát Vámoson és Senyén egyaránt!

Mire útnak indultunk, örömmel és reménységgel a jövőre nézve, már meg is érkezünk a következő csodás alkalmakhoz. Anyák napi készültként a versek tanulása mellett ismét összegyűltek a gyermekek, hogy maradandót alkossanak a szeretett édesanyáknak, nagymamáknak. Voltak, akik a dédikre és még a keresztyukákra is gondoltak. Egy ígés, virágos kis könyvjelző készült, színes tulipánnal és a következő igeverssel: **„Bizony jóságod és szereteted kísértésem minden napján.” Zsolt 23,6a.**

Ez volt az az igevers, amely alapján az anyák napi istentiszteleten is szólt Isten Igéje. Odaadásról, gondoskodásról, önzetlenségről és Isten velünk való gondviselő kegyelméről! A verses köszöntő keretében 26 gyermek, kiscsoportostól a konfirmandusig köszöntötte a szeretteit és a jelenlévőket. Aranyosak, szépek és ügyesek voltak. Öröm volt hallgatni őket! Ezután nemcsak hangjukkal telt meg a templom, hanem a gyermek léptekkel is. Ki-ki szaladt és átadta e kézzel készített emléket szeretteinek! Ebből az ígés könyvjelzőből pedig minden jelenlévő asszonytestvér kapott, hogy üres kézzel senki ne menjen haza ezen a felemelő ünnepnapon!

Hálásak vagyunk értük, a találkozásokért és némi izgalommal, de nagy reménységgel várjuk a konfirmációi fogadalomtételt és Pünkösöd szent ünnepét, ahol 10 fiatal kötelezi el magát Krisztus követésére!

Soós István, Szilvásvárad

Húsvét vasárnapján immár 3. alkalommal voltunk közösségben a gyermekekkel a „Húsvéti Gyermeke Istentisztelet” keretein belül a szilvásvárad gyülekezet kis termében. Az Úr minden alkalommal megerősít minket - feleségemet és engem -, hogy nem véletlenül és nem hiába hívott el minket erre a szolgálatra! Szívet melengető boldogság volt ismét végignézni a gyermekek szolgálatát a gyülekezetben, majd vidáman és izgatott várakozással telve folytattuk a kis teremben, a gyermek istentiszteleten.

Fő témánk természetesen a húsvéti ünnepkör volt. A kezdő, közös imádság után ismét egy új énekkel ismerkedtünk meg, és igyekeztük megtanulni a friss dallamokat. Ezt követően egy közös húsvéti „időszalagot” készítettünk, melynek segítségével megtanultuk a nagyhét napjainak történeteit, megismertük azok mély lelki tartalmát, a húsvét „igazi lényegét”!

A közös alkotás és a lelki elmélyülés pillanatait követően felhőtlen, vidám percekkel zártuk az istentiszteletet,

amit a gyülekezeti tagok által készített finomságokkal koronáztunk meg. Úgy hisszük, és ezt is éreztük, hogy igazán áldott alkalmat élhattunk meg együtt a gyermekekkel, ami szívet-lelket melengető élmény volt mindannyiunknak.

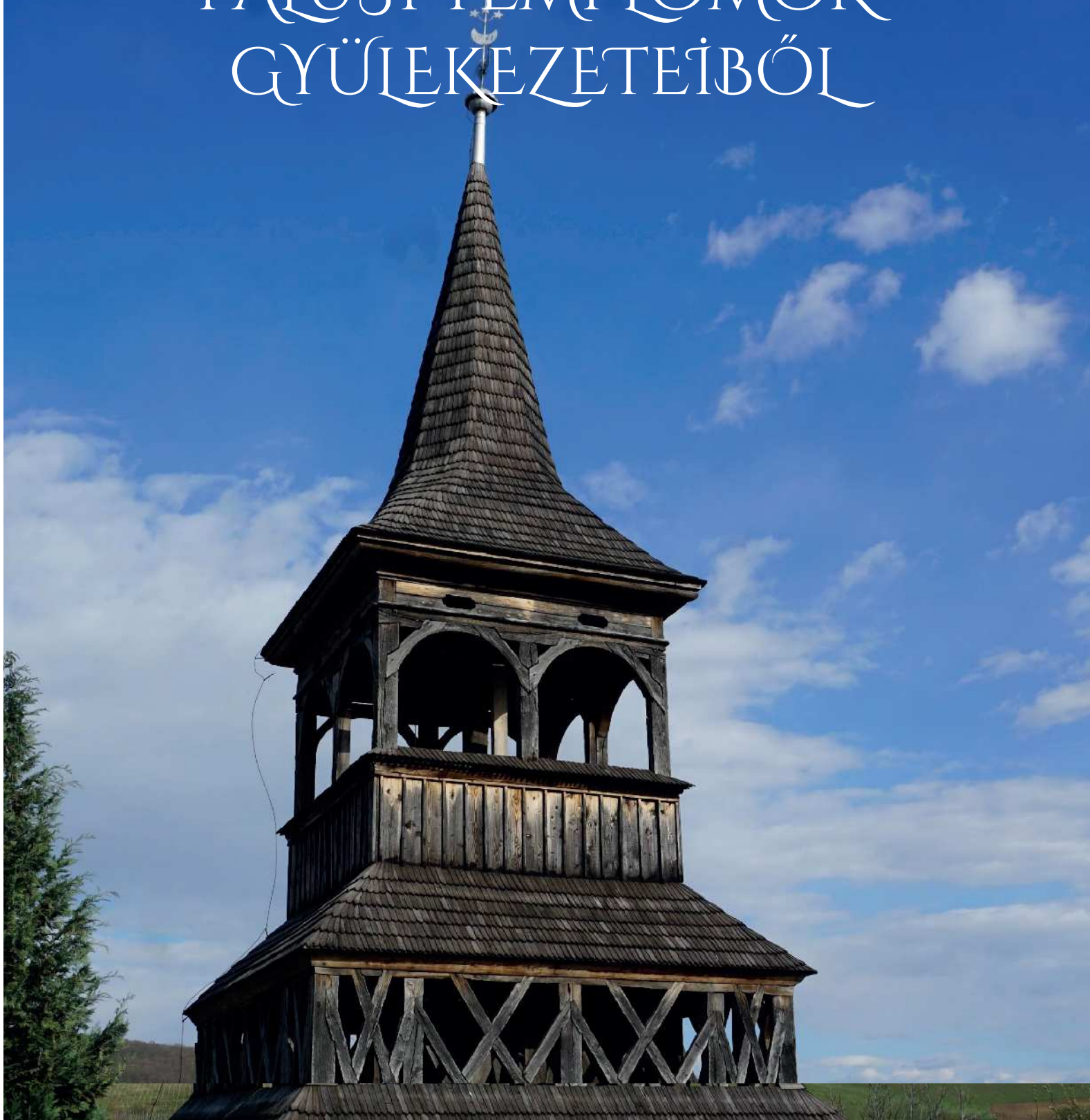
A Szentlélek hívása és a sok kedves, mosolygós gyermekarc pedig arra ösztönözt minket, hogy anyák napja alkalmából is újra összejöjjen a csapat az „Anyák napi Gyermeke Istentiszteletén”, ahol nem csupán testben, hanem lélekben is, számos meglepetéssel készültünk a gyermekeknek és persze az édesanyáknak is.

Imádkozunk valamennyi gyermekalkalmunkért, hogy méltó eszközei lehessünk az Úrnak és, hogy jó földbe essenek azok a magok, amik később reményeink szerint nagy fává növekednek majd!

ÚJABB GYERMEK ISTENTISZTELETEK
SZILVÁSVÁRADON

ÉLETJELEK MEGSZÉPÜLT FALUSI TEMPLOMOK GYÜLEKEZETEIBŐL

Radostyán és Kondó népe, a történelmi Borsod vármegye közepén éli mindennapjait s küzdi életcsatáit a Pitypalatty-völgyben, annak is földrajzilag pontosan a közepén, festői környezetben, melyet Isten legnagyobb jókedvében teremtett. Ezekről írok most, ide telepedett reformált hitű népünkről, élni akarásunkról, szolgálatunkról, terveinkről, legidősebb és legfiatalabb, szépen felújított templomunkról, egy csodákkal teli kis völgyről, mely a nagy világon nekünk, itt élőknek a világ közepe.

Isten iránti hálával jelenthetjük, hogy államunk templomfelújítási programjával sikeresen tudtunk élni. Igaz egy-egy templom felújítására a Bethlen Gábor Alapítvány által biztosított 15 millió forint – már látszott előre – kevésnek bizonyul majd, de egyházkerületünk és jólelkű adakozók kipótolták a hiányt. Nagy várakozással tekintettünk igen leromlott állapotú templomaink felújítására.

A völgy legifjabb templomát, a kondóit kívül-belül sikerült teljesen méltóvá tenni istentiszteleti hely mivoltához, hogy tovább őrködjön 25 m magas hófehér tornyával ott a Simóka alján, és hirdesse a növényritkaságokkal teli botanikus kerttel körülvett templom az Isten el nem múló dicsőségét. Jelenleg harangjaink, az Egry-féle 1895-ös, és az éppen idén 100 éves Szlezák-féle harangok lengőszerkezetének, felfüggesztésének, nyelvének, vezérlésének teljes felújítása folyik 2 millió forintot meghaladó összeggel – jelentjük a tavaly elnevezett Várad József térről, Kondóról.

A völgy legrégebbi temploma, a radostyáni a különálló, 16 m magas fa harangtornyával műemlék. Ez is őrhely. A falu házai fölé magasodó 50 m magas hegyen, amit mi Radostyáni Sionnak nevezünk el – áll sok száz éve őrt. Itt a felújítás megkezdését kötelező műemléki kutatások előzték meg. Nagy kíváncsisággal vártuk ezek eredményét, a külső és belső falkutatását, a talajszondás mérések kiértékelését, a dendrokronológiai vizsgálatok eredményét. S az eredmények nem maradtak el. Megtaláltuk a templom középkori, gótikus bejáratát, rajta kívülről középkori festés nyomaival, mely bizonyoság az akkori falu jó módjáról. Egy eredeti megmaradt szárkő segítségével és a falban volt fészekrész feltárással jól sikerült a kapurekonstrukció. Továbbá meglelték a talajszint alatt az eredeti templom szentélyének falait, a belső falakon freskómaradvány került elő, valamint koromrétegek, melyek a XVI. századi török betörés pusztításának a nyomai. Érdekes a középkori kapu belső oldalán áthidalóként beépített tölgyfagerenda korának dendrokronológiai vizsgálatának az eredménye: 1449., tehát I. Mátyás király kora előtről való. Ezenkívül a felújítás eredményeként láthatóvá lettek téve a különböző építési periódusok, a régebbit az eredetihez valószínűleg hasonló kanálhátas vakolással állítottak helyre.

**A KŐTEMLOMOK TEHÁT MEGSZÉPÜLTEK.
A LÉLEK TEMPLOMAI, A GYÜLEKEZETEK PEDIG
ISTEN KIFÜRKÉSZHETETLEN KEGYELMÉBŐL
MEGVANNAK. A SZÓZAT SZAVAIVAL MEGFOGYVA
BÁR, DE TÖRVE NEM ÉL A REFORMÁTUS
MAGYARSÁG ITT A PITYPALATTY-VÖLGYÖN.**

A címben életjelekről van szó. Egy ilyen reménykeltő jel lehet a legújabb. Testvérgyülekezeti kapcsolat van kialakulóban a gömör-kishont vármegyei Felsővállal, illetve a Vály-völgye református magyar népével. Az előkészületek, sok imádság mindkét részről, a lelkipásztor látogatása Kalas Lajos felsővályi kurátor úréknál előzményei voltak az április 9-i látogatásnak, amikor egy szerdai délután Radostyánból és Kondóráról 9 fővel villámlátogatást tettünk náluk. Népes küldöttség fogadott a vártemplom kapubástyájánál Molnár Miklós előző napon beiktatott lelkipásztor, a kurátor, presbiterek és feleségek, gyülekezeti tagok. A kazettás templom bemutatása és ismerkedés után a falu művelődési házában folytattuk együttlétünket. Este 7 órakor bontottunk asztalt, azzal válva el egymástól, hogy legközelebb hozzánk várjuk kedves vály-völgyi atyánkfiait testvéri találkozásra.

*Várad Zsolt lelkipásztor
Radostyán-Kondóráról*

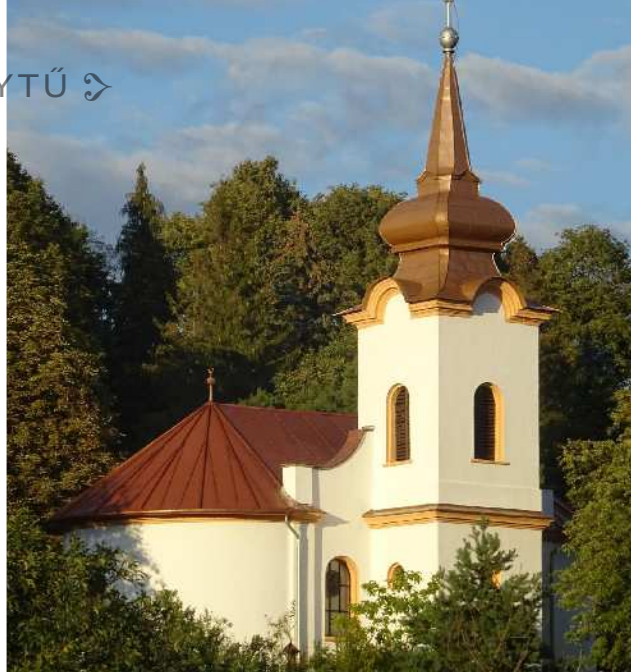

Foto: Várady Zoltán
2024.

„Megmondta az Úr:
az én foglyaimat
meg fogom szabadítani”

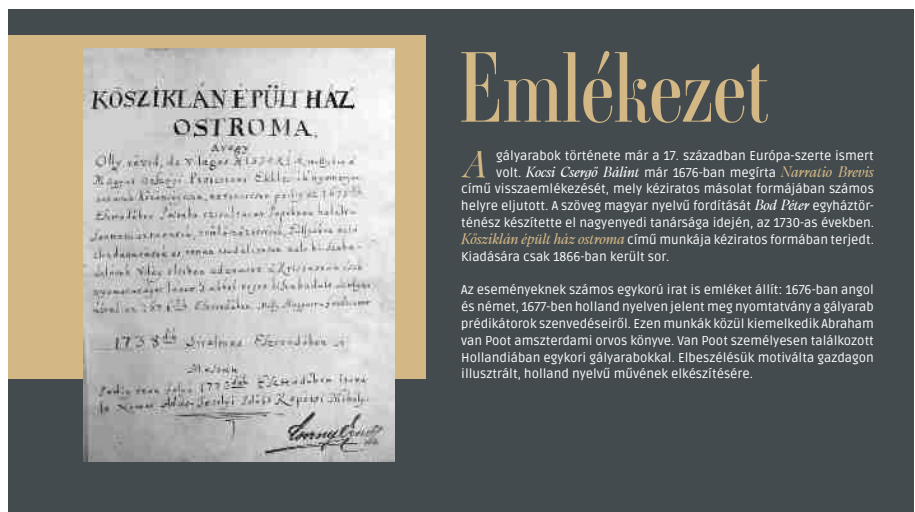
„GÁLYARABOK” KIÁLLÍTÁS SÁROSPATAKON

A gályarabok története minden öntudatos magyar református ember emlékezetében elevenen él. Történetüket azonban újra és újra el kell mondani – talán egy kicsit azért is, mert az öntudatunkat sosem árt megerősíteni ebben a mai, a hagyományos értékeket megkérdőjelező világban. Emellett azért is, mert minden felnövekvő nemzedéknek meg kell ismerni a történetüket.

Mindennek aktualitást is ad a 350 éves évforduló. Örömtelien sok híradás szól ehhez kapcsolódó spontán kezdeményezésekről. Több hittestvérünk magányosan vagy csoportosan elzarándokolt Pozsonyba, Nápolyba és más érintett helyszínekre, felidézve mindazt a szenvedést, amiben hitbeli őseinknek része volt.

Ezek mellett különös jelentősége van az emlékezésben a két leginkább érintett egyházkerület összefogásának, aminek kiemelt napja volt Sárospatakon 2024. november 16. Ekkor a protestáns hitükért a pozsonyi véstörvény-szék elé idézett prédikátorok és tanítók ellen indított per 350. évfordulója alkalmából ünnepi megemlékezést tartott a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház és a Tiszáninnen Református Egyházkerület. A gályarab-emlékút nevű kezdeményezésnek is kiemelt alkalmak voltak ez, hiszen az érintett gyülekezetek és a Kollégium ekkor vehették át az emlékút állomását jelző horgony-szimbólumokat. A jeles, történelminek is nevezhető esemény kapcsán nyitottuk meg ugyanezen a napon az egyházkerület múzeumában a gályarab kiállításunkat.

Múzeumunk a 2021. őszi újrainvitás óta különösen nagy hangsúlyt fektet arra, hogy időszakai kiállításokkal mutassuk be azokat a reformá-

Egy 1573-as lelkészper sikerén felbuzdulva, az annak során nyert beismert aláírások segítségével, 1674. márciusában újabb különbíróság hívott perbe immár több, mint 600 református és evangélikus lelkész és tanítót, akik közül körülbelül 300-400 jelent meg Pozsonyban. A két hónapon keresztül tartó jogi folyamat során senkit nem tartóztattak le, a vádlottak szabadon mozoghattak a fővárosban, többen meg is szöktek közülük. A bíróság a kezdetektől világossá tette, hogy a kiszabandó halálos ítélet a reverzális aláírásával elkerülhető.

Az ítélelhirdetésre 1674. áprilisának elején került sor a pozsonyi érseki palota nagyertermében. A reverzális aláírására sem a lelkészek, sem a tanítók nem voltak hajlandók. Mivel az óriási nemzetközi felzúdulás miatt kivégzésük nem volt lehetséges, nyolc hét khányi fogsággal igyekezett a bíróság időt adni a lelkészeknek a szűkésre, hogy ezt később bűnösségük bizonyítéaként használhassák fel. A nyolc hét lete után komáromi, lipótvárosi, berencsói, kapuvárosi, sárospataki és eberharti szállították át őket, hogy embertelen körülmények és kegyetlen kínzások közt meglőve aláírják a reverzálíst.

tus értékeinket, amelyek jelentősége gyakran túlmutat a régió határain. A gályarabok története is illeszkedik ebbe a sorba, hiszen a maguk korában az egész protestáns Európa hősként ünnepelte őket. A kiállításon a gályarabok történetét a mi saját, azaz tisztáninzeni, sárospataki szemszögünkből igyekeztünk bemutatni. A negyvenkét, Pozsonyban gályarabságra ítélt prédikátor közül huszonketten voltak pataki diákok, elsősorban rájuk emlékezünk. Mellettük azokat a jelenleg is tisztáninzeni található gyülekezeteket mutatjuk be, amelyekhez ők kötődtek.

„Megmondta az Úr: az én foglyimat meg fogom szabadítani” – ez a kiállításunk címe. Az időszaki kiállításainkat a Berna-sor speciálisan erre kialakított két földszinti termében mutatjuk be. Ezzel lehetőségünk van arra, hogy az adott témát két aspektusból lássuk-láttassuk, ez most is így történt.

Az első teremben a pozsonyi per áll a középpontban, a másik teremben a gályarabok emlékezete.

A célközönségünk elsősorban a diákcsoportok és a gyülekezetünk érdeklődő csoportjai, ezért ismeretterjesztő jelleggel alkottuk meg a

kiállítást. A látványelemek segítenek minket visszarepülni a pozsonyi törvényszék helyszínére, ahol szinte oda tudjuk képzelni magunkat a bíróság elé. A legszükségesebb történelmi összefoglalók segítenek minket megérteni a per előzményeit és azokat a folyamatokat, amelyek odáig vezettek. Számos korabeli dokumentum teszi színeesebbé és látványosabbá ezeket a leírásokat. Egy nagy tablón olvashatjuk a huszonkét pataki diák gályarab nevét és a rájuk vonatkozó legfontosabb adatokat. Itt látható a bujdosó pataki kollégium zászlója is, pontosabban annak a hiteles másolata, amit 1931-ben kaptunk a marosvásárhelyi testvéreinktől. Egy animációs kisfilmet is megtekinthetünk itt, ami röviden összefoglalja a gályarabok történetét.

A második teremben azt a négy borsodgömöri gyülekezetet mutatjuk be, amelyek hivatalosan is gályarab-emlékhelyek. Miskolcra az avasi gyülekezet, valamint a putnoki, a keleméri és a zubogyi gyülekezetek emlékhelyeit egy rövid kisfilmben mutatjuk be. A zubogyi gyülekezetből olyan szakrális műtárgyakat láthatunk, amelyeket valószínűleg a pozsonyi törvényszéki idézés miatt

áztak el, és majd csak 1978-ban kerültek napvilágra. A pataki emlékhelyet is bemutatjuk, különösen is azt az 1926-os reliefet, amelyről kiállításunk címét is kölcsönöztük.

A kiállítás látványtervezője Asztalos József, aki az első teremben a per nyomasztó helyszínét igyekezett megidézni. A szövegeket és a kiállított tárgyakat, dokumentumokat a kiállítás két kurátora készítette elő, Kovács Áron könyvtáros-történész és Egeresi Gábor lelkész-történész. A kiállítás berendezésében sokat segítettek a múzeum közvetlen munkatársaiként Bálint Istvánné és Lovas Anett, de a Nagykönyvtár, a Levéltár és az Adattár munkatársai is minden segítséget megadtak nekünk.

A kiállítás a következő jeles évfordulóig, 2026. február 11-ig biztosan látogatható lesz. A nagy gyülekezeti találkozót (2025. június 14. szombat) alkalmával is megtekinthető lesz a kiállítás, de máskor is szívesen megmutatjuk az érdeklődőknek. Ne felejtjük: a Kollégium kiállításai a tisztáninzeni gyülekezetek és intézmények részére ingyenesen látogathatók!

Egeresi Gábor múzeumigazgató

NYÁRI TÁBOR

2025. JÚNIUS 29. - JÚLIUS 4.

>>> ORFŰ

TIREKIFI
IFJÚSÁGI MISSZIÓ

TIREKIFI.HU
✉ IRODA@TIREKIFI.HU

FACEBOOK.COM/TIREKIFI
TIREKIFI.IFJUSAGI.MISSZIO

TIREKIFI
TIREKIFIVID

ZENGJE NYELVEM ISTENÜNKNEK ...

a Cantus Firmus Énekkar 45 éves története

dr. Rózsa Tibor
Cantus Firmus Énekkar
Miskolc

A Cantus Firmus Énekkar elődje, a Tiszáninneni Református Egyházkerület Ifjúsági Énekkara az egyházkerület akkori vezetésének kezdeményezésére 1980-ban alakult meg a miskolci gyülekezetek tizenéves, huszonéves fiataljaiból. Alapítója és szervezője Berkesi Sándor tanár úr, első vezetője Veresné Petrőcz Mária, az egyházkerület akkor frissen kinevezett egyházzenei előadója volt. Az első próbákat a mai Egyházkerületi Székház helyén állott régi épület egyik hátsó helyiségében tartották. Nem sok idő leteltével érkeztek meghívások, elindultak a gyülekezetlátogatások, ahová akkor csak egyházvezetők engedéllyel lehetett elmenni. Néhány év múlva az Egyházkerületi Székházban kapott a kórus állandó próbahelyet.

Ma is itt van az otthona. A heti próbák időpontja hosszú idő óta változatlan; csütörtök 18 óra.

Egy idő után az énekkar nagyobb feladatokra is készen állott. Több alkalommal eljutott külföldre, részt vett a világtalálkozókon, állandó fellépője lett az egyházzenei kórustalálkozóknak. Ezek közül kiemelt érdemel a Veczán Pál Egyházzenei Kórustalálkozó, amely már 30 évre tekint vissza. Felkérték rádiós és televíziós istentiszteleteken való közreműködésre. Külön élményt jelentett a közös szolgálat a Református Egység Napján Debrecenben, fellépés a Művészetek Palotájában, ökumenikus istentiszteleteken és Kálvin születésének 500. évfordulóján egy erre az alkalomra írt kórusmű előadásával, valamint közös szolgálat Budapesten, a Kálvin téri templomban neves művészek társaságában bemutatva és ajánlva a gyülekezeteknek az új énekeskönyvet, majd a reformáció 500 éves évfordulóján több helyen. A kórus nem tesz különbséget a szolgálatok között. Igyekszik valamennyi meghívásnak eleget tenni, azokra lelkiismeretesen és legjobb tudása szerint felkészülni. A próbákra, utazásokra, gyülekezet látogatásokra és fellépésekre minden tag önként, a szabadidejéből áldoz időt.

Az idő múlásával az énekkar nevéből kimaradt az ifjúsági és felvette a Cantus Firmus nevet ezzel is kifejezve, hogy szeretne az egyházkerület kórusközösségének vezető szólama lenni. Küldetésének ma is ugyanazt tekinti, mint az induláskor; az evangélium hirdetését az ének és a zene nyelvén mindaddig, amíg a gyülekezetek és egyházi közösségek igénylik ezt a szolgálatot. Repertoárját a reformáció egyházzenei forrásából meríti, amin nem kíván változtatni. Az állandóság és a folyamatos megújulás jegyében ma is műsorán tartja azokat a darabokat, amelyeket még a kezdeti időben énekelt, mindenek előtt a genfi zsoltárokat és zsoltárfeldolgozásokat, de nyitott az evangéliumi ihletésű kortárs darabok iránt is. Egyaránt előad acapella és kíséretes műveket. Különösen értékes a Berkesi Sándor tanár úrral és a Gárdonyi családdal fennálló testvéri és művészi kapcsolat, akik az énekkar művészi munkáját évtizedek óta figyelemmel kísérik, és hasznos tanácsaikkal segítik.

A kórus nemcsak egy éneklő társaság, hanem egy nyitott keresztyén közösség is, amely minden érdeklődőt szeretettel hív és vár tagjai közé életkori és felekezeti megkötöttség nélkül. A zenei képzettség és a kórusban szerzett tapasztalat hasznos, de nem követelmény, a próbák rendszeres látogatása azonban igen. A tagság összetartó erejét erősíti, hogy a tagok megosztják egymással személyes örömeiket és terheiket, ha kell vigasztalják, bátorítják egymást. Tartós és kipróbált barátságok születtek, amelyek hosszú idő óta fennállanak. Többen itt találták meg házastársukat. Sok-sok gyermek születésének örülhettünk. A közelmúlt meghatározó eseménye volt egy 90 éves születésnap köszöntése szerenáddal. Szűcs Sándor

karnagy úr immár 1990 óta vezeti az énekkart. Az ő személyisége, zenei igényessége, evangéliumi elkötelezettsége és zenepedagógiai felkészültsége a közösség egyik legfontosabb kovása.

Az eltelt 45 évben az énekkar tagjai többszörösen kicserélődtek. A nemzedékek egymásnak adták a stafétát. Élő valóság, hogy több generáció együtt énekel, de a négy és fél évtizedes szolgálatban nem volt megszakadás. Az emlékek, élmények, lelki ajándékok tovább élnek és egyre gyarapodnak.

A kórus nem felejtkezik meg egykori tagjairól sem. Ezt szolgálja az 5 évente megrendezésre kerülő zenés istentisztelet és nagytalálkozó, amelyre valamennyi korábbi tagot meghívunk. Ilyenkor kibővített létszámmal egy alkalmi kórus alakul és a közös éneklés jelenti az ünnepet. 5 évvel ezelőtt a járvány miatt a találkozót nem lehetett megtartani, ezért ezt a hagyományt immár 10 év után van alkalmunk folytatni az idén.

A Cantus Firmus Énekkar szeretne az eddigieknél is magasabb célokat kitűzni maga elé. A jelenlegi létszáma azonban csak kamaradarabok előadását teszi lehetővé. Szükséges lenne a minőségi megerősítésre és a létszám gyarapodására, különösen a férfi szólamokban, amit az egyházkerület vezetése mindenben támogat. Ezt a nagylelkű támogatást ezúton is köszönjük és kérjük a jövőben is. Enélkül ez a művészeti közösség nem lenne képes hivatását és küldetését betölteni.

Végezetül a jubileumi évben idézzük ide Gárdonyi Zoltán zeneszerző egyik darabjának részletét, amit az énekkar jelmondatának tekint: „*Hadd hirdessem a Te nevedet, nemzedékről nemzedékre, örökkön, örökké.*”

Európa Rádió

a református értékadó

Miskolc
FM 90,4

Debrecen
FM 94,4

Nyíregyháza
FM 100,5

Mezőkövesd
FM 102,1

Kisújszállás
FM 103,2

Sátoraljaújhely
FM 100,0

IFJÚSÁG

SZOLGÁLATÁNAK ÉVE

„Betölti javaival életedet,
megújul ifjúságod, mint a sasé.”

Zsolt 103,5

Ifióravázlatok
Rálátás műsor
Felfelé videók
Ifjúság vasárnapja
Csillagpont
Pályázatok

www.ifiosztaly.hu

